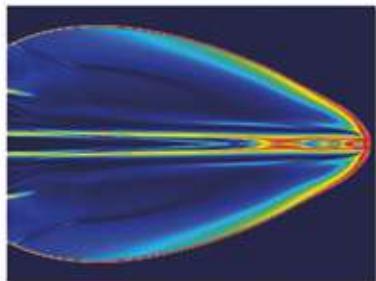

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ
2009-2010

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2009

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ
2009-2010

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2009

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

5

A. Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

7

1. Τι είναι η Φυσική	7
2. Σύντομη Ιστορική Αναδρομή	9
3. Η Φυσική Σήμερα	14
4. Εκπαίδευση και Απασχόληση των Φυσικών	16

B. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

19

Οργανόγραμμα	19
1. Τομέας Αστρογεωφυσικής (I)	20
2. Τομέας Θεωρητικής Φυσικής (II)	22
3. Τομέας Ατομικής και Μοριακής Φυσικής, Πυρηνικής Φυσικής και Φυσικής Υψηλών Ενεργειών (III)	24
4. Τομέας Φυσικής Στερεάς Κατάστασης και Φυσικής Υλικών και Επιφανειών (IV)	27
5. Μέλη ΔΕΠ άλλων Τμημάτων που διδάσκουν στο Τμήμα Φυσικής	30
6. Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσών	30
7. Επίτιμα Μέλη	30
8. Επιτροπές του Τμήματος	31
9. Εκπρόσωποι του Τμήματος σε Επιτροπές του Πανεπιστημίου	34
10. Γραμματεία Τμήματος Φυσικής	35
11. Φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη	36
12. Αίθουσα Επίδειξης Πειραμάτων	37
13. Εργαστήρια Ηλεκτρονικών Υπολογιστών	38

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

39

1. Γενικοί Κανονισμοί	39
2. Παράλληλοι Εκπαιδευτικοί Θεσμοί	45
3. Πρόγραμμα Σπουδών, Περιεχόμενα Μαθημάτων και Διδάσκοντες	47
4. Ωρολόγιο Πρόγραμμα Διδασκαλίας	74
5. Γενική Εποπτεία Πραγράμματος Σπουδών	75
6. Μαθήματα Προσφερόμενα σε άλλα Τμήματα	78

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

79

1. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Φυσικής	79
2. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον	82
3. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες	84
4. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής	86
5. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές	88
6. Μεταπτυχιακοί Φοιτητές, που εκπονούν Διδακτορική Διατριβή	90

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

92

ΣΤ. ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

96

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ - ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ

100

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΟΥ ΑΛΗ

102

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Από τη θέση του Προέδρου σας καλωσορίζω στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Οι πληροφορίες που αναφέρονται παρακάτω αποσκοπούν στο να παρέχουν στους επισκέπτες, στους απόφοιτους μας και κυρίως στους φοιτητές μας και στους μελλοντικούς φοιτητές του Τμήματος, χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με την Επιστήμη της Φυσικής, την Οργάνωση και Διοίκηση του Τμήματος Φυσικής και πληροφορίες σχετικά με τις Εκπαιδευτικές και τις Ερευνητικές του δραστηριότητες.

Το Τμήμα Φυσικής της Σχολής Θετικών Επιστημών (ΣΘΕ) του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, λειτούργησε για πρώτη φορά το 1971.

Η Φυσική καλύπτει σήμερα ένα πολύ μεγάλο εύρος από επιστημονικά πεδία και αντικείμενα, σε κάθε ένα από τα οποία η έρευνα έχει προχωρήσει σημαντικά. Η πλήρης και σε βάθος εκπαίδευση και εξειδίκευση σε όλα αυτά τα πεδία δεν είναι δυνατή σε κανέναν. Το Τμήμα Φυσικής, προκειμένου να ανανεώνει το επίπεδο των σπουδών που παρέχονται και να προετοιμάσει καλύτερα τους αποφοίτους του, τόσο για τη συνέχιση των σπουδών τους, όσο και για την ταχύτερη επιστημονική και επαγγελματική αποκατάσταση τους, συζητά διεξοδικά κατά τη διάρκεια της χρονιάς τρόπους για την βελτίωση του Προγράμματος Σπουδών του, των Εργαστηριακών και Ερευνητικών υποδομών του, ώστε αυτά να προσαρμόζονται στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Το σύνολο των υποχρεωτικών μαθημάτων του κορμού του Προγράμματος Σπουδών, έχει σαν στόχο να εξασφαλίσει την παροχή των απαραίτητων βασικών γνώσεων Φυσικής. Τα μαθήματα των κατευθύνσεων και των επιλογών του Προγράμματος Σπουδών επιτρέπουν τη κατάκτηση σε μεγαλύτερο βάθος γνώσεων, σε επί μέρους τομείς της σύγχρονης Φυσικής και Τεχνολογίας, και προετοιμάζουν για την εξειδίκευση που παρέχεται από τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) του Τμήματος.

Στο Τμήμα Φυσικής λειτουργούν πέντε ανεξάρτητα ΠΜΣ. Αυτό το γεγονός το κάνει να ξεχωρίζει όχι μόνο από τα άλλα Τμήματα Φυσικής αλλά και όλα τα Πανεπιστημιακά Τμήματα

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ - ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2009-2010

στην Ελλάδα με τις δυνατότητες που δίνει στους απόφοιτούς του αλλά και σε αποφοίτους άλλων Τμημάτων.

Τόσο οι προπτυχιακοί όσο και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές του Τμήματος έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν μέρος των σπουδών τους σε κάποιο άλλο Ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο, μέσω της συμμετοχής του Τμήματος Φυσικής σε προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών. Συγκεκριμένα, στα πλαίσια του προγράμματος ERASMUS υπάρχουν σήμερα αρκετές διαφορετικές συμφωνίες ανταλλαγής με άλλα Ευρωπαϊκά τμήματα.

Στο Τμήμα λειτουργούν νησίδες Πληροφορικής, στο Αναγνωστήριο του Τμήματος, όπου είναι εγκατεστημένος μεγάλος αριθμός υπολογιστών με ελεύθερη πρόσβαση για τους φοιτητές.

Εκ μέρους όλου του Εκπαιδευτικού, Διοικητικού και Τεχνικού προσωπικού και των Φοιτητών του Τμήματος μας, σας απευθύνω εγκάρδιο χαιρετισμό και σας προσκαλώ σε μια περιήγηση στις ιστοσελίδες του Τμήματος μας.

Θωμάς Μπάκας

Καθηγητής

Πρόεδρος του Τμήματος Φυσικής

A. Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

1. Τι είναι η Φυσική

Φυσική είναι η επιστήμη που μελετά όλα τα φαινόμενα της Φύσης. Σύμφωνο με αυτό τον ορισμό είναι και το παλαιότερο όνομα «Φυσική Φιλοσοφία» που ήταν σε χρήση μέχρι τον δέκατο όγδοο αιώνα. Η Φυσική σκοπός έχει τη μελέτη των συνιστώσων της ύλης και των αλληλεπιδράσεών τους. Η μελέτη αυτή γίνεται με τις παρατηρήσεις των αντιστοίχων φαινομένων και με την επανάληψή τους σε κατάλληλες συνθήκες, δηλαδή με πειράματα.

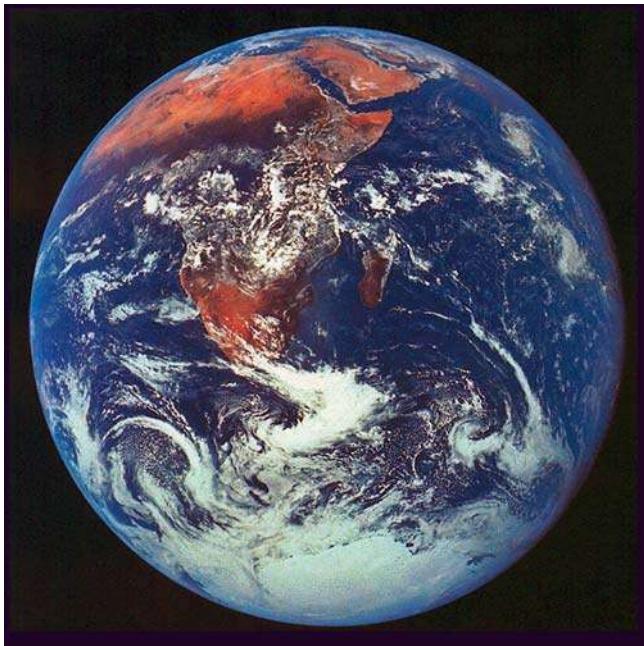
Παρατήρηση είναι η προσεκτική και κριτική εξέταση ενός φαινομένου κατά την οποία εντοπίζονται και αναλύονται οι διάφοροι παράγοντες που το επηρεάζουν. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συμβαίνουν τα διάφορα φυσικά φαινόμενα παρουσιάζουν τεράστια ποικιλία. Υπάρχουν φαινόμενα τα οποία εμφανίζονται σε πολύ ειδικές συνθήκες και των οποίων η παρατήρηση και η ανάλυση αποτελεί μια πολύ δύσκολη διαδικασία. Για αυτούς τους λόγους το πείραμα είναι απαραίτητο.

Πείραμα είναι η ποσοτική παρατήρηση ενός φαινομένου κάτω από ελεγχόμενες συνθήκες. Ο επιστήμονας ρυθμίζει τις συνθήκες αυτές στο εργαστήριο αποτιμώντας πώς αυτές επηρεάζουν το υπό μελέτη φαινόμενο.

Το πείραμα δεν είναι το μόνο εργαλείο του φυσικού. Βασιζόμενος σε γνωστές σχέσεις και στην επαγωγή ο φυσικός μπορεί να διατυπώσει στη γλώσσα των Μαθηματικών μια περιγραφή (μοντέλο) των φυσικών φαινομένων. Το μοντέλο αυτό μπορεί να οδηγήσει στην πρόβλεψη ενός νέου φαινομένου ή στην εύρεση σχέσεων μεταξύ διαφόρων γνωστών διαδικασιών. Η γνώση αυτή αποκτάται με τη θεωρητική έρευνα. Χρησιμοποιείται στη συνέχεια από άλλους επιστήμονες για καινούργια πειράματα τα οποία επαληθεύουν ή διαψεύδουν τα προτεινόμενα μοντέλα πλήρως ή εν μέρει. Ο θεωρητικός ερευνητής δύναται να αναθεωρήσει το μοντέλο έτσι ώστε να υπάρχει πλήρης συμφωνία με τις πειραματικές πληροφορίες ή, αν αυτό δε γίνεται, να το απορρίψει. Η σύγχρονη φυσική επιστήμη προχωράει με τη συνεργασία και την αλληλεξάρτηση θεωρίας και πειράματος. Επί πλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η πρόοδος στη Φυσική είναι κατά κανόνα αποτέλεσμα ομαδικής εργασίας. Τα προβλήματα είναι τόσο σύνθετα ώστε για την επίλυση τους να απαιτούνται οι κοινές προσπάθειες πολλών θεωρητικών και πειραματικών φυσικών. Οι συνεργασίες των φυσικών δεν απαιτούν πάντοτε τη συνεχή παρουσία στον ίδιο τόπο. Υπάρχουν σήμερα πολλά ερευνητικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν φυσικοί από πολλές διαφορετικές χώρες.

Η Φυσική κατέχει ιδιαίτερη θέση μεταξύ των Θετικών Επιστημών όχι μόνο για ιστορικούς λόγους αλλά κυρίως για το γεγονός ότι παρέχει το εννοιολογικό και θεωρητικό υπόβαθρο πάνω στο οποίο

Βασίζονται οι άλλες επιστήμες. Παράλληλα, από καθαρά πρακτικά σκοπιά, δεν υπάρχει σχεδόν καμιά επιστήμη που να μη χρησιμοποιεί τεχνικές της Φυσικής. Ας σημειωθεί ότι η σκέψη και η μεθοδολογία του φυσικού επιστήμονα συνεχίζει να αποτελεί μοντέλο οργάνωσης για κάθε ορθολογιστική λειτουργία του σύγχρονου ανθρώπου.

Ένα από τα καθοριστικά χαρακτηριστικά του ανθρώπινου είδους είναι η περιέργεια με την οποία ο άνθρωπος αντιμετωπίζει τον φυσικό του περίγυρο καθώς και η συνεχής προσπάθειά του να κατανοήσει τα φυσικά φαινόμενα,

δηλαδή να τα ταξινομίσει και να τα αναγάγει σε ένα σύνολο αρχών. Οι πληροφορίες που φθάνουν στον εγκέφαλο του ανθρώπου αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στην οποία υπεισέρχονται ως κατηγορίες οι διάφορες «φυσικές έννοιες», όπως η κίνηση, η θερμότητα, το φως κλπ. Η αρχική ταξινόμηση των φαινομένων σύμφωνα με τις ανθρώπινες αισθήσεις με τις οποίες σχετίζονται άμεσα, όπως Οπτική, Θερμότητα, Κινηματική, Ακουστική κλπ., είναι καθαρά συμβατικά. Παρόλο που οι παραδοσιακοί αυτοί κλάδοι στο παρελθόν διδάχθηκαν ως χωριστές επιστήμες, με κοινή φυσικά μεθοδολογία, δεν είναι παρά τμήματα της Φυσικής που διέπονται από κοινές αρχές. Στους παραδοσιακούς κλάδους της Κλασικής Φυσικής, δηλαδή τη Μηχανική, Οπτική, Ηλεκτρομαγνητισμό και Θερμοδυναμική, στον αιώνα μας προστέθηκαν και καινούργια φαινόμενα του μικρόκοσμου τα οποία ονομάζονται με το γενικό όνομα «Σύγχρονη Φυσική». Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της εποχής μας είναι η ενοποιημένη θεώρηση της Φυσικής που καθιερώθηκε μετά από την κατανόηση της φυσικής του μικρόκοσμου και των φαινομένων του Ηλεκτρομαγνητισμού. Η κλασική διαίρεση είναι καθαρά συμβατική, δεν υπάρχουν στεγανά και όλοι οι κλάδοι διέπονται από τις ίδιες γενικές αρχές. Επί πλέον, η σύγχρονη Φυσική είναι κάτι το οποίο συνεχώς ανανεώνεται και εμπλουτίζεται με νέα φαινόμενα και νέες ιδέες. Τόσο η κλασική όσο και η σύγχρονη Φυσική θα πρέπει πάντα να επαναορίζονται, να επανερμηνεύονται και να επαναπιστοποιούνται συνεχώς. Η Φυσική είναι ενιαία και η θεώρησή της θα πρέπει να διέπεται από λογική και συνέπεια. Σκοπός της έρευνας είναι να βρούμε μια απλή σειρά βασικών αρχών με τις οποίες να γίνονται κατανοητά όλα τα γνωστά φαινόμενα.

2. Σύντομη Ιστορική Αναδρομή

Πως δημιουργήθηκε ο Κόσμος; Υπάρχει τάξη και απλότητα κάτω από την επιφάνεια του περίπλοκου και πολυποίκιλου Κόσμου που μας περιβάλλει;

Αυτά τα ερωτήματα απασχόλησαν τους Έλληνες φιλοσόφους του έκτου και πέμπτου αιώνα π.Χ. Η περίοδος αυτή αποτελεί την απαρχή της προϊστορίας της Φυσικής που κράτησε μέχρι τον δέκατο έβδομο αιώνα. Οι Έλληνες διανοητές απαλλαγμένοι από προκαταλήψεις ξεκίνησαν από την παρατήρηση του Φυσικού Κόσμου και με τη διαδικασία του πνεύματος που ονομάζεται αφαίρεση κατέληξαν στη διατύπωση των παραπάνω ερωτημάτων στα πλαίσια του Ορθού Λόγου. Ανεξάρτητα από την πληρότητα των ερωτημάτων ή των απαντήσεων στις οποίες

κατέληξαν, το μεγάλο τους επίτευγμα ήταν ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του ανθρωπίνου είδους επεχείρησαν την κατανόηση του Φυσικού Κόσμου βασισμένοι στη Λογική. Μέχρι τότε η εξήγηση των φυσικών φαινομένων είχε ενταχθεί στη σφαίρα των εξ αποκαλύψεως αληθειών.

Ένα από τα θέματα που απασχόλησαν τους Αρχαίους ήταν η σύσταση της ύλης. Οι φυσικοί φιλόσοφοι της Ιωνίας και της Μεγάλης Ελλάδος (Θαλής, Αναξίμανδρος, Αναξιμένης, Εμπεδοκλής και άλλοι) κατέθεσαν διάφορες προτάσεις σχετικά με τα θεμελιώδη συστατικά της ύλης (ύδωρ, αήρ κλπ.). Ξεχωριστή θέση κατέχουν ο Ηράκλειτος και ο Πυθαγόρας που πρότειναν ως

κύριο στοιχείο του Κόσμου, ο μεν πρώτος μια διεργασία, την πάλι των αντιθέτων, ο δε δεύτερος την έννοια του αριθμού. Σημαντικό σταθμό αποτελεί η διατύπωση της Ατομικής Θεωρίας από το Λεύκιππο και το Δημόκριτο, και αργότερα από τον Επίκουρο. Σύμφωνα με την ατομική υπόθεση η ύλη αποτελείται από αδιαίρετα και άφθαρτα σωμάτια, τα άτομα. Τα άτομα συνδυαζόμενα κατά διαφορετικούς τρόπους μεταξύ τους παράγουν την τεράστια ποικιλία του αισθητού Κόσμου. Χρειάσθηκε να περάσουν δύο χιλιετίες ώστε να επαληθευθεί από το πείραμα η Ατομική Υπόθεση, η οποία είναι κατά βάση σωστή και σήμερα. Ένα σπουδαίο στοιχείο το οποίο εισήγαγαν οι Ατομιστές στη φυσική σκέψη ήταν ότι η απλότητα στη δομή του Φυσικού Κόσμου θα πρέπει να αναζητηθεί στο μικροσκοπικό επίπεδο.

Ένα δεύτερο θέμα το οποίο απασχόλησε τους αρχαίους, ίσως και περισσότερο από το πρώτο, υπήρξαν τα αστρονομικά φαινόμενα. Μεγάλες μορφές, όπως ο Αρίσταρχος ο Σάμιος, ο Ιηπαρχος, ο Ερατοσθένης και άλλοι, χωρίς να έχουν στη διάθεσή τους το σπουδαιότερο όργανο της νεώτερης Αστρονομίας, το τηλεσκόπιο, έκαναν τεράστια βήματα στην ποσοτική

διερεύνηση των διαφόρων φαινομένων που σχετίζονται με τη Γη και τα ουράνια σώματα. Τον δεύτερο μ.Χ. αιώνα ο Κλαύδιος Πτολεμαίος, αφού συγκέντρωσε όλα τα υπάρχοντα παρατηρησιακά δεδομένα, διατύπωσε το ομώνυμο γεωκεντρικό σύστημα για την κίνηση του Ήλιου και των πλανητών που φέρει το όνομα του και το οποίο έμελλε να κυριαρχήσει στην αστρονομική σκέψη για τα επόμενα 1400 χρόνια. Μια μεγάλη μορφή της αρχαίας επιστήμης υπήρξε ο Αρχιμήδης ο μεγαλοφυΐα του οποίου οδήγησε στην επίλυση δεκάδων προβλημάτων μηχανικής μεταξύ των οποίων ξεχωριστή θέση έχουν οι νόμοι της Στατικής και Υδροστατικής (αρχή της ανώσεως).

Ο Αριστοτέλης, ένας από τους μέγιστους φιλοσόφους της αρχαιότητας και θεμελιωτής πολλών επιστημών, ασχολήθηκε με το πρόβλημα της κίνησης των σωμάτων. Το νοητικό πλαίσιο των διερευνήσεων του Αριστοτέλη, σε αντίθεση με το νοητικό πλαίσιο των παλαιοτέρων φυσικών φιλοσόφων, περιείχε και ορισμένες πρόσθετες καθαρά φιλοσοφικές έννοιες, όπως π.χ. η εντελέχεια και η έννοια της φυσικής κίνησης, οι οποίες έκαναν την αρχαία φυσική σκέψη να παρεκκλίνει από το τρίπτυχο παρατήρηση-αφαίρεση-λογική και να οδηγηθεί σε λανθασμένα συμπεράσματα. Η Φυσική του Αριστοτέλη κυριάρχησε δύο χιλιετίες περίπου μέχρις ότου ο Γαλιλαίος να την ανατρέψει και να σηματοδοτήσει το τέλος της περιόδου της Προϊστορίας της Φυσικής.

Η ιστορική περίοδος της Φυσικής αρχίζει με το Νικόλαο Κοπέρνικο ο οποίος το 1543 δημοσίευσε το περίφημο πλιοκεντρικό μοντέλο του. Η ύπαρξη δύο αντικρουόμενων μοντέλων, του γεωκεντρικού Πτολεμαϊκού αφενός, και του επαναστατικού πλιοκεντρικού αφετέρου, οδήγησαν τον Tycho Brahe να συλλέξει αστρονομικές παρατηρήσεις μεγάλης για την εποχή του ακρίβειας. Στη συνέχεια, ο Kepler αφού τις ανέλυσε λεπτομερώς διατύπωσε τους περίφημους τρεις νόμους που φέρουν το όνομά του και οι οποίοι ποσοτικοποιούν το πλιοκεντρικό πρότυπο.

Η απαρχή της Φυσικής όπως ακριβώς την εννοούμε σήμερα έγινε με το Γαλιλαίο. Ο Γαλιλαίος πάντα ο πρώτος που εισήγαγε συστηματικά την πειραματική μεθοδολογία στην επιστημονική έρευνα. Οι νόμοι της ελεύθερης πτώσης, οι νόμοι της βολής υπό γωνία, η χρήση του εκκρεμούς για τη μέτρηση του χρόνου, η παρατήρηση και μελέτη του Ήλιου, της Σελήνης και εν γένει του ουρανού με το τηλεσκόπιο, η ανακάλυψη των πλιακών κηλίδων, η ανακάλυψη των δορυφόρων του Δία, και πολλά άλλα είναι τα πρώτα

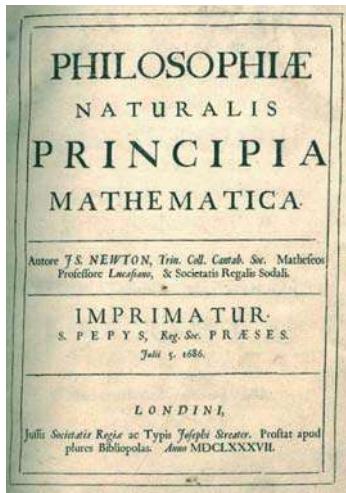
Ο Γαλαξίας της Ανδρομέδας

ανεκτίμπτα δώρα της νέας επιστημονικής μεθόδου και του εισηγητή της προς την ανθρωπότητα. Η οριστική συμπλήρωση του μεθοδολογικού οπλοστασίου της Φυσικής όμως συντελέσθηκε από τον Νεύτωνα ο οποίος αναβίωσε την αρχαία μαθηματική τέχνη του Αρχιμήδη στη διατύπωση και περιγραφή των φυσικών νόμων.

Ο Ισαάκ Νεύτων στο μνημειώδες έργο του Principia διατύπωσε τους θεμελιώδεις νόμους της κίνησης επιγείων και ουρανίων σωμάτων (νόμοι του Νεύτωνα, νόμος της παγκόσμιας έλξης). Η Φυσική αποκτά την ικανότητα ακριβούς ποσοτικής πρόβλεψης της κίνησης κάθε κινουμένου σώματος. Οι ελλειπτικές τροχιές των νόμων του Kepler αποτελούν τώρα μαθηματική πρόβλεψη των εξισώσεων κίνησης του Νεύτωνα. Ο Νεύτων ασχολήθηκε επίσης με το φαινόμενο του φωτός. Απέδειξε πειραματικά ότι το λευκό φως είναι μίγμα διαφορετικών χρωμάτων και μελέτησε τα φαινόμενα της συμβολής. Τις μελέτες του δημοσίευσε στο έργο Opticks. Σε αντίθεση όμως με τις μελέτες του για την κίνηση των σωμάτων και την παγκόσμια έλξη, που ουσιαστικά θεμελίωσαν τον κλάδο της Μηχανικής, οι μελέτες του για το φως δεν οδήγησαν τον αντίστοιχο κλάδο, την Οπτική, σε ανάλογο στάδιο ωριμότητας. Η Μηχανική συμπληρώθηκε με την επέκταση του πεδίου των εφαρμογών της σε μια ποικιλία από συστήματα σωματιδίων, στερεών σωμάτων και ρευστών, και έφθασε σε υψηλό επίπεδο αυτορότητας με την επαναδιατύπωση των βασικών της νόμων στα πλαίσια των φορμαλισμών Lagrange και Hamilton. Η Οπτική παρουσίασε πρόσδιο κυρίως με την εισαγωγή της κυματικής θεώρησης του φωτός από τον Huygens και άλλους. Παρόλο που τα φαινόμενα του στατικού Ηλεκτρισμού και Μαγνητισμού είχαν παρατηρηθεί από την αρχαιότητα, μόνο τον δέκατο όγδοο αιώνα άρχισε η συστηματική τους πειραματική μελέτη. Η έρευνα των Ηλεκτρικών και Μαγνητικών φαινομένων προχώρησε με επιταχυνόμενο ρυθμό καθόλη τη διάρκεια του δεκάτου-ενάτου αιώνα. Οι πειραματικές έρευνες του Faraday και οι μαθηματικές εξισώσεις του Maxwell απέδειξαν την αλληλεξάρτηση των δύο φαινομένων αλλά και την πλεκτρομαγνητική φύση του φωτός. Έτσι κατά το δεύτερο ήμισυ του δεκάτου ενάτου αιώνα ο Ηλεκτρομαγνητισμός είχε φθάσει σε επίπεδο πληρότητας και αυτοσυνέπειας ανάλογο με το επίπεδο της Μηχανικής. Ένα πλήθος από φαινομενικά ασύνδετα φυσικά φαινόμενα τελικά ερμηνεύθηκαν ως απορρέοντα από τους θεμελιώδεις νόμους του Ηλεκτρομαγνητισμού [εξισώσεις Maxwell]. Ειδικότερα, η Οπτική έπαιψε να θεωρείται ανεξάρτητος κλάδος, μια και απεδείχθη ότι δεν είναι παρά τμήμα των πλεκτρομαγνητικών φαινομένων.

Κατά τη διάρκεια του δεκάτου ενάτου αιώνα τόσο στη Φυσική όσο και στη Χημεία αναβίωσε η λησμονημένη για τόσους αιώνες Ατομική Υπόθεση. Η υπόθεση της ύπαρξης μικροσκοπικών

O Pauli και ο Bohr απέναντι στο πρόβλημα της στροφορμής

ατόμων έδωσε την δυνατότητα στους επιστήμονες να αναγάγουν μια πληθώρα από πολύπλοκα φαινόμενα του μακρόκοσμου στο πρόβλημα των κινήσεων και της αλληλεπίδρασης των ατόμων. Η επιστήμη της Θερμοδυναμικής με αντικείμενο τα θερμικά φαινόμενα της ύλης είχε ήδη φθάσει σε ένα προχωρημένο στάδιο πληρότητας με ένα τεράστιο εύρος εφαρμογών από τον προηγούμενο αιώνα. Ο Boltzmann, αλλά και άλλοι, υιοθετώντας τον θεσμό των ατόμων κατόρθωσαν να ερμηνεύουν όλα τα θερμοδυναμικά φαινόμενα ανάγοντας τα σε κινητικά φαινόμενα μεγάλου πλήθους ατόμων. Έτσι, η Θερμοδυναμική ενοποιήθηκε με το υπόλοιπο σώμα της Φυσικής ως η μηχανική μεγάλου αριθμού σωματιδίων, ή, όπως ονομάσθηκε, Στατιστική Μηχανική. Προς τα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα σχεδόν όλα τα τότε γνωστά φαινόμενα ερμηνεύονταν στα πλαίσια της (Κλασικής) Μηχανικής, του Ηλεκτρομαγνητισμού και της Στατιστικής Μηχανικής. Η εικόνα αυτή ήταν απατηλή και δεν άργησε να ανατραπεί σε λίγα χρόνια.

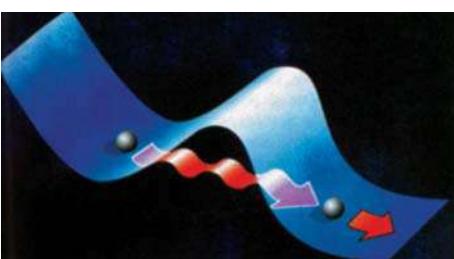
Στα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα πλήθος από νέα πειραματικά δεδομένα άρχισαν να συσσωρεύονται τα οποία δεν ήταν δυνατό να ερμηνευθούν με το καθιερωμένο τότε πλαίσιο νόμων της Μηχανικής και του Ηλεκτρομαγνητισμού. Το περίφημο πείραμα των Michelson και Morley έδειξε ότι η ταχύτητα του φωτός δεν εξαρτάται από την κίνηση του παρατηρητή και της πηγής, πράγμα ασυμβίβαστο με τους κανόνες της Μηχανικής. Γενικότερα, διαπιστώθηκε η ασυμβατότητα Νευτώνιας Μηχανικής και Ηλεκτρομαγνητισμού η οποία τελικά οδήγησε τον Einstein να διατυπώσει την Ειδική Θεωρία της Σχετικότητας. Η επικράτηση των νόμων της Ειδικής Θεωρίας της Σχετικότητας έδειξε ότι η Νευτώνια Μηχανική περιγράφει την κίνηση των σωμάτων κατά προσέγγιση, όταν οι ταχύτητες είναι πολύ μικρότερες από την ταχύτητα του φωτός η οποία είναι μια παγκόσμια σταθερά. Αντιθέτως, ο Ηλεκτρομαγνητισμός απεδείχθη απόλυτα συμβατός με τη Σχετικότητα. Το νέο στοιχείο το οποίο εισήγαγε η Σχετικότητα στη Φυσική είναι η απόρριψη της έννοιας του απόλυτου χρόνου. Ο χρόνος είναι στην πραγματικότητα σχετικός, όπως και ο χώρος, και τα φυσικά γεγονότα συμβαίνουν σε ένα μαθηματικά ενοποιημένο χωροχρονικό συνεχές. Παρόλο που η σχετικότητα του χρόνου οδήγησε σε μια πληθώρα από «παράδοξα» τα οποία έρχονταν σε αντίθεση με τη συμβατική λογική και τα οποία μαγνήτισαν τη φαντασία του κοινού, η Σχετικιστική Μηχανική είναι εννοιολογικά τόσο συναφής με τη Νευτώνια Μηχανική ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως μια επέκταση της ή, ορθότερα, να θεωρηθεί η δεύτερη ως μια προσέγγιση της πρώτης. Η Σχετικιστική Μηχανική και ο Ηλεκτρομαγνητισμός συναποτελούν την Κλασική Φυσική.

Η ανακάλυψη νέων φυσικών φαινομένων, όπως της Ραδιενέργειας, των ακτίνων Röntgen, και άλλων, προετοίμασε τους φυσικούς για την αποκάλυψη της εσωτερικής δομής των ατόμων. Πριν από το τέλος του 19^ο αιώνα παρατηρήθηκε πειραματικά το ελαφρότερο συστατικό των

ατόμων, το πλεκτρόνιο. Τεράστιο ρόλο για την αποκάλυψη των νέων φυσικών νόμων του μικροκόσμου έπαιξαν τα πειράματα απορρόφησης της ακτινοβολίας από την ύλη και ειδικότερα η ακτινοβολία του μέλανος σώματος και το φωτοπλεκτρικό φαινόμενο. Το πρώτο θέμα οδήγησε τον Planck στη Θεωρία των quanta κατά την οποία το φως απορροφάται και εκπέμπεται από την ύλη σε διακριτές ποσότητες και όχι συνεχώς, όπως θα απαιτούσε ο Κλασικός Ηλεκτρομαγνητισμός. Το φωτοπλεκτρικό φαινόμενο υποχρέωσε τους φυσικούς να εισαγάγουν την έννοια του φωτονίου και να προσδώσουν σωματιδιακές ιδιότητες στο φως πράγμα τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως σε πλήρη αντίθεση με την κυματική φύση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στον Κλασικό Ηλεκτρομαγνητισμό. Παράλληλα, τα πειράματα του Rutherford οριστικοποίησαν το πλανητικό μοντέλο του ατόμου με ένα εντοπισμένο πυρήνα και ένα αριθμό από περιφερόμενα πλεκτρόνια. Η ευστάθεια του ατόμου του Rutherford, κλασικά ανεξήγητη (αφού κάθε επιταχυνόμενο φορτίο θα έπρεπε να ακτινοβολεί), επέτεινε περισσότερο το αδιέξοδο και οδήγησε του φυσικούς να αναζητήσουν εξηγήσεις στην κατεύθυνση της θεωρίας των quanta. Από τον de Broglie και άλλους, αλλά κυρίως από τον Bohr προτάθηκαν ιδέες και μοντέλα του ατόμου με κύριο χαρακτηριστικό την θεσμοθετημένη συνύπαρξη σωματιδιακών και κυματικών ιδιοτήτων στο ίδιο αντικείμενο.

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1920 έχει ουσιαστικά ολοκληρωθεί η διατύπωση της θεωρίας της Γενικής Σχετικότητας από τον A. Einstein, που γίνεται ευρέως αποδεκτή ως η κλασική περιγραφή της Βαρυτικής αλληλεπίδρασης. Πριν από το τέλος της ίδιας δεκαετίας, η νέα Μηχανική του μικροκόσμου, η Κβαντομηχανική, είχε φθάσει σε ένα υψηλό επίπεδο πληρότητας ώστε να δίνει ικανοποιητικές απαντήσεις σχεδόν σε όλα τα υπάρχοντα πειραματικά δεδομένα. Η Κβαντομηχανική, κυρίως έργο των Heisenberg, Schrödinger, Born και Pauli, συνιστά μια ριζική απομάκρυνση από τις καθιερωμένες ιδέες της Κλασικής Φυσικής, σύμφωνα με τις οποίες η τροχιά και η ταχύτητα ενός σωματιδίου μπορούν να γίνουν ταυτόχρονα γνωστές με απεριόριστη ακρίβεια. Η Κβαντομηχανική θεσμοθετεί την απροσδιοριστία ως εγγενές χαρακτηριστικό της Φύσης. Η μαθηματική της γλώσσα είναι η γλώσσα των πιθανοτήτων. Παρά το γεγονός ότι η Κβαντομηχανική συνάντησε σοβαρή αντίσταση για να γίνει αποδεκτή, κυρίως για φιλοσοφικούς λόγους, είναι σήμερα πλήρως επιτυχημένη και δικαιωμένη από το πείραμα αλλά και από τις πολυάριθμες τεχνολογικές εφαρμογές που στηρίζονται σε κβαντικά φαινόμενα. Αξίζει να

Αναπαράσταση του "Φαινομένου Σήραγγας"

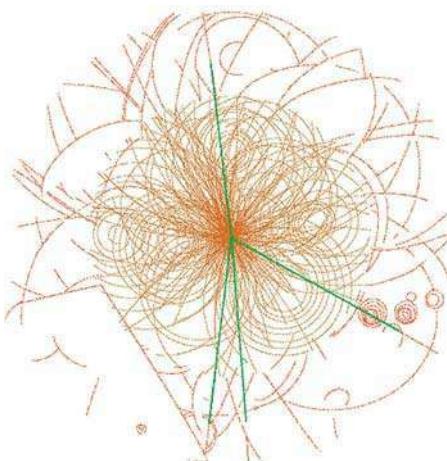
σημειωθεί ότι η ενοποιημένη θεωρία των μικροσκοπικών πλεκτρομαγνητικών φαινομένων, η Κβαντική Ηλεκτροδυναμική, έργο των Dirac, Schwinger, Feynman και άλλων, είναι μια από τις ακριβέστερες θεωρίες της Φυσικής. Εν τούτοις, παρά την κολοσσιαία προσπάθεια στις επόμενες δεκαετίες δεν κατέστη δυνατό να συμπεριληφθεί και η βαρύτητα σε αυτό το θεωρητικό πλαίσιο.

3. Η Φυσική Σήμερα

Μια συνοπτική απαρίθμηση των σύγχρονων κλάδων της Φυσικής μπορεί να γίνει κατά μια αύξουσα κλίμακα μίκους, ή ισοδύναμα κατά μια φθίνουσα κλίμακα ενέργειας, ξεκινώντας από τα πιο μικροσκοπικά συστατικά της ύλης και καταλήγοντας στο Σύμπαν.

Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων ή Φυσική Υψηλών Ενέργειών: Αυτός είναι ο κλάδος που έχει ως αντικείμενο τα απειροελάχιστα σωματίδια της ύλης. Τα ταζινομεί ανάλογα με τις ιδιότητές τους, δηλαδή μάζα, φορτίο, σπιν, κλπ. και τις αλληλεπιδράσεις τις οποίες έχουν. Στοιχειώδη θεωρούνται σήμερα το πλεκτρόνιο, το νετρίνο, το φωτόνιο, τα quarks και άλλα. Ειδικά τα quarks αποτελούν τα συστατικά του πρωτονίου και του νετρονίου από τα οποία οικοδομούνται οι πυρήνες των διαφόρων στοιχείων και τα οποία μέχρι πρότινος εθεωρούντο στοιχειώδη. Πειραματικά έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη 37 στοιχειωδών σωματιδίων. Ο κλάδος της Φυσικής των στοιχειωδών σωματιδίων αποτελεί το μεγαλύτερο μέτωπο της έρευνας του μικροκόσμου. Θεωρητικό εργαλείο του κλάδου αποτελούν η Σχετικότητα και η Κβαντομηχανική. Τα πειράματα της Φυσικής Υψηλών Ενέργειών γίνονται σε τεράστιους επιταχυντές και αποτελούν συνήθως συλλογικές προσπάθειες πολλών ερευνητικών ομάδων από πολλές χώρες. Ένα σχετικά πρόσφατο επίτευγμα της Φυσικής στοιχειωδών σωματιδίων είναι η ενοποιημένη θεωρία πλεκτρομαγνητικών και ασθενών πυρηνικών δυνάμεων.

Τροχιές στοιχειωδών σωματιδίων

Πυρηνική Φυσική: Μεγάλο μέρος της έρευνας στην Πυρηνική Φυσική σήμερα εστιάζεται σε θέματα ραδιενεργών εξωτικών πυρήνων και σταθερών πυρήνων σε υψηλές ενέργειες και στροφορμές. Σκοπός είναι η μελέτη νέων μορφών πυρηνικής ύλης, η σύνθεση υπερβαρέων συστημάτων και η μελέτη της προέλευσης των στοιχείων και της παραγωγής ενέργειας στα αστέρια. Σημαντικό μέρος της έρευνας αναλώνεται στην κατανόηση της πυρηνικής δύναμης στο πλαίσιο ενός προβλήματος πολλών σωματίων - νουκλεονίων και αδρονίων και της μελέτης της συμμετοχής του πυρήνα στις πλεκτρασθενείς αλληλεπιδράσεις. Επίσης διενεργείται εφαρμοσμένη έρευνα που αφορά άλλους κλάδους όπως η Ιατρική και η Ραδιοϊοκολογία.

Ατομική και Μοριακή Φυσική: Είναι οι κλάδοι της Φυσικής που μελετούν τη δομή και τις ιδιότητες των ατόμων και των μορίων. Η σύγχρονη έρευνα εδώ κυριαρχείται από το laser (λέπτερ), δηλαδή διατάξεις βασισμένες στο φαινόμενο της ενίσχυσης του φωτός με εξαναγκασμένη εκπομπή ακτινοβολίας (Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation).

Άτομα και μόρια υπό την επίδραση των ισχυρών πλεκτρομαγνητικών πεδίων του laser εμφανίζουν νέες πολύ ενδιαφέρουσες ιδιότητες.

Φυσική της Συμπυκνωμένης Ύλης: Ο κλάδος αυτός μελετά τις διάφορες ιδιότητες στερεών ή υγρών που σχηματίζονται από μεγάλο πλήθος ατόμων ή πυρήνων και πλεκτρονίων σε κρυσταλλική διάταξη ή σε άμορφη κατάσταση. Έχει ένα τεράστιο εύρος πρακτικών εφαρμογών με πολύ σημαντικές συνέπειες στην τεχνολογική πλευρά της καθημερινής ζωής, όπως π.χ. οι πυμιαγωγοί. Ας σημειωθεί όμως ότι η έρευνα στη Φυσική της συμπυκνωμένης ύλης έχει οδηγήσει και στην ανακάλυψη νέων θεμελιωδών φυσικών φαινομένων οφειλομένων στη συλλογική δράση μεγάλου αριθμού σωματιδίων, όπως η υπεραγωγιμότητα.

Γεωφυσική και Φυσική της Ατμόσφαιρας: Αντικείμενο αυτού του κλάδου αποτελούν οι κινήσεις του στερεού φλοιού της Γης (Σεισμολογία), η μελέτη του μαγνητικού πεδίου της Γης, η μελέτη της γήινης ατμόσφαιρας και των μεταβολών της (Μετεωρολογία, Κλιματολογία, Φυσική του Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος) κλπ. Ο κλάδος αυτός έχει αποκτήσει μεγάλη σημασία σήμερα λόγω του αυξημένου ενδιαφέροντος της κοινωνίας για τις μεταβολές του κλίματος εξαιτίας των επιδράσεων διαφόρων ανθρωπογενών παραγόντων στο περιβάλλον.

Αστροφυσική: Ο κλάδος αυτός αφορά στη μελέτη όλων των ουράνιων αντικειμένων, δηλαδή του Ήλιου, των πλανητών, των αστέρων, των γαλαξιών αλλά και του σύμπαντος (Κοσμολογία). Τελευταία, έχει παρουσιάσει ιδιαίτερη ανάπτυξη, αφενός λόγω της χρήσεως νέων υπερσύγχρονων πειραματικών και παρατηρησιακών διατάξεων υψηλής τεχνολογίας, και αφετέρου λόγω της στενής συνεργασίας με άλλους κλάδους της σύγχρονης Φυσικής, όπως η Φυσική των στοιχειωδών σωματιδίων, η Πυρηνική Φυσική κλπ. Στο θεωρητικό επίπεδο, η μελέτη της εξέλιξης του Σύμπαντος αποτελεί κοινό αντικείμενο της Κοσμολογίας και της Θεωρητικής Φυσικής Στοιχειωδών Σωματιδίων.

Το νεφέλωμα NGC 6543
(φωτογραφία διαστημικού τηλεσκοπίου HUBBLE)

Βαρύτητα και Κοσμολογία: Είναι ένας βασικός κλάδος που συχνά διαμόρφωσε την πορεία της Φυσικής από τις καταβολές του στην νευτρινά Βαρύτητα και στην θεωρία της Γενικής Σχετικότητας (γένεση της σύγχρονης θεωρίας Βαρύτητας) μέχρι σήμερα. Η παραδοσιακή βάση κοσμολογικών δεδομένων ήδη επαναδιαμορφώνεται με πρωτοποριακές μετρήσεις υψηλής ακριβείας. Το αντικείμενο μελέτης επικεντρώνεται στην ελάχιστη κλίμακα μίκους που κυριαρχεί τις πρώτες στιγμές της Μεγάλης Έκρηξης, αλλά επεκτείνεται και μέχρι την μέγιστη δυνατή κλίμακα μίκους στο παρόν Σύμπαν. Ήδη φαίνεται ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την κατανόηση της Δημιουργίας είναι η ενιαία κβαντική περιγραφή της Βαρυτικής με τις λοιπές αλληλεπιδράσεις, καθώς και η αποκάλυψη των μηχανισμών γένεσης του χώρου και του χρόνου.

4. Εκπαίδευση και Απασχόληση των Φυσικών

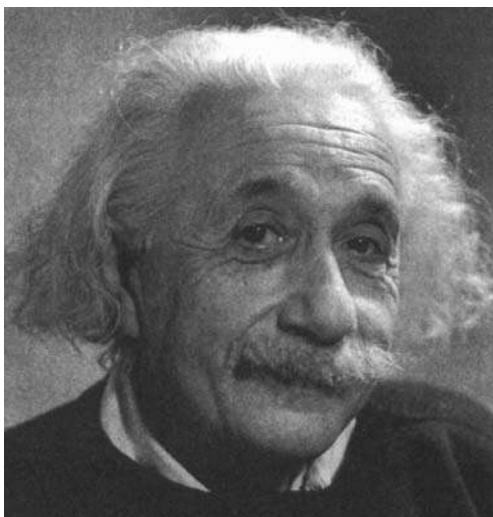
Η εκπαίδευση των Φυσικών στοχεύει αφενός στο να εξοπλίσει τους αποδέκτες της με τη γνώση των βασικών ενοτήτων από φυσικά φαινόμενα (Μηχανική, Ηλεκτρομαγνητισμός, Σύγχρονη Φυσική κλπ.) στο θεωρητικό αλλά και στο εργαστηριακό επίπεδο, και αφετέρου να τους διδάξει τη μεθοδολογία της Φυσικής για την επίλυση παλαιών και νέων προβλημάτων. Στο ισχύον προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών συνυπάρχουν μαθήματα δομής, στα οποία δίνεται περισσότερο έμφαση στη μεθοδολογία, και μαθήματα ύλης στα οποία δίνεται περισσότερο έμφαση στις νέες γνώσεις και στις εφαρμογές. Παράλληλα, υπάρχουν και μαθήματα στα

οποία διδάσκονται τεχνικές ή τεχνολογίες απαραίτητες στη Φυσική, όπως Υπολογιστές, Μαθηματικά και Εργαστηριακές μέθοδοι.

Η Μέση Εκπαίδευση συνεχίζει να απορροφά ένα μεγάλο μέρος από τους πτυχιούχους του Τμήματος Φυσικής. Το λειτούργημα του εκπαιδευτικού εκτός από την αφοσίωση την οποία απαιτεί, για να στεφθεί από επιτυχία απαιτεί κυρίως γνώση του αντικειμένου το οποίο ο εκπαιδευτικός θέλει να μεταδώσει στους μαθητές. Ο καθηγητής της Φυσικής έχει τη μεγάλη ευθύνη να διδάξει τη μεθοδολογία της Φυσικής Επιστήμης και όχι μόνο να μεταφέρει κάποιες γνώσεις Φυσικής.

Άλλες διεξόδους για τους πτυχιούχους Φυσικούς αποτελούν οι διάφοροι εφαρμοσμένοι κλάδοι Φυσικής, είτε στα πλαίσια της Βιομηχανίας είτε στα πλαίσια μεγάλων κρατικών (ή μη) οργανισμών όπως ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, η Μετεωρολογική Υπηρεσία κλπ. Τέτοιοι κλάδοι είναι η Ραδιοπλεκτρολογία, οι Τηλεπικοινωνίες και Οπτικές Επικοινωνίες, η Ηλεκτρονική και Μικροπλεκτρονική, η Μετεωρολογία και Κλιματολογία, η Ιατρική Φυσική κλπ. Οι περισσότεροι από αυτούς τους κλάδους απαιτούν και ένα Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης.

Το Τμήμα μας προσφέρει μεταπτυχιακές σπουδές στους βασικότερους κλάδους της

Αλβέρτος Αϊνστάιν

Κωνσταντίνος Καραθεοδωρής,
θεμελιωτής της Θερμοδυναμικής

Φυσικής, όπως στη Θεωρητική Φυσική, στη Φωτονική, στα Νέα Υλικά, στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες, στη Μετεωρολογία - Κλιματολογία και στη Διδακτική της Φυσικής, οι οποίες μετά από σειρά Βασικών μεταπτυχιακών μαθημάτων οδηγούν στη λίψη Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης.

Τα Μεταπτυχιακά Προγράμματα του Τμήματος οδηγούν και στην απονομή Διδακτορικού Διπλώματος

στη Φυσική μετά από εκπόνηση πρωτότυπης διατριβής πάνω σε ένα επίκαιρο ερευνητικό θέμα. Στην πλειοψηφία τους οι Διδάκτορες προορίζονται να ακολουθήσουν ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στα Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα της χώρας ή του εξωτερικού. Έργο τους δεν θα είναι μόνο η διδασκαλία ή απλώς η εφαρμογή κεκτημένης γνώσης αλλά η παραγωγή νέας γνώσης μέσω της επιστημονικής έρευνας.

Η πρόοδος στη Φυσική, σχεδόν κατά κανόνα, είναι αποτέλεσμα επίπονης και μακροχρόνιας εργασίας πολλών ατόμων. Ανεξάρτητα από τον τρόπο προσέγγισης εκάστου στα προβλήματα και τον τρόπο δουλειάς, κοινό χαρακτηριστικό των Φυσικών είναι η ειλικρίνεια και η εντιμότητα με την οποία αντιμετωπίζουν τα φυσικά δεδομένα. Χρέος του Φυσικού δεν είναι μόνο να προωθήσει τη γνώση μας για τον Φυσικό Κόσμο με τη βοήθεια της επιστημονικής μεθοδολογίας, αλλά και να καλλιεργήσει το επιστημονικό ήθος και να διαδώσει την επιστημονική μέθοδο. Σε έναν ταχύτατα μεταβαλλόμενο κόσμο στον οποίο η Τεχνολογία αποκτά όλο και μεγαλύτερη ισχύ, στον οποίο η Πληροφορία αυξάνει εκθετικά και η εξειδίκευση είναι αμείλικτη, ο Φυσικός παραμένει θεματοφύλακας της επιστημονικής μεθόδου. Σκοπός του εξακολουθεί να είναι η κατανόηση του κόσμου, όπως τον καιρό των φιλοσόφων της Ιωνίας, και μέθοδος του είναι η Παρατήρηση και η Λογική.

Ο Τυφώνας Katrina

Το ξεκίνημα

Το 1970 με το υπ' αριθμ. 746/70 Ν.Δ. ιδρύθηκε το Τμήμα Φυσικής. Ήταν το τρίτο Πανεπιστημιακό Τμήμα που ιδρύθηκε στα Ιωάννινα, μετά το Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής (1964) και το Τμήμα Μαθηματικών (1966), με αποτέλεσμα το μέχρι τότε Παράρτημα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης να αποτελέσει ανεξάρτητο ίδρυμα, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Το Τμήμα Φυσικής στεγάστηκε στο παλιό κτήριο του Πανεπιστημίου, σπν οδό Δομοπόλη και μαζί με το Τμήμα Μαθηματικών απετέλεσαν τη Φυσικομαθηματική Σχολή (νυν Σχολή Θετικών Επιστημών) σπν οποία αργότερα προστέθηκαν και τα Τμήματα Χημείας και Πληροφορικής.

Το 1981 το Τμήμα Φυσικής ήταν το πρώτο Τμήμα του Πανεπιστημίου το οποίο μεταφέρθηκε σπν Πανεπιστημιούπολη και στεγάστηκε μέχρι το 1993 στο μεταβατικό κτήριο. Από το 1993 στεγάζεται στα δικά του κτήρια στο Δυτικό άκρο της Πανεπιστημιούπολης.

Μέχρι το 1982 επικεφαλής του Τμήματος ήταν ο Κοσμήτορας της Σχολής ενώ από το 1982 εκλέγεται Πρόεδρος του Τμήματος.

Οι διατελέσαντες Πρόεδροι του Τμήματος Φυσικής

1982-83	Ιωάννης Βέργαδος
1983-86	Παναγιώτης Ασημακόπουλος †
1986-89	Ιωάννης Βέργαδος
1989-91	Χρήστος Παπαγεωργόπουλος †
1991-95	Παναγιώτης Ασημακόπουλος †
1995-97	Χρήστος Παπαγεωργόπουλος †
1997-01	Κυριάκος Ταμβάκης
2001-05	Αγησίλαος Μπολοβίνος †
2005-09	Κωνσταντίνος Κοσμίδης
2009-	Θωμάς Μπάκας

Β. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΡΥΤΑΝΗΣ
Καθηγητής
Ιωάννης Γεροθανάσος

ΣΧΟΛΗ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Κοσμήτορας
Καθηγητής
Γεώργιος Καρακώστας

ΤΜΗΜΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ
ΦΥΣΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ
ΧΗΜΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Πρόεδρος Τμήματος
Καθηγητής
Θωμάς Μπάκας

Αναπλ. Πρόεδρος Τμήματος
Αναπλ. Καθηγητής Ιωάννης Ρίζος

Προϊσταμένη Γραμματείας Τμήματος
Ουρανία Γκορτζή

ΤΟΜΕΑΣ I
Διευθυντής

Αναπλ. Καθ. Αριστείδης Μπαρτζάκος

ΤΟΜΕΑΣ II
Διευθυντής

Αναπλ. Καθ. Ιωάννης Ρίζος

ΤΟΜΕΑΣ III
Διευθυντής

Αναπλ. Καθ. Παναγιώτης Κάκκας

ΤΟΜΕΑΣ IV
Διευθυντής

Αναπλ. Καθ. Γεωργίος Ευαγγελακης

Το προσωπικό του Τμήματος αποτελείται από 53 μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού

13
ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

17
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

14
ΕΠΙΚΟΥΡΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

9
ΛΕΚΤΟΡΕΣ

Στελέχωνται επίσης από 1 μέλος Ειδικού Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Δ.Π.),
10 μέλη Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.), 2 Διοικητικούς Υπαλλήλους,
4 Υπαλλήλους με Σύμβαση Αριστού Χρόνου, 3 Διδάσκοντες με βάση το Π.Δ.407/80 και
2 Αποσπασμένους Καθηγητές Μέσης Εκπαίδευσης.

Στο Τμήμα Φυσικής φοιτούν περίπου 1150 προπτυχιακοί, 115 μεταπτυχιακοί φοιτητές και 36 υποψήφιοι διδάκτορες.
Οι φοιτητές συμμετέχουν στα όργανα διοικησης του Τμήματος και των Τομέων μέσω εκπροσώπων,
οι οποίοι ορίζονται από τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων τους.

1. Τομέας Αστρογεωφυσικής (I)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΑΛΥΣΣΑΝΔΡΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής
Φυσική του Ηλίου και του Διαστήματος

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής, **Διευθυντής του Τομέα**
Μετεωρολογία και Κλιματολογία

ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική του Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος

ΝΙΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική του Ηλίου και του Διαστήματος

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική Μετεωρολογία και Φυσική Κλιματολογία

ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Επίκουρος Καθηγητής
Αστροφυσική Πλάσματος του Ηλίου και του Μεσοπλανητικού Χώρου

ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ, Λέκτορας
Ραδιογαλαξίες, Κοσμολογία, Διδακτική της Φυσικής

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Λέκτορας
Μετεωρολογία

ΛΩΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, Λέκτορας (ιπό διορισμό)
Φυσική Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος, Μετεωρολογία, Κλιματολογία

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΠΑΠΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ηλεκτρονικός

Προσωπικό με Σύμβαση Αορίστου Χρόνου

ΒΛΑΧΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ, Τ.Ε. Βιβλιοθηκονόμων

Προσωπικό με Σύμβαση Π.Δ. 407/80

ΓΚΙΟΚΑ ΟΛΓΑ, Φυσικός

Εργαστήρια

Εργαστήριο Αστρονομίας
Εργαστήριο Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα του εργαστηρίου Αστρονομίας συμπεριλαμβάνουν τη Φυσική του Ήλιου και του Διαστήματος καθώς και τη μελέτη αστέρων. Μελετώνται τόσο παρατηρησιακά όσο και θεωρητικά οι φυσικές διαδικασίες που συμβαίνουν στον Ήλιο. Το παρατηρησιακό υλικό συλλέγεται από επίγεια και διαστημικά τηλεσκόπια και εκτείνεται πρακτικά σε όλο το πλεκτρομαγνητικό φάσμα (από τις σκληρές ακτίνες Χ μέχρι τα μετρικά ραδιοκύματα). Η μελέτη καλύπτει όλα τα στρώματα της πλιακής ατμόσφαιρας και εκτείνεται από τον "ήρεμο Ήλιο" μέχρι τα κέντρα δράσης και τα βίαια εκρηκτικά φαινόμενα. Επίσης μελετάται η επίδραση των πλιακών εκρηκτικών φαινομένων στη Γη. Τέλος με χρήση του διαστημικού τηλεσκοπίου ROSAT μελετώνται αστέρες με χρωμοσφαιρική δραστηριότητα στο μακρινό υπεριώδες (60-200 Å).

Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα των μελών του Εργαστηρίου Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας συμπεριλαμβάνουν όλα σχεδόν τα φαινόμενα τα σχετιζόμενα με Μετεωρολογία, Κλιματολογία, Φυσική της Ατμόσφαιρας και του Περιβάλλοντος, και τη συμπεριφορά τους στο χώρο και το χρόνο. Έμφαση δίδεται στις κλιματικές μεταβολές σε παγκόσμια κλίμακα, στον ελληνικό χώρο αλλά και τοπικά στην περιοχή των Ιωαννίνων. Μελετάται επίσης η μακρά μεταφορά και το ισοζύγιο των θειικών και αζωτούχων ενώσεων, ο ρόλος των αερολυμάτων και άλλων ατμοσφαιρικών ρύπων σε πλανητικό επίπεδο, τη ΝΑ Ευρώπη, τη Μεσόγειο και τον ελληνικό χώρο. Τέλος, μελετώνται οι υδατικές οικονομία, ο υδρολογικός κύκλος, η πλιακή ακτινοβολία (ολική, υπέρυθρη και διάχυτη), καθώς και βιομετεωρολογικά θέματα.

2. Τομέας Θεωρητικής Φυσικής (II)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Καθηγητής
Θεωρητική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Καθηγητής
Θεωρητική Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης

ΜΠΑΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Καθηγητής
Κοσμολογικές Θεωρίες Ενοποίησης

ΒΑΓΙΟΝΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής
Στοιχειώδη Σωματίδια - Κοσμολογία

ΜΑΝΕΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Καθηγητής
Θεωρητική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητής
Στοιχειώδη Σωμάτια

ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Θεωρητική Φυσική, Κοσμολογία

ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Θεωρητική Πυρηνική Φυσική

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής, **Διευθυντής του Τομέα,**
Θεωρητική Φυσική Υψηλών Ενεργειών **Αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμήματος**

ΘΡΟΥΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική Πλάσματος

ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Θεωρητική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων, Κοσμολογία

ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Θεωρητική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων

ΚΟΛΑΣΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Βαρύτητα - Γενική Θεωρία Σχετικότητας

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ, Λέκτορας
Στοιχειώδη Σωμάτια

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΦΟΥΖΑ ΦΩΦΩ, Διοικητικός

Προσωπικό με Σύμβαση Π.Δ. 407/80

ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Φυσικός

Εργαστήρια

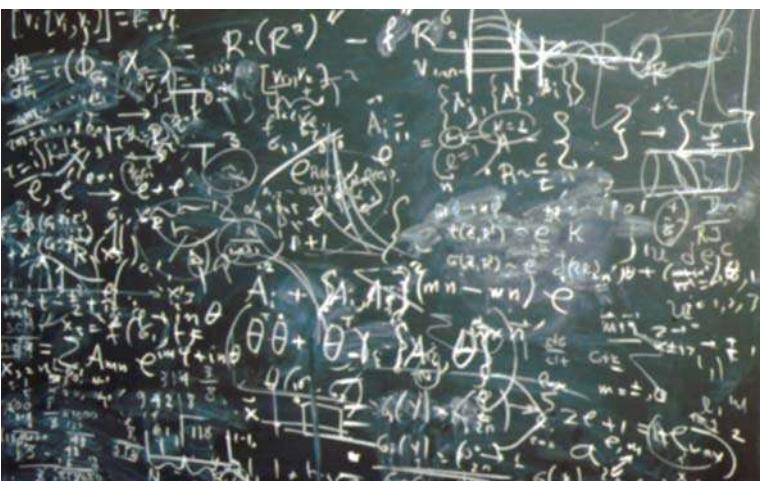
Α' Εργαστήριο Θεωρητικής Φυσικής

Β' Εργαστήριο Θεωρητικής Φυσικής

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Οι ερευνητικές δραστηριότητες των μελών του Τομέα Θεωρητικής Φυσικής καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων. Η Θεωρητική Φυσική των Στοιχειωδών Σωματιδίων αποτελεί κύριο ενδιαφέρον πολλών μελών του Τομέα. Ειδικότερα, αντικείμενο μελέτης αποτελούν οι σύγχρονες Θεωρίες Βαθμίδας, η Υπερσυμμετρία, οι Θεωρίες Υπερχορδών και η ενοποίηση των θεμελιωδών αλληλεπιδράσεων μεταξύ στοιχειωδών σωματιδίων. Η φαινομενολογική ανάλυση των μοντέλων που απορρέουν από τις θεωρίες αυτές οδηγεί σε προβλέψεις συγκρίσιμες με τα πειραματικά δεδομένα. Οι κοσμολογικές συνέπειες των μοντέλων για τα στοιχειώδη σωματίδια, αλλά και η Κοσμολογία αυτή αποτελεί επίσης ερευνητικό αντικείμενο του Τομέα (Μελανές Οπές, Πληθωριστικό Σύμπαν κλπ.).

Στα ερευνητικά θέματα του Τομέα συμπεριλαμβάνεται η Θεωρητική Φυσική της Συμπυκνωμένης Ύλης. Η αναπτυσσόμενη δραστηριότητα στην περιοχή αυτή αφορά την πλεκτρονική δομή ατόμων, μορίων και στερεών, τη μελέτη κρυσταλλικών και άμορφων υλικών, θέματα θεωρίας

εντοπισμού σε μη περιοδικά συστήματα, θέματα μαγνητισμού και μη γραμμικής δυναμικής.

Μέλη του Τομέα αναπτύσσουν ερευνητική δραστηριότητα στη Θεωρητική Πυρηνική Φυσική. Ειδικότερα, μελετώνται οι πυρηνικές δυνάμεις μεταξύ νουκλεονίων μέσω των αλληλεπιδράσεων των κουάρκς, η αποδιέγερση-ββ και άλλα θέματα. Τέλος, στα ενδιαφέροντα του Τομέα συμπεριλαμβάνεται και η Φυσική Πλάσματος στα πλαίσια της οποίας μελετάται η ισορροπία και η σταθερότητα του πλάσματος σύντηξης, καθώς και ο εφουσχασμός του πλάσματος στο μοντέλο της μαγνητο-υδροδυναμικής.

3. Τομέας Ατομικής και Μοριακής Φυσικής, Πυρηνικής Φυσικής και Φυσικής Υψηλών Ενεργειών (III)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΠΑΚΟΥ ΑΘΗΝΑ, Καθηγήτρια

Πυρηνική Φυσική, Ραδιοοικολογία

ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής

Μοριακή Φυσική

ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΦΙΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Μοριακή Φυσική, Φασματοσκοπία

ΤΣΕΚΕΡΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Ατομική και Μοριακή Φυσική

ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Θεωρητική Ατομική Φυσική

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Αναπληρωτής, **Διευθυντής του Τομέα**

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πυρηνική Φυσική

ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Πυρηνική Φυσική

ΝΙΚΟΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πυρηνική Φυσική, Μηχανισμοί Πυρηνικών Αντιδράσεων Βαρέων Ιόντων

ΚΟΕΝ ΣΑΜΟΥΗΛ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Ατομική και Μοριακή Φασματοσκοπία Laser

ΟΙΚΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Οπτοπλεκτρονική

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών - Μικροπλεκτρονικά Κυκλώματα

B. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Επίκουρος Καθηγητής
Ατομική και Μοριακή Πειραματική Φυσική
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΦΙΛΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ, Λέκτορας
Πειραματική Μοριακή Φυσική
ΠΑΤΡΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Λέκτορας
Πειραματική Πυρηνική Φυσική, Πυρηνικές Αντιδράσεις

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ, Διοικητικός
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΑΥΓΗ, Διοικητικός
ΜΠΛΕΤΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ, Ηλεκτρονικός

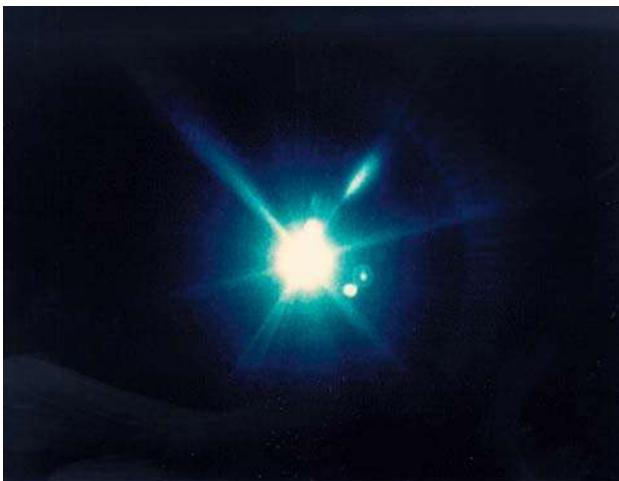

Προσωπικό με Απόσπαση από τη Μέση Εκπαίδευση

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Φυσικός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Φυσικός

Εργαστήρια

Γ' Εργαστήριο Φυσικής (Ατομικής και Μοριακής Φυσικής)
ΣΤ' Εργαστήριο Φυσικής (Πυρηνικής Φυσικής)
Β' Εργαστήριο Φυσικής (Υψηλών Ενεργειών και Εφαρμογών)

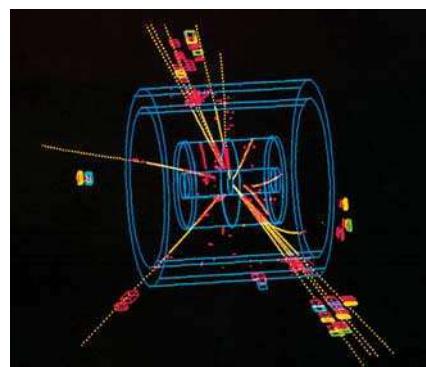
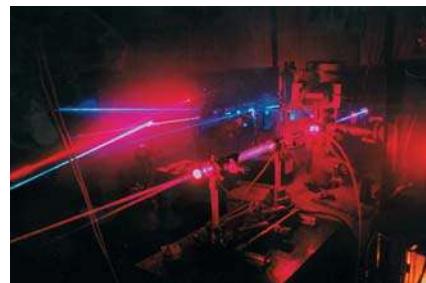

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Αντικείμενο της ερευνητικής δραστηριότητας του Εργαστηρίου Ατομικής και Μοριακής Φυσικής είναι η μελέτη της ατομικής και μοριακής δομής καθώς και η ανάπτυξη εφαρμογών με βάση την τεχνολογία laser. Με τη χρήση φασματοσκοπικών τεχνικών μελετώνται υψηλά διεγερμένες και αυτοϊονιζόμενες ατομικές καταστάσεις και μη γραμμικά φαινόμενα (γένεση αρμονικών, οπτική συζυγία φάσης, κλπ). Με τεχνικές φασματομετρίας μάζας μελετώνται πλεκτρονιακές μοριακές καταστάσεις και η δυναμική αυτών. Επίσης, αναπτύσσεται δραστηριότητα με αντικείμενο την κατανόηση της αλληλεπίδρασης ισχυρών πεδίων laser με μόρια και την αξιοποίηση των διαδικασιών που ενέχονται για την ανάπτυξη νέων τεχνικών (ευθυγράμμιση μορίων, κλπ). Παράλληλα, μέλη του Εργαστηρίου ασχολούνται με θεωρητικούς υπολογισμούς σε συνάφεια και με την ανωτέρω δραστηριότητα. Στα πλαίσια της εφαρμοσμένης έρευνας εντάσσεται η αποδόμηση υλικών, η ανάπτυξη αναλυτικών τεχνικών, η ανάπτυξη φραγμάτων Bragg σε οπτικές ίνες, η κατασκευή αισθητήρων οπτικών ινών και ανάλογες εφαρμογές φωτονικής σε τομείς τηλεπικοινωνιών και βιομηχανικής παραγωγής.

Το Εργαστήριο Πυρηνικής Φυσικής αναπτύσσει ερευνητική δραστηριότητα στη μελέτη της πυρηνικής δομής, των μηχανισμών πυρηνικών αντιδράσεων και της πυρηνοσύνθεσης, με πειράματα στο Εργαστήριο Επιταχυντών του Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. "Δημόκριτος", καθώς και σε άλλα ευρωπαϊκά εργαστήρια που διαθέτουν επιταχυντικές διατάξεις. Μεταξύ των ερευνητικών ενδιαφερόντων του Εργαστηρίου είναι και θέματα Εφαρμοσμένης Πυρηνικής Φυσικής, όπως η πυρηνική μικροανάλυση και η ακτινο-οικολογία (μελέτη των μηχανισμών διακίνησης ραδιενεργών ρύπων στο περιβάλλον).

Το Εργαστήριο Φυσικής Υψηλών Ενεργειών (ΦΥΕ) συμμετέχει στην προετοιμασία του πειράματος CMS στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Σωματιδιακής Φυσικής CERN, το οποίο θα μελετήσει τις αλληλεπιδράσεις ρρ σε ενέργεια κέντρου μάζας 14TeV. Ειδικότερα, το Εργαστήριο ΦΥΕ συμμετέχει στο σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την κατασκευή ανιχνευτικών συστημάτων πυριτίου και πλεκτρονικών-μικροπλεκτρονικών συστημάτων για πειράματα ΦΥΕ, και συγκεκριμένα για τον ανιχνευτή preshower καθώς και για το σύστημα trigger του CMS.

4. Τομέας Φυσικής Στερεάς Κατάστασης και Φυσικής Υλικών και Επιφανειών (IV)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Καθηγητής
Ηλεκτρονικά

ΦΛΟΥΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητής
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ, Καθηγητής, *Πρόεδρος του Τμήματος*
Φυσική Υλικών, Φασματοσκοπία Mössbauer, Μαγνητισμός

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης, Μέθοδοι Προσομοίωσης, Ηλεκτρονική Δομή

ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής, *Διευθυντής του Τομέα*
Τεχνικές και Θεωρία Προσομοίωσης Φυσικών Συστημάτων

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική Επιφανειών Συμπυκνωμένης Ύλης

ΦΟΥΛΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική Επιφανειών

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική Ήμιαγωγών

ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης, Ηλεκτρονικές & Μαγνητικές Ιδιότητες των Στερεών

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ-ΚΑΡΑΔΗΜΑ ΕΙΡΗΝΗ, Λέκτορας
Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης, Φασματοσκοπία ακτίνων γ

ΚΑΤΣΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Λέκτορας
Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης

ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Λέκτορας
Πειραματική Φυσική Στερεών Επιφανειών

Ειδικό Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗ, Φυσικός

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΚΑΠΕΡΔΑ-ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ, Διοικητικός
ΜΠΑΛΝΤΟΥΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ηλεκτρονικός
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Ηλεκτρονικός
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ηλεκτρονικός

Προσωπικό με Σύμβαση Π.Δ. 407/80

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ, Φυσικός

Εργαστήρια

Α' Εργαστήριο Φυσικής (Φασματοσκοπία Mössbauer και Φυσικής Υλικών)

Δ' Εργαστήριο Φυσικής (Φυσικής Επιφανειών)

Εργαστήριο Ηλεκτρονικής - Τηλεπικοινωνιών και Εφαρμογών

Ε' Εργαστήριο Φυσικής (Φυσικής Συμπυκνωμένης Ύλης και Επιστήμης των Υλικών)

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Το Εργαστήριο Φασματοσκοπίας Mössbauer και Φυσικής Υλικών ασχολείται με Φασματοσκοπία Mössbauer, μαγνητικές και πλεκτρονικές ιδιότητες της ύλης, χαρακτηρισμό υλικών με Φασματοσκοπία Mössbauer, EPR και περίθλαση ακτίνων X, παρασκευή και μελέτη μαγνητικών υλικών, λεπτών υμενίων, νανοσωματιδίων, πηλών, φυλλόμορφων υλικών, μοριακών συνθετικών συμπλόκων και καταλυτών.

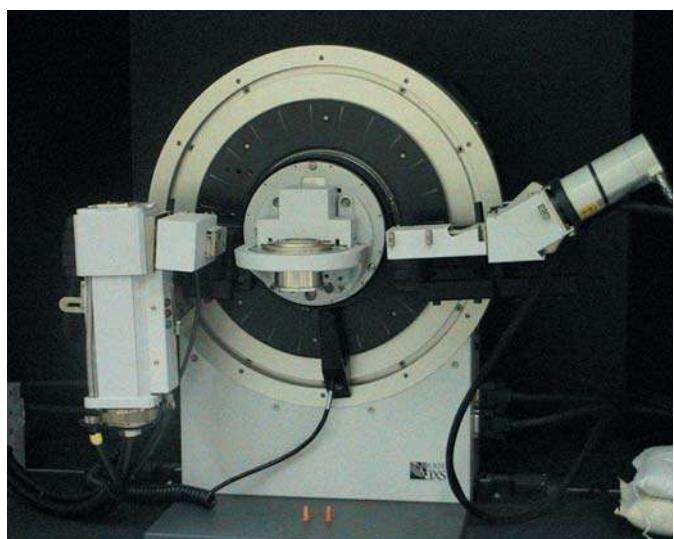
Στο Εργαστήριο Φυσικής Επιφανειών γίνεται μελέτη των ιδιοτήτων των επιφανειών και διεπιφανειών της συμπυκνωμένης ύλης, καθώς και μελέτη των αλληλεπιδράσεων των επιφανειών με αποθέτες κλάσματος του μονοστρώματος μέχρι λεπτά φίλμ σε συνθήκες υπερυψηλού κενού (10^{-11} torr). Οι μελέτες αφορούν κρυσταλλικές και άμιορφες επιφάνειες και γίνονται με τις βασικές τεχνικές μελέτης επιφανειακών φαινομένων χρησιμοποιώντας περίθλαση πλεκτρονίων χαμηλής ενέργειας (LEED), φασματοσκοπία πλεκτρονίων Auger (AES), φασματοσκοπία απωλειών ενέργειας (EELS), φασματοσκοπία μάζας (QMS) και μετρήσεων έργου εξόδου (WF).

Στο Εργαστήριο Ηλεκτρονικής - Τηλεπικοινωνιών και Εφαρμογών γίνεται μελέτη φθοριζόντων υλικών και πλεκτρικός χαρακτηρισμός λεπτών υμενίων, ημιαγωγικών υλικών και διατάξεων.

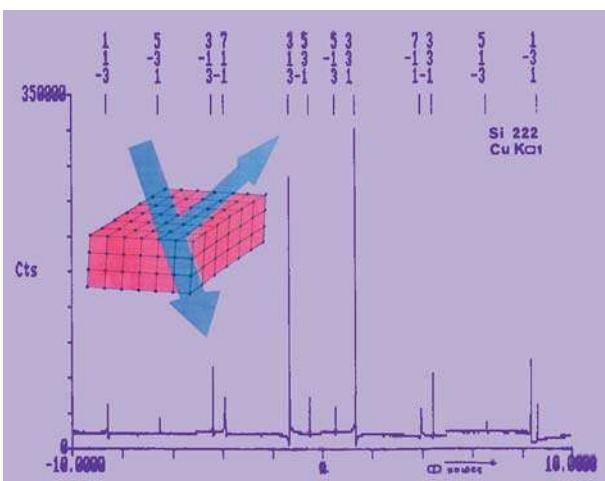
B. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται οι τεχνικές: Φασματοσκοπία Βαθέων παγίδων (DLTS) σύνθετης αγωγής καθώς και μετρήσεις χαρακτηριστικών πλεκτρικών μεγεθών (I-V, C-V). Επίσης γίνεται μελέτη της πλεκτρονικής δομής ελαφρών στοιχείων με ακτίνες X, χρησιμοποιώντας ένα συγκρότημα ακτίνων X με συμβατικές λυχνίες και λυχνίες περιστρεφόμενης ανόδου. Γίνεται επίσης μελέτη υλικών με προσομοιώσεις

Μοριακής Δυναμικής και Monte-Carlo, Βασισμένες είτε σε ημιεμπειρικά δυναμικά αλληλεπίδρασης, είτε σε δυναμικά που κατασκευάζονται από πρώτες αρχές στα πλαίσια της θεωρίας Ισχυρού Δεσμού (Tight-Binding) και του επαυξημένου επίπεδου κύματος (APW). Ανάπτυξη αναλογικών και ψηφιακών συστημάτων (Low noise, Read out, Data acquisition, Interfacing κλπ.). Τηλεπικοινωνιακά συστήματα, Οπτική μετάδοση σήματος, Ψηφιακή επεξεργασία σήματος (DSP), Ψηφιακή μετάδοση σήματος, Software Radio, Beam Forming, Smart Antennas κλπ.

Το Εργαστήριο Συμπυκνωμένης Ύλης και Επιστήμης των Υλικών ασχολείται με: 1. Τη μελέτη της δομής και της δυναμικής υλικών γνωστών σαν «μαλακή» ύλη (συνθετικών και βιολογικών

μακρομορίων, κολλοειδών, υγρών κρυστάλλων) με χρήση α) Σκέδασης ακτίνων X, β) Διπλεκτρικής Φασματοσκοπίας, γ) Ρεολογίας. 2. Με υπολογισμούς πλεκτρονικής δομής στερεών από πρώτες αρχές (ab-initio), δομικές και δυναμικές ιδιότητες στερεών και επιφανειών με μεθόδους προσομοίωσης. 3. Με τη Φυσική Συμπυκνωμένης ύλης, τη Φασματοσκοπία ακτίνων γ, X και την Ηλεκτρονική δομή συστημάτων μετάλλου-υδρογόνου.

5. Μέλη ΔΕΠ άλλων Τμημάτων που διδάσκουν στο Τμήμα Φυσικής

Τμήματος Μαθηματικών

ΤΣΙΧΛΙΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, (με σύμβαση Π.Δ. 407/80)

Τμήματος Χημείας

ΠΛΑΚΑΤΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

ΤΣΙΠΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Τμήματος Ιατρικής

ΚΑΛΕΦ-ΕΖΡΑ ΤΖΩΝ, Καθηγητής

ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Λέκτορας

Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης

ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ, Καθηγήτρια

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Καθηγητής

ΜΠΡΟΥΖΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Καθηγητής

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

6. Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσών

ΠΑΠΠΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Αγγλικά)

ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (Γαλλικά)

ΓΚΟΝΤΟΒΟΥ ΜΑΡΙΑ (Γερμανικά)

7. Επίτιμα Μέλη του Τμήματος Φυσικής

Ομότιμοι Καθηγητές

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΑΓΓΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΝΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

ΦΡΙΞΟΣ ΤΡΙΑΝΤΗΣ

Επίτιμοι Διδάκτορες

ΚΑΙΣΑΡ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

8. Επιτροπές του Τμήματος

1) Επιτροπή Προγράμματος Σπουδών

ΜΑΝΕΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Πρόεδρος)

ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΦΙΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

4 εκπρόσωποι φοιτητών (1 από κάθε έτος)

Στην ανωτέρω Επιτροπή μπορεί να μετέχει και ο κ. Θωμάς Μπάκας ως Πρόεδρος του Τμήματος ή/και ο κ. Ιωάννης Ρίζος ως Αναπλ. Πρόεδρος του Τμήματος

2) Επιτροπή Σεμιναρίων

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος)

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

3) Επιτροπή Αναγνωστηρίου

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ (Πρόεδρος)

ΘΡΟΥΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

4) Επιτροπή Κατάρτισης Προγράμματος Διδασκαλίας και Εξετάσεων

ΘΡΟΥΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Πρόεδρος)

ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ

ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Εκπρόσωπος των φοιτητών

5) Επιτροπή Προγραμματισμού Εκπαιδευτικών Αδειών

ΠΑΚΟΥ ΑΘΗΝΑ (Πρόεδρος)

ΚΟΕΝ ΣΑΜΟΥΗΛ

ΚΟΛΑΣΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

**6) Επιτροπή Επεξεργασίας Φύλλου Αξιολόγησης του Εκπαιδευτικού
Έργου των Διδασκόντων**

ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ (Πρόεδρος)
ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Εκπρόσωπος φοιτητών

7) Επιτροπή Κτηρίων και Ασφάλειας

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος)
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΜΠΑΛΛΤΟΥΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

8) Επιτροπή Οδηγού Σπουδών

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος)
ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

9) Επιτροπή Μετεγγραφών και Κατατάξεων

ΦΙΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Πρόεδρος)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

10) Επιτροπή Πληροφορικής και Υπολογιστών

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Πρόεδρος)
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΠΛΕΤΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

11) Επιτροπή Απόσιρσης Παλαιών Οργάνων του Τμήματος

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ (Πρόεδρος)
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΙΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

12) Επιτροπή Λειτουργίας Αίθουσας Επίδειξης Πειραμάτων

ΜΑΝΕΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Πρόεδρος)
ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

13) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στην Φυσική

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος)
ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΝΙΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΦΛΟΥΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Στην ανωτέρω Επιτροπή μπορεί να μετέχει και ο κ. Θωμάς Μπάκας
ως Πρόεδρος του Τμήματος

**14) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Ατμοσφαιρικές
Επιστήμες και το Περιβάλλον**

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος)
ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Στην ανωτέρω Επιτροπή μπορεί να μετέχει και ο κ. Θωμάς Μπάκας
ως Πρόεδρος του Τμήματος

**15) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών
στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες**

ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Πρόεδρος)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Στην ανωτέρω Επιτροπή μπορεί να μετέχει και ο κ. Θωμάς Μπάκας
ως Πρόεδρος του Τμήματος

16) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών

στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές

ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Πρόεδρος)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΦΟΥΛΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

17) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών

στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής

ΜΑΝΕΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Πρόεδρος)

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΤΣΕΚΕΡΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ

9. Εκπρόσωποι του Τμήματος σε Επιτροπές του Πανεπιστημίου

1) Επιτροπή Ερευνών

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (τακτικός)

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (αναπληρωματικός)

2) Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

3) Επιτροπή Socrates/Erasmus

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, (τακτικός)

ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, (αναπληρωματικός)

4) Επιτροπή παραλαβής αγοραζομένων ειδών, οργάνων κ.λ.π.

Τακτικά Μέλη

ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Πρόεδρος)

ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΚΑΠΕΡΔΑ-ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ

Αναπληρωματικά Μέλη

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Αναπληρωματικός Πρόεδρος)

ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΑΥΓΗ

5) Εκπρόσωπος του Πανεπιστημίου στο Κέντρο Επιχειρηματικότητας και Καινοτομίας Ηπείρου [Business & Innovation Centre (BIC) of Epirus]

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

10. Γραμματεία Τμήματος Φυσικής

Η Γραμματεία δέχεται τους φοιτητές για κάθε γραμματειακή διαδικασία και παροχή πληροφοριών καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών τους. Βρίσκεται στο κτίριο Διοίκησης και λειτουργεί για τους φοιτητές καθημερινά 10:00-13:00. Σε έκτακτες όμως περιπτώσεις, η Γραμματεία εξυπηρετεί κάθε μέρα και καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου (7:00-14:30). Στις περιόδους των εγγραφών, των διλώσεων μαθημάτων ή άλλων διαδικασιών που απαιτεί η εφαρμογή του προγράμματος σπουδών, ισχύει διαφορετικό ωράριο, το οποίο ορίζεται από τη Γραμματεία ανάλογα με τις ανάγκες.

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο - e-mail: gramphys@cc.uoi.gr

Προσωπικό της Γραμματείας

ΓΚΟΡΤΖΗ ΟΥΡΑΝΙΑ, Π.Ε. Διοικητικού-Οικονομικού, Γραμματέας Τμήματος

ΣΙΑΡΑΒΑ ΕΛΕΝΗ, Δ.Ε. Δακτυλογράφων

ΜΠΑΚΙΡΤΖΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ, Δ.Ε. Διοικητικού-Οικονομικού (με σύμβαση αορίστου χρόνου)

ΜΠΟΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, Π.Ε. Χημικών (με σύμβαση αορίστου χρόνου)

ΒΑΜΒΕΤΣΟΥ ΖΩΗ, Π.Ε. Διοικητικού (με σύμβαση αορίστου χρόνου)

11. Φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη

Το φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη του Τμήματος Φυσικής βρίσκεται στον 3ο όροφο του κτιρίου Φ2 και λειτουργεί καθημερινά 11.00-18.00. Το μεγαλύτερο μέρος της συλλογής των βιβλίων (περίπου 15.000 τίτλοι), καθώς και το σύνολο της συλλογής των επιστημονικών περιοδικών (περίπου 80) βρίσκονται στην Κεντρική Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (1ος και 2ος όροφος), απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τα δανείζονται. Η θεματολογία των βιβλίων εμπίπτει στα ερευνητικά ενδιαφέροντα των Φυσικών, ενώ σε πολλά από αυτά είναι προσαρμοσμένη στις βιβλιογραφικές ανάγκες του προγράμματος σπουδών του Τμήματος. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία εκλαϊκευσης της επιστήμης, καθώς και βιβλία σχετικά με την ιστορία, τη φιλοσοφία και τη διδακτική των Θετικών Επιστημών. Στο χώρο του Αναγνωστηρίου - Βιβλιοθήκης υπάρχει η δυνατότητα σύνδεσης με βιβλιογραφικές βάσεις δεδομένων και με την ηλεκτρονική μορφή επιστημονικών περιοδικών μέσω της Κεντρικής Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου. Το φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη είναι επίσης διασυνδεδεμένο με το Εθνικό Δίκτυο Βιβλιοθηκών, μέσω του οποίου παρέχεται η δυνατότητα εκτεταμένων βιβλιογραφικών αναζητήσεων και παραγγελιών αντιτύπων.

Στο φοιτητικό Αναγνωστήριο, οι φοιτητές μπορούν να έχουν πρόσβαση (μελέτη - φωτοτύπηση) στα βιβλία της συλλογής τα οποία έχουν παραμείνει στη Βιβλιοθήκη του Τμήματος και των οποίων ο αριθμός θα αυξηθεί μελλοντικά. Επίσης, στο χώρο του Αναγνωστηρίου - Βιβλιοθήκης λειτουργούν δύο μικρές "ντούζιντες" πληροφορικής με περίπου 20 ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μέσω των οποίων οι φοιτητές μπορούν να πραγματοποιούν και την πρακτική τους εξάσκηση σε μαθήματα που χρειάζονται ηλεκτρονικούς υπολογιστές και πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Επιπλέον, στον ίδιο χώρο λειτουργεί αίθουσα προβολών, ενώ εκεί βρίσκονται και οι αίθουσες Σεμιναρίων και Συνεδριάσεων του Τμήματος.

Το τηλέφωνο επικοινωνίας είναι 26510 08510, ενώ η ηλεκτρονική διεύθυνση είναι phydesk1@cc.uoi.gr.

Προσωπικό της Βιβλιοθήκης

ΛΑΜΠΡΙΔΗ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ, Ε.Τ.Ε.Π.

12. Αίθουσα Επίδειξης Πειραμάτων

Στο Τμήμα Φυσικής έχει αρχίσει να λειτουργεί μία νέα Αίθουσα Επίδειξης Πειραμάτων Φυσικής (Αίθουσα Φ3-126/122). Στην αίθουσα αυτή βρίσκονται εγκατεστημένες διάφορες διατάξεις επίδειξης πειραμάτων Κλασσικής Φυσικής χωρισμένες σε διαφορετικές θεματικές ενότητες οι οποίες περιλαμβάνουν: Μηχανική, Μηχανικά και Ηκητικά Κύματα, Θερμοδυναμική, Ηλεκτρομαγνητισμό, Φως και Ηλεκτρομαγνητικά Κύματα καθώς επίσης και διατάξεις διαφόρων πειραμάτων επίδειξης Σύγχρονης Φυσικής. Κάθε διάταξη έχει διαδραστικό χαρακτήρα, με σκοπό οι χρήστες της ακολουθώντας τις προτεινόμενες οδηγίες που υπάρχουν σε κάθε πείραμα, να μπορούν να διεξάγουν την πειραματική διαδικασία, να κατανοούν τις φυσικές αρχές στις οποίες στηρίζεται η λειτουργία της και να εξηγούν τα αποτελέσματα.

Η λειτουργία της αίθουσας συνεισφέρει στην υποστήριξη των προπτυχιακών μαθημάτων, στην υποστήριξη των μαθημάτων και της έρευνας στα πλαίσια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) του Τμήματος "Νέες Τεχνολογίες και Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής" και βοηθά να καταστεί ελκυστική η Φυσική στους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η αίθουσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίδειξη πειραμάτων Φυσικής σε μαθητές γυμνασίου και λυκείου, οι οποίοι μπορούν να την επισκεφθούν σε ομάδες ύστερα από σχετική συνεννόση του διδάσκοντα με την Συντονιστική Επιτροπή Λειτουργίας της αίθουσας, από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές του ΠΜΣ "Νέες Τεχνολογίες και Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής", καθώς και από προπτυχιακούς φοιτητές. Η αίθουσα διαθέτει επίσης εξοπλισμό για την διενέργεια και επίδειξη Εικονικών Πειραμάτων Φυσικής σε Ηλεκτρονικό Υπολογιστή καθώς και μικρό χώρο για την διεξαγωγή σεμιναρίων.

Η δημιουργία της αίθουσας χρηματοδοτήθηκε στο πλαίσιο λειτουργίας του ΠΜΣ "Νέες Τεχνολογίες και Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής" μέσω του προγράμματος ΕΠΕΑΕΚ του Υπουργείου Παιδείας, καθώς και από το Τμήμα Φυσικής.

13. Εργαστήρια Ηλεκτρονικών Υπολογιστών

Το Τμήμα Φυσικής διαθέτει δύο σύγχρονα Εργαστήρια Υπολογιστών συνολικής δυναμικότητας 60 προσωπικών υπολογιστών. Οι Υπολογιστές είναι εξοπλισμένοι με λειτουργικά συστήματα Windows και Linux. Στο χώρο των εργαστηρίων διδάσκονται τα μαθήματα Πληροφορικής του Τμήματος. Τα εργαστήρια είναι ανοιχτά συγκεκριμένες ώρες σε καθημερινή βάση για την πρακτική εξάσκηση των φοιτητών.

Στο χώρο του Αναγνωστηρίου λειτουργεί επίσης νησίδα ασύρματου δικτύου η οποία επιτρέπει στους φοιτητές και τους επισκέπτες να συνδέονται στο διαδίκτυο με τον προσωπικό τους υπολογιστή.

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

1. Γενικοί Κανονισμοί

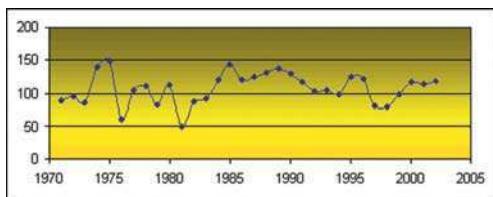
Οι προπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Φυσικής διαρκούν οκτώ εξάμηνα και οδηγούν στη λήψη πτυχίου Φυσικής.

Εγγραφή

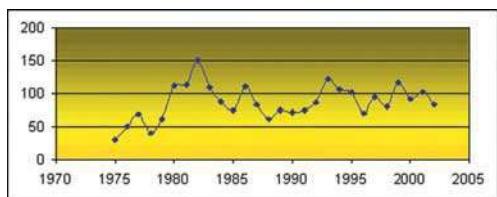
Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την εγγραφή του στο Τμήμα και, πλην περιπτώσεων παροδικής αναστολής της φοίτησης¹ ή πειθαρχικής ποινής, αποβάλλεται κανονικά με τη λήψη του πτυχίου. Σημειώνεται ότι η ανώτατη διάρκεια φοίτησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 16 εξάμηνα, ενώ σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μετά από απόφαση της Συγκλήτου, τα 18 εξάμηνα.

Η πρώτη εγγραφή γίνεται εντός ορισμένης προθεσμίας (συνήθως 15 ημερών) μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων των Γενικών Εξετάσεων. Ανανέωση εγγραφής κάθε χρόνο δεν απαιτείται. Είναι απαραίτητο όμως στην αρχή κάθε εξαμήνου ο φοιτητής να δηλώνει στη Γραμματεία του Τμήματος τα μαθήματα που θα παρακολουθήσει. Αφού γίνει η εγγραφή ο φοιτητής παίρνει από τη Γραμματεία: Το Δελτίο Ειδικού Εισιτηρίου² και το Βιβλιάριο Υγειονομικής Περίθαλψης (εφόσον επιλέγει την περίθαλψη που παρέχει το Πανεπιστήμιο).

Πέραν του αριθμού των εισαγομένων με τις Γενικές Εξετάσεις, εγγράφονται στα ΑΕΙ (σε ποσοστό που ορίζει ο νόμος), μετά από ειδικές εξετάσεις και όσοι ανήκουν στις παρακάτω κατηγορίες: Έλληνες του εξωτερικού, παιδιά Ελλήνων υπαλλήλων στο εξωτερικό, Κύπριοι, αλλογενείς - αλλοδαποί, ομογενείς υπότροφοι, άτομα με ειδικές ανάγκες και ορισμένες κατηγορίες αθλητών.

Αριθμός εγγραφόμενων φοιτητών ανά ακαδημαϊκό έτος

Αριθμός αποφοίτων ανά ακαδημαϊκό έτος

¹ Με αίτηση του ενδιαφερόμενου φοιτητή προς το Τμήμα είναι δυνατή η αναστολή της φοίτησης ιδιότητας, μέχρι 8 εξάμηνα, η οποία μπορεί να επανακτηθεί με την ίδια διαδικασία.

² Σε περίπτωση απώλειας του Δελτίου Ειδικού Εισιτηρίου, ο φοιτητής θα πρέπει να κάνει αμέσως σχετική δήλωση στη Γραμματεία. Η έκδοση νέου δελτίου στην περίπτωση αυτή γίνεται δύο μήνες μετά τη δήλωση απώλειας.

Φοίτηση

Το ακαδημαϊκό έτος αρχίζει την 1^η Σεπτεμβρίου και λήγει την 31^η Αυγούστου του επομένου έτους.

Το εκπαιδευτικό έργο κάθε ακαδημαϊκού έτους διαρθρώνεται χρονικά σε δύο εξάμηνα (χειμερινό, εαρινό). Κάθε εξάμηνο περιλαμβάνει τουλάχιστον 13 πλήρεις εβδομάδες για διδασκαλία και 2-3 εβδομάδες για εξετάσεις. Το χειμερινό εξάμηνο αρχίζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου και το εαρινό εξάμηνο λήγει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου. Οι ακριβείς ημερομηνίες ληξεως του χειμερινού εξαμήνου και ενάρξεως του θερινού καθορίζονται από τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου έτσι ώστε να συμπληρώνεται ο αναγκαίος αριθμός εβδομάδων. Για τον ίδιο λόγο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με πρόταση της Συγκλήτου και απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, ρυθμίζεται η έναρξη και η λήξη των δύο εξαμήνων εκτός των ανωτέρω ημερομηνιών.

Κάθε φοιτητής είναι υποχρεωμένος να συμμετέχει κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην εκπαιδευτική διαδικασία, όπως αυτή ορίζεται από το νόμο και τις αποφάσεις των οργάνων του Πανεπιστημίου και του Τμήματος.

Από το ακαδημαϊκό έτος 1998-99 θεσπίστηκε στο Τμήμα Φυσικής ο θεσμός του Συμβούλου Σπουδών. Για τους εισαχθέντες από το ακαδημαϊκό έτος 2005 - 2006 και μετά ο σύμβουλος σπουδών για κάθε φοιτητή ανακοινώνεται μετά την εγγραφή του.

Πρόγραμμα Σπουδών (γενικά)

Από την ίδρυση του, το 1971, μέχρι και σήμερα το Τμήμα Φυσικής κατάφερε να έχει ένα σύγχρονο και ευέλικτο Προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών (ΠΠΣ). Κατά καιρούς, στα πλαίσια της θεσμοθετημένης από τον Νόμο-Πλαίσιο επόπειας αναθεώρησης του ΠΠΣ, έχουν γίνει διορθωτικές παρεμβάσεις χωρίς όμως να αλλοιώνεται η βασική φιλοσοφία του. Το ισχύον ΠΠΣ περιλαμβάνει ένα κορμό υποχρεωτικών μαθημάτων (*μαθήματα δομής*), τα οποία στοχεύουν στην μετάδοση γενικών και στέρεων γνώσεων των βασικών ενοτήτων της Φυσικής, των μαθηματικών της εργαλείων και της μεθοδολογία της. Περιλαμβάνει επίσης, μια σειρά μαθημάτων επιλογής (*μαθήματα ύλης*) στα οποία δίνεται έμφαση στις νέες γνώσεις σε ειδικότερες επιστημονικές περιοχές καθώς και σε διάφορες εφαρμογές. Το ΠΠΣ αναμορφώθηκε το 1998 στα πλαίσια σχετικής εγκεκριμένης πρότασης του

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΕΠΕΑΕΚ Ι. Η υλοποίηση της πρότασης αυτής, αν και περιορισμένης έκτασης, έδωσε την ευκαιρία να γίνουν διορθωτικές παρεμβάσεις που αφορούσαν κυρίως στη βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την υλοποίηση της πρότασης αυτής γίνονται άλλο και περισσότερο εμφανείς οι συντελούμενες αλλαγές σε ένα κόσμο που μεταβάλλεται ταχύτατα, που η τεχνολογία αποκτά άλλο και μεγαλύτερη ισχύ, η διάχυση των πληροφοριών αυξάνεται εκθετικά, η ειδίκευση θεωρείται απαραίτητη και οι ανάγκες της κοινωνίας και της αγοράς εργασίας αναπτύσσουν νέες δυναμικές. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι ενώ στο παρελθόν την πλειοψηφία των αποφοίτων μας απορροφούσε η μέση εκπαίδευση, σήμερα ο αριθμός αυτών έχει ελαττωθεί δραστικά. Για όλους αυτούς τους λόγους, κρίθηκε σκόπιμο τα αρμόδια όργανα του Τμήματος (επιτροπή ΠΠΣ, Γενική Συνέλευση) να επανεξετάσουν το ΠΠΣ, να αξιολογήσουν την μέχρι σήμερα αποτελεσματικότητά του, να εντοπίσουν τις αδυναμίες του και να διατυπώσουν προτάσεις που θα το βελτιώσουν σημαντικά και ουσιαστικά και θα το καταστήσουν επίκαιρο και ανταγωνιστικό στη σύγχρονη πραγματικότητα. Για το σκοπό αυτό ελίφθισαν, μεταξύ άλλων, υπόψη η εμπειρία της πολύχρονης εφαρμογής του ισχύοντος ΠΠΣ, τα ΠΠΣ άλλων τμημάτων Φυσικής, ελληνικών και ξένων, η πρόσφατη έκθεση αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου του Τμήματος στα πλαίσια του έργου «Ανάπτυξη & Βελτίωση του ΠΠΣ του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων» που υλοποιήθηκε στα πλαίσια του ΕΠΕΑΕΚ Ι, η υπάρχουσα υλικοτεχνική υποδομή και το ανθρώπινο δυναμικό του Τμήματος.

Οι βασικές κατευθύνσεις στις οποίες στηρίχθηκε η ΓΣ του Τμήματος για την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του ΠΠΣ είναι οι εξής:

α) Να μην αλλοιωθεί ο βασικός επιστημονικός χαρακτήρας του Τμήματος και ταυτόχρονα να αναπτυχθεί και εμπλουτισθεί σε σύγχρονους διεπιστημονικούς και συναφείς τεχνολογικούς τομείς αιχμής. Θα πρέπει επομένως, κυρίως στα πρώτα έτη σπουδών, να συνεχίσουν να δίνονται βασικές και στέρεες γνώσεις της Φυσικής, των υπολογιστικών της εργαλείων και της μεθοδολογίας της.

β) Να δίνεται η δυνατότητα στους φοιτητές, κυρίως κατά το τελευταίο έτος σπουδών, να έχουν ευρύτερες δυνατότητες επιλογής ομοειδών μαθημάτων τόσο στους διάφορους επιστημονικούς κλάδους της Φυσικής, όσο και σε συναφείς τεχνολογικούς κλάδους, οι οποίες θα τους διευκολύνουν στην μετέπειτα επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων η ΓΣ του Τμήματος υιοθέτησε τις παρακάτω προτάσεις:

1) Την αύξηση του συνολικού αριθμού μαθημάτων για τη λήψη του πτυχίου ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες εκπαίδευσης σε σύγχρονους τομείς, χωρίς μείωση των μαθημάτων κορμού και χωρίς σημαντική αύξηση των εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας και επομένως και των διδακτικών μονάδων.

2) Την συνολικότερη αναδιάρθρωση της ύλης και των ωρών διδασκαλίας των μαθημάτων

κορμού στη βάση της αποφυγής επικαλύψεων.

3) Την εισαγωγή σημαντικού αριθμού νέων μαθημάτων, κυρίως επιλογής, και την οργάνωση τους σε θεματικούς κύκλους, που αφορούν τόσο επιστημονικούς κλάδους της Φυσικής όσο και συναφείς τεχνολογικούς κλάδους αιχμής. Οι κύκλοι μαθημάτων αποτελούνται από ομοειδή, κατά το δυνατόν μαθήματα, αποσκοπούν στο να κατευθύνουν συμβουλευτικά τις επιλογές των φοιτητών και επομένως δεν έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεν αναγράφονται στο πτυχίο.

4) Την εισαγωγή, ανάπτυξη και σταδιακή καθιέρωση νέων μεθόδων στη διδακτική και εξεταστική διαδικασία που συνδέονται άμεσα με τους υπολογιστές, τα πολυμέσα και τις εποπτικές δυνατότητες τους.

Η αναμόρφωση του ΠΠΣ συνχρηματοδοτήθηκε από το ΕΠΕΑΕΚ II.

Σύντομη περιγραφή των υποχρεωτικών μαθημάτων κορμού και των κύκλων μαθημάτων επιλογής του νέου ΠΠΣ δίνονται σε επόμενη παράγραφο. Ο συνολικός αριθμός των υποχρεωτικών μαθημάτων είναι 27, περιλαμβάνοντας βασικές γνώσεις της Φυσικής των μαθηματικών της εργαλείων και της μεθοδολογίας της και πρέπει να τα παρακολουθήσουν όλοι οι φοιτητές στη διάρκεια των σπουδών τους. Τα μαθήματα επιλογής κατανέμονται σε 5 θεματικούς κύκλους και παρέχουν στο φοιτητή τη δυνατότητα να αποκτήσει πρόσθετες γνώσεις και δεξιότητες τόσο σε σύγχρονους επιστημονικούς κλάδους της Φυσικής όσο και σε συναφείς τεχνολογικούς τομείς αιχμής. Ο συνολικός αριθμός των μαθημάτων επιλογής είναι 71 εκ των οποίων ο φοιτητής υποχρεούται να επιλέξει τουλάχιστον 13 από 2 τουλάχιστον θεματικούς κύκλους. Τα μαθήματα επιλογής διδάσκονται από το 5ο εξάμηνο και επιλέγονται υποχρεωτικά ως εξής: ένα στο 5ο εξάμηνο, τέσσερα στο 6ο, τρία στο 7ο και πέντε στο 8ο. Αν η κατανόηση ενός μαθήματος επιλογής απαιτεί γνώσεις που δίνονται σε κάποια άλλα μαθήματα, τότε αυτά χαρακτηρίζονται ως προαπαιτούμενα της αντίστοιχης επιλογής και συνιστάται στο φοιτητή να τα έχει παρακολουθήσει. Ορισμένα μαθήματα του προγράμματος σπουδών, που ανίκουν στο γνωστικό αντικείμενο άλλων Τμημάτων (Μαθηματικών, Χημείας, Ιατρικής, Παιδαγωγικού) είναι δυνατόν να διδάσκονται από μέλη ΔΕΠ των Τμημάτων αυτών.

Για την απόκτηση του πτυχίου ο φοιτητής πρέπει να παρακολουθήσει επιτυχώς τουλάχιστον 40 (27+13) μαθήματα³ του προγράμματος σπουδών και να συγκεντρώσει τον απαιτούμενο αριθμό διδακτικών μονάδων (≥ 171), σε χρόνο όχι μικρότερο των οκτώ εξαμήνων⁴. Στα πλαίσια προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SOCRATES-ERASMUS) υπάρχει για τους φοιτητές δυνατότητα πραγματοποίησης μιας περιόδου σπουδών τους (ενός εξαμήνου) στο εξωτερικό, με αναγνώριση των μαθημάτων στα οποία εξετάζονται επιτυχώς.

³ Τα επιπλέον επιλεγόμενα μαθήματα δεν μπορεί να είναι περισσότερα από 2 και δηλώνονται μόνο στο 4ο έτος φοίτησης.
Τα δύο επιπλέον μαθήματα δεν μπορούν να αντικατασταθούν με άλλα μαθήματα επιλογής σε επόμενο εξάμηνο.

⁴ Ο ελαχιστος αριθμός (171) διδακτικών μονάδων είναι το άθροισμα των διδακτικών μονάδων των 27 υποχρεωτικών μαθημάτων (119) συν 52 τουλάχιστον διδακτικές μονάδες από 13 μαθήματα επιλογής.

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Δηλώσεις Μαθημάτων

Οι φοιτητές, στην αρχή του χειμερινού και του εαρινού εξαμήνου (Σεπτέμβριο και Φεβρουάριο, αντίστοιχα) και μέσα σε ορισμένη προθεσμία που ορίζεται από τη Γραμματεία, δηλώνουν, υποχρεωτικώς μέσω διαδικτύου, τα μαθήματα που θα παρακολουθήσουν στη διάρκεια του εξαμήνου αυτού.

Ο μέγιστος αριθμός μαθημάτων που μπορεί να παρακολουθήσει και να εξεταστεί ο φοιτητής σε κάθε εξάμηνο είναι ν για το 1° και 2° εξάμηνο, ν+3 για το 3° , 4° , 5° , 6° , όπου ν είναι ο αριθμός των μαθημάτων κάθε εξαμήνου, ενώ δεν υπάρχει περιορισμός για το 7° και 8° εξάμηνο.

Φοιτητής που αποτυγχάνει ή δεν προσέρχεται στις εξετάσεις σε κάποια από τα υποχρεωτικά μαθήματα που δήλωσε, πρέπει στο επόμενο αντίστοιχο εξάμηνο (χειμερινό ή εαρινό) να επαναλάβει την παρακολούθησή τους κατά προτεραιότητα και επομένως να τα συμπεριλάβει στη νέα του δήλωση, πάντα μέσα στα πλαίσια του μεγίστου αριθμού μαθημάτων που μπορεί να δηλώσει.

Αν ο φοιτητής αποτύχει σε επιλεγόμενο μάθημα, μπορεί σε επόμενο εξάμηνο, που προσφέρεται το μάθημα αυτό, να το επαναλάβει ή να το αλλάζει με άλλο επιλεγόμενο μάθημα από τα προσφερόμενα.

Εξετάσεις

Στο τέλος κάθε εξαμήνου διενεργούνται εξετάσεις στις οποίες συμμετέχουν οι φοιτητές που δήλωσαν και παρακολούθησαν τα αντίστοιχα μαθήματα που διδάχθηκαν. Τον Σεπτέμβριο, πριν από την έναρξη των μαθημάτων του χειμερινού εξαμήνου, διενεργούνται επαναληπτικές εξετάσεις στα μαθήματα και των δύο εξαμήνων (χειμερινού και εαρινού) για τους φοιτητές που απέτυχαν. Φοιτητές, οι οποίοι δεν έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους εντός της τετραετίας, δικαιούνται να προσέλθουν στις εξετάσεις του Φεβρουαρίου και του Ιουνίου σε όλα τα μαθήματα, υπό την προϋπόθεση ότι τα έχουν δηλώσει τα αμέσως προηγούμενα αντίστοιχα εξάμηνα. Η κανονική διάρκεια κάθε εξεταστικής περιόδου είναι 3 εβδομάδες περίπου. Η βαθμολογία του φοιτητή σε κάθε μάθημα καθορίζεται από το διδάσκοντα, ο οποίος υποχρεούται να οργανώσει γραπτές ή κατά την κρίση του και προφορικές εξετάσεις ή και να στηριχθεί σε θέματα ή εργαστηριακές ασκήσεις.

Το πρόγραμμα εξετάσεων κάθε εξαμήνου καταρτίζεται από επιτροπή και ανακοινώνεται τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την έναρξη της εξεταστικής περιόδου.

Βαθμός Πτυχίου

Ο Βαθμός του πτυχίου υπολογίζεται ως εξής: Ο Βαθμός κάθε μαθήματος πολλαπλασιάζεται με το συντελεστή Βαρύτητας του μαθήματος και το άθροισμα των επί μέρους γινομένων διαιρείται με το άθροισμα των συντελεστών Βαρύτητας όλων των μαθημάτων. Οι συντελεστές Βαρύτητας είναι 1.5 για τα μαθήματα με 3 ή 4 διδακτικές μονάδες και 2 για τα μαθήματα με περισσότερες από 4 διδακτικές μονάδες. Ο αριθμός των διδακτικών μονάδων είναι ο ίδιος με τις ώρες διδασκαλίας ανά εβδομάδα.

Εάν ένας φοιτητής στη διάρκεια των σπουδών του έχει βαθμολογηθεί σε περισσότερα από τον ελάχιστο απαιτούμενο αριθμό μαθήματα, τα οποία μπορεί να είναι μέχρι δύο, μπορεί αν το επιθυμεί, να μη συνυπολογίσει για την εξαγωγή του βαθμού του πτυχίου τους βαθμούς των επί πλέον μαθημάτων. Στην περίπτωση αυτή, μόλις ο φοιτητής περατώσει τις σπουδές του και αρέσως μετά την ανακοίνωση και των τελευταίων αποτελεσμάτων, πρέπει να δηλώσει στη Γραμματεία ποια μαθήματα δεν θέλει να συνυπολογιστούν. Αν δεν υπάρξει σχετική δήλωση θα συνυπολογίζονται όλα τα μαθήματα. Σε κάθε περίπτωση, (είτε υπολογιστούν στο βαθμό του πτυχίου είτε όχι) όλα τα μαθήματα αναγράφονται στην καρτέλα και στα πιστοποιητικά σπουδών και αναλυτικής βαθμολογίας.

2. Παράλληλοι Εκπαιδευτικοί Θεσμοί

Διδασκαλία Ξένων Γλωσσών

Για την απόκτηση πτυχίου Φυσικής απαιτείται και η γνώση μιας από τις εξής ξένες γλώσσες: Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά. Η προϋπόθεση αυτή πρέπει να έχει εκπληρωθεί πριν την εγγραφή των φοιτητών σε μαθήματα του 7ου εξαμήνου. Το επίπεδο γνώσης της ξένης γλώσσας ορίζεται ως η δυνατότητα μεταφράσεως στην ελληνική ενός κειμένου, για να διαπιστωθεί η γνώση της δομής της γλώσσας και της βασικής ορολογίας στον τομέα της Φυσικής. Το επίπεδο αυτό αντιστοιχεί περίπου σε ένα πρόγραμμα εκμάθησης της ξένης γλώσσας επί τέσσερα εξάμηνα με διδασκαλία τεσσάρων ωρών ανά εβδομάδα.

Κατά την πρώτη εγγραφή του στο Τμήμα Φυσικής ο φοιτητής δηλώνει την ξένη γλώσσα της προτίμησής του. Εάν ο φοιτητής δεν έχει καμιά προηγούμενη γνώση της γλώσσας, μπορεί να εγγραφεί με αίτησή του στο πρώτο εξάμηνο του αντίστοιχου προγράμματος. Αν έχει κάποια προηγούμενη γνώση, μπορεί να καταταγεί μετά από συνεννόηση με τον αρμόδιο διδάσκαλο, σε κάποιο εξάμηνο του προγράμματος ώστε να συμπληρώσει τις γνώσεις του. Τέλος, αν κατά την κρίση του, ή μετά από συνεννόηση με τον αρμόδιο διδάσκαλο, ο φοιτητής γνωρίζει την ξένη γλώσσα στο απαιτούμενο επίπεδο, μπορεί να προσέλθει απευθείας στις εξετάσεις, που γίνονται 2 φορές τον χρόνο (Μάιο και Δεκέμβριο).

Σεμινάρια

Ο θεσμός των Σεμιναρίων Φυσικής είναι από τους πιο παλιούς στο Τμήμα μας. Ο θεσμός υλοποιείται με την πρόσκληση ερευνητών από Ερευνητικά Κέντρα και Πανεπιστήμια του εσωτερικού και του εξωτερικού οι οποίοι παρουσιάζουν μια διάλεξη σε κάποιο θέμα επιλογής τους. Το θέμα της διάλεξης είναι συνήθως μέσα στις πρόσφατες ερευνητικές ασχολίες του προσκεκλημένου και απευθύνεται κυρίως στα μέλη ΔΕΠ του Τμήματος. Πάντοτε όμως υπάρχουν και φοιτητές στο ακροατήριο.

Τα Σεμινάρια αποσκοπούν στην ενημέρωση του Τμήματος και στην τροφοδοσία του με νέες ιδέες. Είναι απαραίτητα για τη διατήρηση της ερευνητικής ευρωστίας του Τμήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι η λατινική λέξη *seminarium*, από την οποία προέρχεται ο όρος σεμινάριο, αρχικά σήμαινε "φυτώριο". Πράγματι, το σεμινάριο θα πρέπει να λειτουργεί ως ένα φυτώριο ιδεών. Για να λειτουργήσει αποτελεσματικά ο θεσμός των σεμιναρίων είναι απαραίτητοι οι ανάλογοι πόροι, ιδιαίτερα για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων που βρίσκεται σε θέση γεωγραφικής απομόνωσης. Η επιτυχία όμως των σεμιναρίων του Τμήματος δεν είναι μόνο θέμα πόρων αλλά χρειάζεται και σωστός σχεδιασμός και κάποια εγρήγορση για την προσέλκυση ομιλητών.

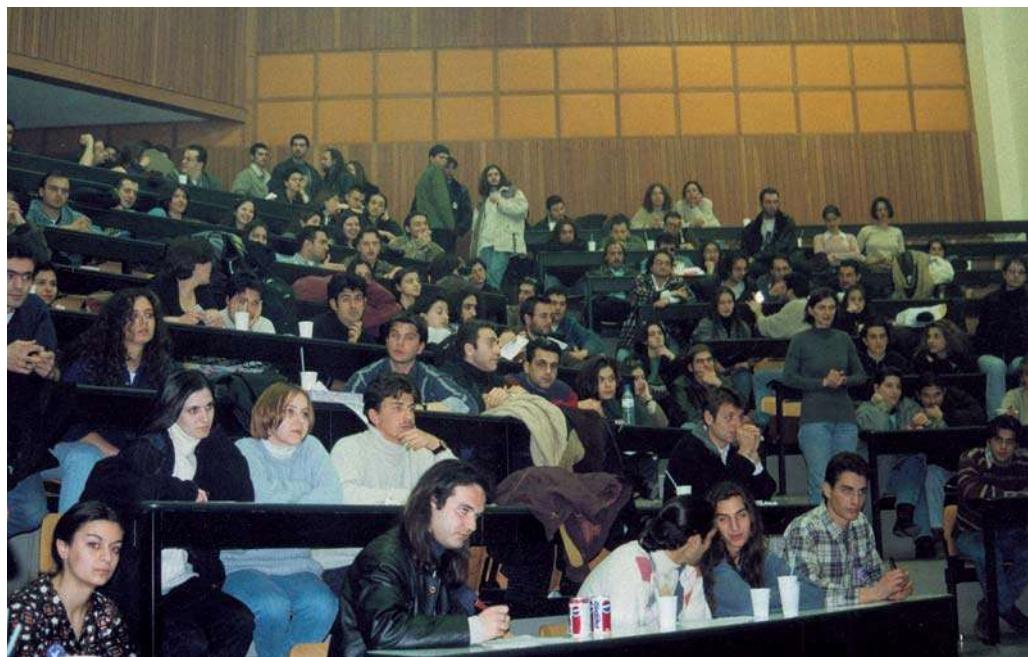
Τα Σεμινάρια Φυσικής δεν απευθύνονται αποκλειστικά στα μέλη ΔΕΠ αλλά και στους ενδιαφερόμενους φοιτητές. Αξίζει να σημειωθεί ότι θεωρούνται επιτυχημένα εκείνα τα σεμινάρια που προσελκύουν πολυάριθμο ακροατήριο φοιτητών. Αυτό φυσικά εξαρτάται πολύ από το θέμα

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ - ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2009-2010

της διάλεξης. Για τους παραπάνω λόγους έχει επιδιωχθεί και η καθιέρωση Ομιλιών που έχουν στόχο να αγγίζουν ένα ευρύτερο ακροατήριο, κυρίως φοιτητικό. Παράλληλα, έχει καταβληθεί προσπάθεια, ακόμα και στις ειδικές ομιλίες, να υπάρχει πάντοτε ένα "γενικό" μέρος. Και εδώ ο σχεδιασμός και η χρηματοδότηση παιζουν πολύ σημαντικό ρόλο. Ο αριθμός τέτοιων γενικών ομιλιών δεν μπορεί να είναι μεγάλος και θα πρέπει να επιδιωχθεί να δίνονται από ιδιαίτερα έμπειρους ερευνητές και δασκάλους κυρίως από άλλα πανεπιστήμια του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Υπάρχουν θέματα Φυσικής τα οποία ακόμα και όταν δεν αποτελούν μέρος της επίσημης ερευνητικής δραστηριότητας μελών του Τμήματός μας, ενδιαφέρουν πολλούς, τόσο μέλη ΔΕΠ όσο και φοιτητές. Τα θέματα αυτά μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο Διαλέξεων κυρίως από μέλη ΔΕΠ του Τμήματος αλλά και από εξωτερικούς ομιλητές.

3. Πρόγραμμα Σπουδών, Περιεχόμενα Μαθημάτων και Διδάσκοντες

Το Πρόγραμμα ισχύει για τους εισαχθέντες το ακαδημαϊκό έτος 2008-09

Στους παρακάτω πίνακες δίνεται συνοπτική περιγραφή του περιεχομένου των προσφερομένων μαθημάτων (υποχρεωτικών και επιλογής) στα πλαίσια του προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φυσικής⁵. Το κάθε μάθημα χαρακτηρίζεται από ένα μοναδικό κωδικό⁶. Σε παρένθεση μετά τον τίτλο του μαθήματος αναγράφεται ο αριθμός των διδακτικών μονάδων. Στο τέλος της περιγραφής του μαθήματος δίνεται εντός παρενθέσεων η σύνθεση των ωρών διδασκαλίας (θεωρία, ασκήσεις, εργαστήρια), με υπογράμμιση οι κωδικοί των ενδεικτικά προαπαιτούμενων μαθημάτων⁷ και τα ονόματα των διδασκόντων⁸ για την τρέχουσα ακαδημαϊκή χρονιά. Όταν το όνομα ενός διδάσκοντα ακολουθείται από τις αγκύλες {α} ή {π} το αντίστοιχο μάθημα χωρίζεται σε δύο τμήματα που αποτελούνται από φοιτητές με άρτιο {α} ή περιπτό {π} αριθμό μπτρώου, οπότε η αγκύλη δηλώνει ποιο τμήμα έχει ανατεθεί στον συγκεκριμένο διδάσκοντα. Για τα μαθήματα επιλογής⁹ χρησιμοποιούνται τα σύμβολα {x}=χειμερινό και {ε}=εαρινό, τα οποία προσδιορίζουν το εξάμηνο που προσφέρεται το αντίστοιχο μάθημα. Η απουσία του ονόματος του διδάσκοντα δηλώνει ότι εκκρεμεί η ανάθεση του μαθήματος ή δεν προσφέρεται κατά το τρέχον ακαδημαϊκό έτος και οι φοιτητές που ενδιαφέρονται για το μάθημα θα πρέπει να επικοινωνήσουν με τη Γραμματεία του Τμήματος. Το μάθημα Ειδικά Θέματα Φυσικής (Διπλωματική Εργασία) του κάθε κύκλου μπορεί να είναι διάρκειας ενός ή δύο εξαμήνων και προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμήνου. Οι φοιτητές μπορούν να επιλέξουν ως μαθήματα επιλογής και από τα υποχρεωτικά του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών Φυσικής (Βασική Κατεύθυνση) υπό την προϋπόθεση ότι έχουν περάσει το αντίστοιχο μάθημα του προπτυχιακού προγράμματος. Επίσης, μετά από έγκριση του Δ.Σ. του Τμήματος, ο φοιτητής δικαιούται να παρακολουθήσει ως μαθήματα επιλογής και δύο κατά ανώτατο όριο μαθήματα από άλλο Τμήμα¹⁰.

⁵ Σε περίπτωση που ένα μάθημα επιλογής δηλωθεί από λιγότερους από 8 φοιτητές προσφέρεται μόνον εφόσον υπάρχει σχετική δυνατότητα από τον αντίστοιχο Τομέα.

⁶ Ο αλγόριθμος αριθμοποίησης των μαθημάτων είναι ο εξής : Στα υποχρεωτικά μαθήματα ο αριθμός είναι διψήφιος και το πρώτο ψηφίο του αντιστοιχεί στο εξάμηνο που διδάσκεται το μάθημα. Τα μαθήματα επιλογής αριθμούνται με τριψήφιους αριθμούς όπου το πρώτο ψηφίο αντιστοιχεί στον κύκλο του μαθήματος.

⁷ Σε μερικά μαθήματα επιλογής αναγράφονται ενδεικτικά τα προαπαιτούμενα μαθήματα. Σε αυτή την περίπτωση, για να παρακολουθήσει ο φοιτητής ένα μάθημα επιλογής ενδείκνυται να έχει παρακολουθήσει προηγουμένως τα αντίστοιχα προαπαιτούμενα μαθήματα.

⁸ Σε περίπτωση που κάποιος διδάσκων δεν είναι μέλος ΔΕΠ του Τμήματος Φυσικής, το Τμήμα στο οποίο ανήκει δηλώνεται εντός παρενθέσεων μετά το όνομά του.

⁹ Κατά τη διάρκεια των σπουδών του ο φοιτητής υποχρεούται να επιλέξει μαθήματα επιλογής από τουλάχιστον δύο κύκλους σπουδών.

¹⁰ Αποκλείονται μαθήματα τα οποία διδάσκονται από μέλη ΔΕΠ του Τμήματος Φυσικής σε άλλα Τμήματα.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ |

1^ο ΕΞΑΜΗΝΟ |

11. ΜΗΧΑΝΙΚΗ (5)

Κίνηση σε μια διάσταση. Κίνηση στο επίπεδο. Δυναμική του σωματίου. Έργο και ενέργεια. Διατήρηση της ενέργειας. Διατήρηση της ορμής. Κρούσεις. Κινηματική της περιστροφής. Δυναμική της περιστροφής και διατήρηση της στροφορμής. Ισορροπία των στερεών σωμάτων. Ταλαντώσεις. Παγκόσμια έλξη. Στατική και δυναμική των ρευστών. (4,1,0) Βλάχος Δ. {α} - Ευαγγελάκης Γ. {π}

12. ΔΙΑΦΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ (6)

Πραγματικές συναρτήσεις μιας μεταβλητής. Όρια και συνέχεια. Παράγωγος και διαφορικό. Εφαρμογές παραγώγων. Αόριστο, ορισμένο και γενικευμένο ολοκλήρωμα. Εφαρμογές ολοκληρωμάτων. Ακολουθίες, σειρές, δυναμοσειρές, ανάπτυγμα Taylor. Συναρτήσεις πολλών μεταβλητών. Μερική παράγωγος, ολικό διαφορικό και εφαρμογές τους στη Φυσική. Παραγώγιση πεπλεγμένων συναρτήσεων, κανόνας Leibniz. Ακρότατα και σαγματικά σημεία, πολλαπλασιαστές Lagrange, εφαρμογές. (3,2,0) Διδάσκων 407/80 (Τμ. Μαθηματικών)

13. ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ (5)

Βασική Άλγεβρα διανυσμάτων. Πίνακες, ορίζουσες, επίλυση γραμμικών συστημάτων. Ιδιοτιμές, ιδιοδιανύσματα, διαγωνιοποίηση πινάκων με παραδείγματα από τη Φυσική. Άλγεβρα μιγαδικών αριθμών, τύπος του Euler, εξαγωγή ριζών, εφαρμογές. Βασικές έννοιες της Αναλυτικής Γεωμετρίας σε καρτεσιανές και πολικές συντεταγμένες. Εξίσωση ευθείας, κωνικών τομών, επιπέδου και σφαίρας. Εξίσωσεις δευτέρου βαθμού στο επίπεδο και στον τρισδιάστατο χώρο. (4,1,0) Τριανταφυλλόπουλος Η.

14. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (4)

Γενική περιγραφή δομής υπολογιστών. Υλικά (hardware). Λογισμικό (software). Λειτουργικά συστήματα DOS, UNIX. Περιβάλλοντα Windows. Επεξεργαστές κειμένου. Φύλλα υπολογισμών. Πακέτα γραφικών και ανάλυση δεδομένων. Αλγόριθμοι. (2,0,2) Μπάκας Θ., Δούβαλης Α., Πατρώνης Ν.

15. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ (4)

Ο ρόλος της πιθανότητας στη Φυσική. Στατιστική περιγραφή αποτελεσμάτων μέτρησης. Απλή συνδυαστική και εφαρμογές. Ορισμοί της πιθανότητας (αξιωματική θεμελίωση, κλασικός,

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

χρονικός και εμπειρικός ορισμός). Πιθανότητα υπό συνθήκη και τύπος του Bayes. Τυχαίες μεταβλητές και κατανομές πιθανότητας. Παράμετροι κατανομών. Βασικές θεωρητικές κατανομές (γεωμετρική, διωνυμική, Poisson, ομοιόμορφη, κανονική, Maxwell κλπ.) και εφαρμογές. Στοιχεία θεωρίας σφαλμάτων, εκτίμησης παραμέτρων, και βέλτιστης προσαρμογής δεδομένων. (3,0,1) Μάνεσης Ε. (θεωρία), Βλάχος Δ. (πρακτική άσκηση) {α} - Μάνεσης Ε. (θεωρία), Θεοδωρίδου Ε. (πρακτική άσκηση) {η}.

2^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

21. ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ (5)

Ηλεκτρικό φορτίο και ύλη. Ηλεκτρικό πεδίο και νόμος του Gauss. Ηλεκτρικό δυναμικό. Πυκνωτές και διπλεκτρικά. Ηλεκτρικές ιδιότητες της ύλης. Ρεύμα και αντίσταση. Ηλεκτρεγερτική δύναμη και κυκλώματα. Μαγνητικό πεδίο. Νόμοι των Biot-Savart και Ampere Faraday. Αυτεπαγωγή. Μαγνητικές ιδιότητες της ύλης. Εναλλασσόμενο ρεύμα και κυκλώματα RCL. Εξισώσεις Maxwell και πλεκτρομαγνητικά κύματα. (4,1,0) Νικολής Ν. {α} - Ασλάνογλου Ξ. {η}

22. ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ (5)

Συνήθειες διαφορικές εξισώσεις πρώτης τάξης. Απλές διαφορικές εξισώσεις δεύτερης τάξης, εξίσωση Νεύτωνα, εφαρμογές. Ειδικές μέθοδοι για εξισώσεις με σταθερούς συντελεστές, σειρές Fourier, μετασχηματισμός Laplace, εφαρμογές. Μερικές διαφορικές εξισώσεις. Η μέθοδος διαχωρισμού των μεταβλητών, λύση με σειρές, η μέθοδος Frobenius. Οι βασικές κλασικές συναρτήσεις ως λύσεις διαφορικών εξισώσεων. Εφαρμογές μερικών διαφορικών εξισώσεων στη φυσική. Απλά συστήματα διαφορικών εξισώσεων. (3,2,0) Τριανταφυλλόπουλος Η. {α} - Κολάσης Χ. {η}

23. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ (4)

Μηχανική: Όργανα μέτρησης θεμελιώδων μεγεθών, μίκος-μάζα-χρόνος. Μέτρηση ταχύτητας, επιτάχυνσης. Μελέτη της ευθύγραμμης ομαλής και ομαλά επιταχυνόμενης κίνησης. Επαλήθευση του νόμου του Newton. Ωθηση-Ορμή, διατήρηση της ορμής-κρούσεις. Έργο - Ενέργεια, αρχή διατήρησης της ενέργειας. Μελέτη της κυκλικής κίνησης. Ταλαντώσεις, απλή αρμονική - φθίνουσα και εξαναγκασμένη ταλάντωση. Ρευστά, μέτρηση της πυκνότητας στερεών και υγρών με τη μέθοδο της άνωσης, κίνηση στερεών σε υγρά. Θερμότητα: Θερμική διαστολή στερεών και υγρών. Θερμιδομετρία, μέτρηση ειδικής θερμότητας στερεών και υγρών. Μηχανικό ισοδύναμο της θερμότητας. Προσδιορισμός του λόγου $g = c_p/c_v$ του αέρα. (1,0,3) Καμαράτος Μ., Θεοδωρίδου Ε., Βλάχος Δ., Παπανικολάου Ν., Δούβαλης Α.

24. ΔΙΑΝΥΣΜΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ (4)

Ανάλυση διανύσματος σε καρτεσιανές, κυλινδρικές και σφαιρικές συντεταγμένες. Μετασχηματισμός διανύσματος σε στροφές των αξόνων. Γινόμενα διανυσμάτων και διανυσματικές ταυτότητες. Επίπεδη κίνηση υλικού σημείου. Διαφορικός λογισμός βαθμωτών και διανυσματικών πεδίων: Κατευθυντική παράγωγος, κλίση (σε καρτεσιανές, κυλινδρικές και σφαιρικές συντεταγμένες), τελεστής ανάδελτα, απόκλιση, στροβιλισμός, Λαπλασιανή, κανόνες γινομένων. Διπλά, τριπλά ολοκληρώματα και εφαρμογές. Άλλαγή μεταβλητών και Ιακωβιανή ορίζουσα. Επικαμπύλια και επιφανειακά ολοκληρώματα. Θεμελιώδη ολοκληρωτικά θεωρήματα για την κλίση, την απόκλιση και τον στροβιλισμό με εφαρμογές στη Φυσική. (3,1,0) Βαγιονάκης Κ. {α} - Μπατάκης Ν. {η}

25. ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (4)

Εισαγωγή στη γλώσσα προγραμματισμού C. Εισαγωγή στο λειτουργικό σύστημα Linux. Απλές εντολές εισόδου-εξόδου. Τύποι-τελεστές-παραστάσεις. Εντολές ελέγχου της ροής του προγράμματος. Συναρτήσεις και η δομή του προγράμματος. Δείκτες και πίνακες. Δομές. (2,0,2) Κόκκας Π. (συντονιστής) {θεωρία} {α} - Μάνθος Ν. (θεωρία) {η} - Ευαγγέλου Ι., Παπαδόπουλος Ι., Διδάσκων 407/80

3^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

31. ΚΥΜΑΝΣΕΙΣ (5)

Κύματα στα ελαστικά μέσα. Είδη κυμάτων, κυματικά μεγέθη, κυματική εξίσωση. Αρμονικά κύματα. Συμβολή κυμάτων, στάσιμα κύματα, διασκεδασμός. Ταχύτητα διαδόσεως σε διάφορα ελαστικά μέσα. Διάδοση κύματος σε διαφορετικά μέσα. Χαρακτηριστική αντίσταση μέσου. Ήχητικά κύματα. Εξισώσεις Maxwell και πλεκτρομαγνητικά κύματα. Φύση και διάδοση φωτός. Ανάκλαση, διάθλαση. Συμβολή, περίθλαση, φάσματα. Πόλωση, διπλή διάθλαση. (4,1,0) Φίλης Ι. (συντονιστής) {α} - Λύρας Α. {η}

32. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ I (4)

Σχετικότητα: Μετασχηματισμοί Γαλιλαίου. Πείραμα Michelson - Morley. Ειδική Θεωρία της Σχετικότητας. Μετασχηματισμοί Lorentz. Ενέργεια και ορμή. Στοιχεία Γενικής Θεωρίας Σχετικότητας. Κβαντομηχανική: Μέλαν σώμα. Φωτοπλεκτρικό φαινόμενο. Φαινόμενο Compton. Δίδυμη γένεση και εξαύλωση. Ατομικό πρότυπο Bohr. Πείραμα Davison-Germer. Κύματα de Broglie. Αβεβαιότητα Heisenberg. Κυματοσυναρτήσεις. Εξίσωση Schroedinger. (3,1,0) Κόκκας Π., Κοσμίδης Κ. {α} - Πάκου Α. {η}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

33. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ I (4)

Κινηματική του Υλικού Σημείου. Αρχές της Νευτώνειας Μηχανικής. Κίνηση σε μονοδιάστατο δυναμικό (αρμονικός ταλαντωτής, φρέαρ και φράγμα δυναμικού κλπ). Κεντρικές δυνάμεις. Θεμελιώδεις δυνάμεις και σκέδαση. Αδρανειακές δυνάμεις. Φαινομενολογικές δυνάμεις (αντιδράσεις συνδέσμων, δυνάμεις τριβής κλπ). (3,1,0) Ρίζος Ι. {α} - Θρουμουλόπουλος Γ. {η}

34. ΜΙΓΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ (5)

Συναρτήσεις μιας μιγαδικής μεταβλητής, συνθήκες Cauchy - Riemann, αναλυτικές συναρτήσεις, αρμονικές συναρτήσεις. Στοιχειώδεις μιγαδικές συναρτήσεις: Εκθετική, λογαριθμική, τριγωνομετρικές και αντίστροφες. Ολοκληρώματα Βρόγχου. Θεώρημα Cauchy - Goursat. Ολοκληρωτικός τύπος Cauchy. Σειρές Laurent. Ολοκληρωτικά υπόλοιπα και μέθοδοι υπολογισμού των. Εφαρμογές των ολοκληρωτικών υπολοίπων. Αναλυτική συνέχεια. Ολοκληρώματα Fourier. Στοιχεία γενικευμένων συναρτήσεων, η κατανομή $\delta(x)$. Στοιχεία χώρων Hilbert. (3,2,0) Κολάσης Χ.

35. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ (4)

Πειράματα Ηλεκτρομαγνητισμού: Ηλεκτρικό ρεύμα, μέτρηση αντίστασης, ΗΕΔ, ωφέλιμη ισχύς, ωμόμετρο. Γαλβανόμετρο D' Arsonval, Βαλλιστικό γαλβανόμετρο. Μέθοδοι μηδενισμού και γέφυρες. Ποτενσιόμετρα. Μαγνητικό πεδίο, επαγωγή. Καθοδικός παλμογράφος. Μεταβατικά φαινόμενα. Εναλλασσόμενο ρεύμα. Κυκλώματα RC, RL, RCL. Σύνθετη αντίσταση. Φίλτρα συχνοτήτων. (1,0,3) Ιωαννίδης Κ. (συντονιστής), Ευαγγέλου Ι., Νικολής Ν., Ιωαννίδου-Φίλη Α., Οικιάδης Α., Κοέν Σ., Τσέκερης Π., Πατρώνης Ν.

4° ΕΞΑΜΗΝΟ

41. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΗ (4)

Βασικές έννοιες της Θερμοδυναμικής. Καταστατικές εξισώσεις. Θερμοδυναμικά αξιώματα. Θερμοδυναμικά δυναμικά. Μετατροπές φάσεων απλής ουσίας. Κινητική θεωρία των αερίων. Μικροσκοπική ερμηνεία μακροσκοπιών μεγεθών. Κατανομή μοριακών ταχυτήτων κατά Maxwell. Κλασική ερμηνεία θερμοχωρητικότητας. Φαινόμενα μεταφοράς. (3,1,0) Φούλιας Σ. {α} - Φλούδας Γ. {η}

42. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ II (5)

Ατομική δομή: Άτομο υδρογόνου. Σπίν του πλεκτρονίου. Πείραμα Stern-Gerlach. Πολυπλεκτρονικά άτομα. Απαγορευτική αρχή του Pauli και περιοδικό σύστημα. Εξαναγκασμένη εκπομπή φωτός και laser. Μόρια και στερεά : Μοριακοί δεσμοί. Φάσματα διατομικών μορίων. Στοιχεία

θεωρίας ζωνών και αγωγιμότητα. Πυρονική δομή: Ταξινόμηση πυρόνων. Μοντέλα δομής του πυρόνα. Διασπάσεις α και β. Σχάση και σύντηξη. Στοιχειώδη σωματίδια: Θεμελιώδεις δυνάμεις της φύσεως. Ταξινόμηση των σωματιδίων. Περιγραφή του Καθιερωμένου Προτύπου. (4,1,0) Μάνθος Ν., Κοσμίδης Κ. {α} - Πάκου Α., Τσέκερης Π. {π}

43. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ II (4)

Συστήματα δύο υλικών σημείων. Συστήματα διακριτών υλικών σημείων και συστήματα συνεχή. Μηχανική του στερεού σώματος. Εισαγωγή στη Θεωρία Δυναμικού. Εισαγωγή στη Λαγκρανζιανή και Χαμιλτόνια δυναμική. Εισαγωγή στην αναλυτική Μηχανική: Βασικά θεωρήματα και αποτελέσματα στο χώρο των φάσεων, εισαγωγή στην περιγραφή μη γραμμικών δυναμικών συστημάτων (σολιτόνια, χάος κλπ) (3,1,0) Ρίζος Ι. {α} - Θρουμουλόπουλος Γ. {π}

44. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΥΜΑΝΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ (5)

Πειράματα οπτικής ορατού φωτός με laser και με κλασικές πηγές: Ανάκλαση, διάθλαση, πόλωση, σκέδαση, συμβολή, περίθλαση, μήκος κύματος και ταχύτητα διαδόσεως φωτός, φακοί, οπτικές ίνες, ολογραφία, οπτική φασματοσκοπία, φάσματα εκπομπής, φάσματα απορροφήσεως. Πειράματα οπτικής μικροκυμάτων: Κατανομή εντάσεως στο χώρο, μήκος κύματος, ανάκλαση, διάθλαση, πόλωση, συμβολή και περίθλαση μικροκυμάτων, οπτικοί κυματοδηγοί. Πειράματα ακουστικής υπερήχων: Φασματική κατανομή, κατανομή εντάσεως στο χώρο, μήκος κύματος, ταχύτητα διαδόσεως, συμβολή και περίθλαση υπερήχων. (1,0,4) Κοέν Σ. (συντονιστής), Οικιάδης Α., Λύρας Α., Ασλάνογλου Ξ., Κοσμίδης Κ., Τσέκερης Π.

5^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

51. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ I (4)

Βασικές έννοιες: πλάτος πιθανότητας, τελεστές, κυματοσυνάρτηση. Εξίσωση Schrödinger. Μονοδιάστατα προβλήματα δυναμικών. Απλά συστήματα δυο καταστάσεων. Αρμονικές ταλαντώσεις. Συμμετρίες. Στροφορμή, σπιν. (3,1,0) Δέδες Α.

52. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ I (4)

Ηλεκτροστατικό πεδίο και συνάρτηση δυναμικού. Έργο και ενέργεια στην ηλεκτροστατική. Γενικές μέθοδοι υπολογισμού του δυναμικού. Ηλεκτροστατικά πεδία στην ύλη. Μαγνητοστατικό πεδίο και διανυσματικό δυναμικό. Μαγνητοστατικά πεδία στην ύλη. (3,1,0) Κοσμάς Θ. {α} - Περιβολαρόπουλος Λ. {π}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

53. ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ (5)

Αρχές θεωρίας κυκλωμάτων, Ημιαγώγοι, Επαφή PN, ιδιότητες. Δίοδοι στερεάς καταστάσεως, (ανόρθωσης, zener, varicap, LASER, LED, φωτοδίοδοι, κλπ) λειτουργία κυκλώματα και εφαρμογές. Διπολικά transistors, ισοδύναμα κυκλώματα, μοντέλα μεταφοράς. Transistor επίδρασης πεδίου (FET), μελέτη, ανάλυση, εφαρμογές. Ενισχυτές με transistor, μοντέλα ενίσχυσης μικρών σημάτων. Ενισχυτές FET. Ενισχυτές πολλών Βαθμίδων, Βαθμίδες εξόδου (A, B, AB, C, D). Πηγές ρεύματος, ενεργά φορτία. Thyristor, Diac, Triac, UJT, κλπ, ανάλυση, λειτουργία, εφαρμογές. Συναρτήσεις μεταφοράς κυκλωμάτων, καθορισμός μηδενικών, πόλων. Απόκριση συχνότητας ενισχυτών. Διαφορικός ενισχυτής, μελέτη, ανάλυση λειτουργία. Τελεστικός ενισχυτής, ιδανικός - μη ιδανικός, Εφαρμογές τελεστικών ενισχυτών, ειδικά κυκλώματα. Ενεργά φίλτρα, μελέτη, εφαρμογές. Μοντέλα transistors σε υψηλές συχνότητες. (2,1,2) Κωσταράκης Π., Κατσάνος Δ., Ευαγγέλου Ε.

54. ΓΕΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ (4)

Ιστορικά στοιχεία. Νόμοι της Χημείας. Ηλεκτρονιακή Δομή των ατόμων και Περιοδικός Πίνακας. Θεωρία Lewis. Θεωρία VSEPR. Μοριακά τροχιακά. Δεσμοί σ, π και δ. Οξέα, Βάσεις, Άλατα. Ιδιότητες οξέων, βάσεων, εζουδετέρωση, αντιδράσεις διπλής αντικατάστασης. Χημική Κινητική. Χημική Ισορροπία. Αμφίδρομες αντιδράσεις. Παράγοντες που επηρεάζουν τη θέση της Χημικής Ισορροπίας, αρχή Le Chatelier. Σταθερά χημικής ισορροπίας - Βαθμός ιοντισμού. Ιοντισμός νερού-Η. Δείκτες - ογκομέτρηση. Γινόμενο διαλυτότητας. Οξειδοαναγωγή - Ηλεκτροχημεία. Εισαγωγή στη Χημεία Συμπλόκων Ενώσεων. Οργανική Χημεία. Ταξινόμηση οργανικών ενώσεων-ομόλογες σειρές-ονοματολογία. Ισομέρεια (συντακτική και γεωμετρική και στερεοϊσομέρεια). Υδρογονάνθρακες (αλκάνια, αλκένια, αλκίνια, βενζόλιο). Αλκοόλες, φαινόλες. Αλκυλαλογονίδια, αιθέρες. Καρβονυλικές ενώσεις. Καρβοξυλικά οξέα και παράγωγά τους. Στοιχεία Μηχανισμών Οργανικών αντιδράσεων. (3,1,0) Πλακατούρας Ι., Τσίπης Α. (Τμ. Χημείας)

- ΕΝΑ (1) ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:

405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (4)

Ο πλανήτης Γη και η προέλευση του περιβάλλοντός μας. Σχηματισμός των στερεών, υγρών και αερίων στοιχείων. Η Ατμόσφαιρα, η Υδρόσφαιρα και η Λιθόσφαιρα της γης. Φυσικές αρχές οι οποίες διέπουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Οι δυνάμεις της φύσεως. Ρύπανση του αέρα. Ατμοσφαιρικοί κύκλοι των βασικών ρύπων. Αερολύματα (Aerosols). Χημικές αντιδράσεις των αερίων ρύπων. Το όζον στην ατμόσφαιρα της γης. Η οπή του όζοντος. Κατάταξη των σωματιδίων ανάλογα με το μέγεθός τους. Μηχανισμοί απομάκρυνσης των ατμοσφαιρικών ρύπων. Οριακό στρώμα. Θεωρία του μίκους ανάμιξης. Αναταρακτική ροή.

Αριθμός Reynolds. Αέρια ρύπανση και Μετεωρολογία. Μοντέλα μελέτης της μεταφοράς, της διάχυσης και της απόθεσης. Επίδραση της στρωμάτωσης της θερμοκρασίας στη διάχυση. Επιδράσεις των μετεωρολογικών παραμέτρων. Καταβόθρες ρύπανσης. Όξινη βροχή. Επίδρασης της ρύπανσης στον καιρό και το κλίμα. Επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία, το φυτικό και ζωικό περιβάλλον. Ραδιενεργός μόλυνση. Ηχορύπανση. Φυσική και ρύπανση των υδάτων (θαλασσών, λιμνών, ποταμών). Διαλυμένα αέρια. Χημικοί κύκλοι. Χημικές αντιδράσεις. Βακτηριολογική ρύπανση του νερού. Χημική ρύπανση. Ενέργεια και ρύπανση. Επιπτώσεις στο Περιβάλλον. Φυσική και ρύπανση του εδάφους. (3,1,0) Κασσωμένος Π.

408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (4)

Αστρονομικά όργανα. Αστρονομικές συντεταγμένες. Αστέρες: φάσματα και φωτομετρία, ταξινόμηση, εσωτερική δομή και ατμόσφαιρα, θερμοπυρηνικές αντιδράσεις και παραγωγή ενέργειας στους αστρικούς πυρήνες, προέλευση της ακτινοβολίας, κινήσεις και φυσικά χαρακτηριστικά. Μεταβλητοί και ιδιότυποι αστέρες. Δημιουργία και εξέλιξη αστέρων. Αστρικές ομάδες. Μεσοαστρική ύλη και ακτινοβολία. (3,1,0) Νίντος Α.

6^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

61. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ II (4)

Κεντρικά δυναμικά. Υδρογονοειδή άτομα. Εκφυλισμός. Λεπτή και υπέρλεπτη υφή. Θεωρία διαταραχών. Σκέδαση. Ταυτοτικά σωμάτια. Αρχή Pauli. (3,1,0) Ταμβάκης Κ. {α} - Δέδες Α. {π}

62. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ II (4)

Νόμος του Faraday. Εξισώσεις του Maxwell. Ενέργεια και ορμή στην Ηλεκτροδυναμική. Ηλεκτρομαγνητικά κύματα σε μη αγώγιμα και αγώγιμα μέσα. Διασπορά. Καθοδηγούμενα κύματα. Ακτινοβολία πλεκτρικού και μαγνητικού διπόλου. Ακτινοβολία σημειακού φορτίου. Βασικές έννοιες της σχετικότητας στην Ηλεκτροδυναμική. (3,1,0) Κοσμάς Θ. {α} - Περιβολαρόπουλος Λ. {π}

- ΤΕΣΣΕΡΑ (4) ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΑΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

7^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

71. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I (4)

Σύνοψη συμπερασμάτων της κλασικής θερμοδυναμικής. Στατιστική θερμοδυναμική απομονωμένου συστήματος. Θερμικά συστήματα σταθερού αριθμού μορίων. Κλασική στατιστική μηχανική. Θερμικά συστήματα μεταβλητού αριθμού μορίων. Στατιστική φυσική ταυτοτικών σωματιδίων. (3,1,0) Ευαγγέλου Σ. {α} - Βαγιονάκης Κ. {π}

72. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ I (4)

Θεωρία του ελευθέρου πλεκτρονίου. Περίθλαση ακτίνων-Χ, Κρυσταλλικά πλέγματα και Κρυσταλλικές δομές. Θεωρία πλεκτρονίων Bloch, Ενεργειακές ζώνες. Απλές μέθοδοι υπολογισμού και μέτρησης των ενεργειακών ζωνών. Δυναμική των πλεκτρονίων Bloch, ενεργός μάζα, οπές, Φαινόμενα μεταφοράς. Θεωρία των ημιαγωγών. (3,1,0) Καμαράτος Μ.

- **ΤΡΙΑ (3) ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ**

8^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

- **ΠΕΝΤΕ (5) ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΑΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ**

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ |

I. ΚΥΚΛΟΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ |

101. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II (4)

Εφαρμογές στατιστικής μηχανικής. Φωτονικό αέριο. Μονωτικά και αγώγιμα στερεά. Ατομικά και μοριακά αέρια. Ισορροπία χημικών αλληλεπιδράσεων. Ισορροπία φάσεων και μεσατροπές φάσεων πρώτου και δεύτερου είδους. Ο ρόλος των αλληλεπιδράσεων. Κρίσιμοι εκθέτες. Εφαρμογές στην αστροφυσική. (3,1,0) Μάνεσης Ε. {ε}

102. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΒΑΝΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ (4)

Τροχιακά ολοκληρώματα και εφαρμογές. Θεωρία σκέδασης. Δεύτερη κβάντωση. Εφαρμογές σε μη σχετικιστικά συστήματα πολλών βαθμών ελευθερίας. (3,1,0) 51, 61 Ευαγγέλου Σ. {ε}

103. ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΣΩΜΑΤΙΑ (4)

Εισαγωγή. Βασικές έννοιες και πειραματικές μέθοδοι. Συμμετρίες και νόμοι διατήρησης. Ασθενείς, πλεκτρομαγνητικές και ισχυρές αλληλεπιδράσεις. Εισαγωγή στις θεωρίες βαθμίδας. Ενοποιημένες θεωρίες. Αστροσωματιδιακή φυσική. (3,1,0) Κοσμάς Θ. {ε}

104. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΔΙΟΥ (4)

Εξισώσεις Dirac. Εξισώσεις Klein-Gordon. Κβάντωση της πλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας. Εφαρμογές σε απλές διαδικασίες της σχετικιστικής θεωρίας πεδίου. (3,1,0) 51, 61 Ταμβάκης Κ. {ε}

105. ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ (4)

Κοσμολογικά παρατηρησιακά δεδομένα: Διαστολή Hubble, ακτινοβολία υποβάθρου μικροκυμάτων, δομές σε μεγάλες κλίμακες, σκοτεινή ύλη, συγκεντρώσεις ελαφρών στοιχείων. Θεωρία Μεγάλης Έκρηξης: Βασικές υποθέσεις (Ομοιογένεια, ισοτροπία, γενική σχετικότητα, περιεχόμενο ιδανικού ρευστού), μετρική Robertson-Walker, ορίζοντες, ερυθρά μετατόπιση, απόσταση φωτεινότητας, εξισώσεις Friedman, πλικία του σύμπαντος (διαστολή Hubble, ακτινοβολία υποβάθρου, πυρπονοσύνθεση). Προβλήματα της θεωρίας μεγάλης έκρηξης: Πρόβλημα κοσμολογικής σταθεράς, επιπεδότητας, ορίζοντος, σκοτεινής ύλης, βαρυογένεσης, πρωτογενών διαταραχών. Πληθωριστικό σύμπαν: Λύση βασικών προβλημάτων. Εξέλιξη πρωτογενών διαταραχών: Δημιουργία δομών στο σύμπαν. (4,0,0) Καντί Π. {ε}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

106. ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (4)

Εισαγωγή στη διαφορική γεωμετρία και τη γεωμετρία Riemann. Θεμελιώδεις έννοιες της γενικής σχετικότητας και εξισώσεις του Einstein. Στοιχειώδεις λύσεις, Νευτώνιο όριο και κλασικά τεστ της θεωρίας. Εισαγωγή στη γεωμετρία και φυσική θεώρηση των μελανών οπών. Τύπος του Schwarzschild. Εισαγωγή στα κοσμολογικά μοντέλα τύπου Robertson-Walker. (4,0,0) 33, 62 Μπατάκης Ν. {x}

107. ΘΕΩΡΙΑ ΟΜΑΔΩΝ (4)

Στοιχεία αφηρημένων ομάδων πεπερασμένης τάξης. Ομάδες μετασχηματισμών συμμετρίας. Συζυγείς κλάσεις. Η συμμετρική ομάδα. Αναπαραστάσεις. Μη αναγωγίσιμες αναπαραστάσεις. Χαρακτήρες. Λήμματα του Schur. Αναγωγή αναπαραστάσεων. Θεώρημα Wigner. Συνεχείς ομάδες και αναπαραστάσεις τους. Ομάδες και άλγεβρες Lie. Οι ομάδες $O(2)$, $O(3)$, $SU(2)$, $SU(n)$, $O(n)$, $Sp(n)$. Άλγεβρες Lie. Τελεστές Casimir. Εφαρμογές. (3,1,0) 12, 34 Μπατάκης Ν. {x}

108. ΔΙΑΦΟΡΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ (4)

Καμπυλότητα και στρέψη. Θεωρία καμπύλων. Πρώτη και δεύτερη θεμελιώδης μορφή. Θεωρία επιφανειών. Τανυστικός λογισμός. Εσωτερική Γεωμετρία. (3,1,0) Κολάσος Χ. {ε}

109. ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ (4)

Εύρεση ριζών αλγεβρικών εξισώσεων. Υπολογισμοί οριζουσών. Διαγωνιοπόίηση μητρών. Αριθμητική ολοκλήρωση. Μέθοδοι παρεμβολής. Ολοκλήρωση Monte-Carlo. Επίλυση των διαφορικών εξισώσεων α' και β' τάξης. Διαφορικές εξισώσεις τύπου Shroedinger. Επίλυση ολοκληρωτικών εξισώσεων που εμφανίζονται στη φυσική. Μέθοδοι ελαχιστοποίησης. Μέθοδοι προσσομοίωσης (Monte-Carlo, μοριακή δυναμική). (2,0,2) Ευαγγελάκης Γ. {ε}

110. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ (4)

Βασική Κβαντική Φυσική. Qubit (quantum + bit) - Κβαντική συμβολή. Εναγκαλισμός - Κβαντική τηλεμεταφορά. Κβαντικοί υπολογιστές - Κβαντικοί αλγόριθμοι. Κβαντικά φαινόμενα σε πολύπλοκα συστήματα. Εφαρμογές. (3,1,0) Ευαγγέλου Σ. {ε}

111. ΦΥΣΙΚΗ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ (4)

Εισαγωγικές έννοιες. Κίνηση ενός σωματιδίου. Στοιχεία Κινητικής Θεωρίας. Το πλάσμα σαν ρευστό. Κυματικά φαινόμενα, διάχυση και αγωγιμότητα πλάσματος. Ισορροπία και σταθερότητα. Μη γραμμικά φαινόμενα. Εισαγωγή στην ελεγχόμενη σύντοξη. (3,1,0) 31, 62 Θρουμουλόπουλος Γ. {x}

112. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥΣ (4)

Πεπερασμένοι γραμμικοί διανυσματικοί χώροι. Απειροδιάστατοι γραμμικοί διανυσματικοί χώροι. Καμπυλόγραμμα συστήματα συντεταγμένων. Ολοκληρωτικοί μετασχηματισμοί. Σύμμιορφοι μετασχηματισμοί. Θεωρία κατανομών. Διαφορικές εξισώσεις και κλασικές συναρτήσεις. Το πρόβλημα Sturm-Liouville. Επίλυση ΔΕ με τη μέθοδο Green. Ολοκληρωματικές εξισώσεις. (2,1,1) Λεοντάρης Γ. {ε}

113. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (4)

Εισαγωγή: Ιστορικά Στοιχεία, συμβολικοί υπολογισμοί και σχετικό λογισμικό. Βασικές Έννοιες: Απλοί αλγεβρικοί και αριθμητικοί υπολογισμοί, συναρτήσεις, παράγωγοι, ολοκληρώματα, ρίζες εξισώσεων. Γραφικές αναπαραστάσεις: Γραφικές αναπαραστάσεις συναρτήσεων στις δύο και τρεις διαστάσεις, γραφικές αναπαραστάσεις δεδομένων, γραφική αναπαράσταση διανυσματικών πεδίων, κινούμενα γραφικά [animation]. Σύνθετα προβλήματα: Γραμμική Άλγεβρα, Ιδιοτιμές, Ιδιοσυναρτήσεις, Σειρές, Διαφορικές εξισώσεις, Αριθμητικοί υπολογισμοί. Ολοκληρωμένα πακέτα υπολογισμών. Εφαρμογές στα Μαθηματικά και στη Φυσική. (1,0,3) Ρίζος Ι. {x}

114. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) (4)

(Προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμήνου.) Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με το αντικείμενο της εργασίας που επιθυμούν να εκπονήσουν. {x} - {ε}

II. ΚΥΚΛΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

201. ΑΤΟΜΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (4)

Μονοπλεκτρονιακά άτομα - Σύντομη κβαντομηχανική περιγραφή - Σειρές φασματικών γραμμών - Λεπτή υφή - Σχετικιστικές διορθώσεις. Πολυπλεκτρονιακά άτομα - Κβαντομηχανική περιγραφή - Προσέγγιση αυτοσυνεπούς πεδίου - Θεωρία Hartree - Περιοδικό σύστημα. Ατομικές καταστάσεις και ενέργειες - Αλκαλικά άτομα - Σειρές Rydberg - Άτομο He - Άτομα με δύο ή περισσότερα οπτικά πλεκτρόνια - Ηλεκτροστατικές Αλληλεπιδράσεις - Είδη σύζευξης - Λεπτή υφή - Υπέρλεπτη υφή - Ατομικές μεταβάσεις. Επίδραση σταθερών εξωτερικών Ηλεκτρικών και Μαγνητικών πεδίων - Φαινόμενα Stark, Zeeman, Pashen - Back. (3,1,0) Κοέν Σ. {x}

202. ΜΟΡΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (4)

Γενικά χαρακτηριστικά των Μορίων - Σχήμα, Μέγεθος, Μοριακός δεσμός, Διπολική ροπή, Πολωσιμότητα. Στοιχεία μοριακής συμμετρίας - Θεωρία Ομάδων σημείου. Κβαντική περιγραφή μοριακού συστήματος - Προσέγγιση Born - Oppenheimer - Ηλεκτρονιακές καταστάσεις - Προσέγγιση μοριακών τροχιακών. Κίνηση πυρίνων - Ταλαντωτικές και περιστροφικές καταστάσεις - Ενέργεια μοριακού συστήματος - Δυναμικό Morse - Περιστροφική κίνηση - Είδη μοριακών περιστροφέων - Μεταβάσεις, Κανόνες επιλογής - Περιστροφικά φάσματα, Ένταση φασματικών κορυφών - Δονητική μοριακή κίνηση - Μεταβάσεις, κανόνες επιλογής, φάσματα - Δονητικο-περιστροφικές καταστάσεις - Αλληλεπίδραση δονητικών και περιστροφικών καταστάσεων - Φασματοσκοπία Raman. Ηλεκτρονιακές μεταβάσεις - Συντελεστές Franck - Condon, κανόνες επιλογής. Αποδιέγερση με εκπομπή ακτινοβολίας (φθορισμός - φωσφορισμός) - Μη ακτινοβολητική αποδιέγερση. Ιονισμός - Μοριακή διάσπαση. Πολυφωτονικές συντονιστικές και μη διαδικασίες διέγερσης - Πολυφωτονικός ιονισμός μορίων. (3,1,0) Φίλης I. {ε}

203. ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I (4)

Ιδιότητες Πυρίνων (κατανομή φορτίου, μάζα- ενέργεια σύνδεσης, στροφορμή, ομοτιμία, ισοτοπικό σπιν, πλεκτρομαγνητικές ροπές). Αστάθεια πυρίνων. Αποδιέγερση α-β-γ. Πυρηνικό Δυναμικό. (3,1,0) Ασλάνογλου Ξ. {x}

204. ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II (4)

Πυρηνικό Δυναμικό, Πυρηνικά Πρότυπα (συλλογική κίνηση, ανεξάρτητη κίνηση νουκλεονίων). Πυρηνικές Αντιδράσεις (ελαστική - μη ελαστική σκέδαση, άμεσες αντιδράσεις, αντιδράσεις σύνθετου πυρίνα). (3,1,0) Πάκου Α. {ε}

205. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ II (4)

Μέτρηση των επιφανειών Fermi, Επιφάνειες Fermi των μετάλλων. Ταξινόμηση των στερεών, Ενέργεια συνοχής. Ταλαντώσεις του πλέγματος, Φωνόνια, Μη-αρμονικά φαινόμενα. Ηλεκτρικές ιδιότητες των μονωτών, Σιδηροπλεκτρισμός, Πιεζοπλεκτρισμός, Αλληλεπίδραση της πλεκτρομαγνητικής ακτνοβολίας με την ύλη. Μαγνητικές ιδιότητες των στερεών, Διαμαγνητισμός, Παραμαγνητισμός, Μαγνητική τάξη, Μαγνητικές περιοχές, Κύματα spin. Υπεραγωγιμότητα. Επιφάνειες και νανοδομές. Άμορφα υλικά. (3,1,0) Ζ2 Καμαράτος Μ. {ε}

206. ΦΥΣΙΚΗ ΗΜΙΑΓΩΓΩΝ (4)

Στοιχεία Φυσικής και δομής των ημιαγωγών. Ηλεκτρική αγωγιμότητα, διάχυση και επανασύνδεση ελεύθερων φορτίων. Ομοεπαφές ρ-η και ρ-i-η και επαφές ημιαγωγού - μετάλλου. Ορθή και ανάστροφη πόλωση (DC, AC λειτουργία). Ετεροεπαφές και κβαντικές χωρικές δομές (κβαντικά φρέσατα, κβαντικά σύρματα και κβαντικά σημεία). Κρυσταλλοτρίοδοι. (3,1,0) Ευαγγέλου Ε. {x}

207. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ I (4)

Πειραματικές Μέθοδοι, οργανολογία και σκοποί της Ατομικής και Μοριακής Φυσικής, Φυσικής Υψηλών ενεργειών και Πυρηνικής Φυσικής. (3,1,0) Πάκου Α. (συντονίστρια), Τσέκερης Π., Ευαγγέλου Ι. {x}

208. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ II (4)

Τεχνική του κενού. Χαμηλές θερμοκρασίες. Θερμομετρία. Τεχνολογία λεπτών υμένων. Τεχνικές μελέτης στερεών σωμάτων και επιφανειών: Περίθλαση ακτίνων-Χ. Φαινόμενο Moessbauer. Ηλεκτρικές και Μαγνητικές μετρήσεις. Φασματοσκοπία μαζών. Περίθλαση Ηλεκτρονίων. Φασματοσκοπία Auger, Μετρήσεις έργου εξόδου. (3,1,0) Δούβαλης Α. {ε}

209. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I (4)

Πειράματα Ατομικής-Μοριακής Φυσικής, Οπτικής, Στερεάς Κατάστασης:
Εκπομπή Μέλανος Σώματος, Φωτοπλεκτρικό φαινόμενο, Εφαρμογές του συμβολόμετρου Michelson, Ακτίνες X (ανάλυση φάσματος Ακτίνων X, γραμμική απορρόφηση, απορρόφηση από διαφορετικά υλικά, σκέδαση, προσδιορισμός σταθεράς Planck), Ατομική φασματοσκοπία, Μοριακή φασματοσκοπία, Οπτογαλβανική φασματοσκοπία, Επαγόμενος από laser φθορισμός, Τεχνική θερμικού φακού με πηγή laser, Πολυφωτονικός ιονισμός μορίων, Φασματοσκοπία Mossbauer, Φασματοσκοπία Πυρηνικού Μαγνητικού Συντονισμού (NMR). Το μάθημα διδάσκεται στο χειμερινό και στο εαρινό εξάμηνο. (1,0,3) 201 Φίλης Ι. (συντονιστής), Μπάκας Θ., Κοέν Σ., Κοσμίδης Κ. {x}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

210. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II (4)

Φασματοσκοπία α-ανιχνευτές Si(Li), Προσδιορισμός πάχους φύλλων Au, Cu, Al με πηγή 241Am. Φασματοσκοπία β, προσδιορισμός μέγιστης ενέργειας πλεκτρονίων με διαγράμματα Curie. Φασματοσκοπία γ-ανιχνευτές NaI, Σκέδαση Compton, Προσδιορισμός συντελεστή απορρόφησης ακτίνων γ σε Pb και Al με ανιχνευτές NaI, Μελέτη της Στατιστικής Poisson με ανιχνευτή Geiger-Προσομοίωση του φαινομένου της ραδιενέργειας, Χρόνοι ημιζωάνης φυσικών ραδιενεργών στοιχείων, Πειράματα απλής σύμπτωσης με γεννήτρια παλμών και πηγή 22Na, Πειράματα γωνιακών κατανομών με πηγή 60Co, Ανίχνευση κοσμικής ακτινοβολίας με πλαστικούς σπινθηριστές. (1,0,3) 201 Πάκου Α. (συντονίστρια), Ιωαννίδης Κ., Μπάκας Θ., Κόκκας Π. {ε}

211. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ (4)

Επισκόπηση των πλεκτρικών, μηχανικών, οπτικών και μαγνητικών ιδιοτήτων των μετάλλων, ημιαγωγών, διπλεκτρικών, κεραμικών και πλαστικών. Εφαρμογές της κλασικής θερμοδυναμικής σε συστήματα στερεών διαλυμάτων και διμεταλλικές ενώσεις. Εφαρμογές της θεωρίας των εξαρθρώσεων των κρυστάλλων στη συμπεριφορά των μηχανικών ιδιοτήτων των στερεών. Υγροί κρύσταλλοι και άμορφοι ημιαγωγοί. (3,1,0) Φλούδας Γ. {ε}

212. ΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ (4)

Εισαγωγή. Βασικά στοιχεία αλληλεπίδρασης ακτινοβολίας - ύλης. Βασική θεωρία Ελαστικής Σκέδασης. Ελαστική Σκέδαση από Μεμονωμένα Άτομα. Περίθλαση από κρύσταλλο. Βασική θεωρία Περίθλασης Ηλεκτρονίων. Δευτερογενής Εκπομπή. Παραγωγή, Ανίχνευση και Μέτρηση Ακτινοβολίας. Εφαρμογές περίθλασης Ακτίνων-Χ και νετρονίων για Κρυσταλλικά στερεά. Περίθλαση πλεκτρονίων υψηλής και χαμηλής ενέργειας από λεπτά υμένια. Στοιχειακή ανάλυση με Φασματοσκοπία Φθορισμού Ακτίνων-Χ. Φασματοσκοπία πλεκτρονίων για ανάλυση επιφανειών. Φασματοσκοπία Απορρόφησης Ακτίνων-Χ και φασματοσκοπία Απωλειών πλεκτρονίων. Φασματοσκοπία Μάζας δευτερογενών ιόντων για ανάλυση επιφανειών. Ηλεκτρονική Μικροσκοπία διέλευσης (TEM) Ηλεκτρονική Μικροσκοπία Διέλευσης Σάρωσης (STEM). Μικροσκοπία Σάρωσης Φαινομένου Σύραγγος (STM). (3,1,0) Μπάκας Θ. {ε}

213. ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ LASERS (4)

Αυθόρμητη και επαγόμενη εκπομπή και απορρόφηση ακτινοβολίας. Εξασθένηση και ενίσχυση ακτινοβολίας κατά τη διέλευσή της δια της ύλης. Οπτικοί ενισχυτές. Ενισχυμένη αυθόρμητη εκπομπή. Ταλαντωτές laser. Χαρακτηριστικά της ακτινοβολίας laser. Τύποι laser. Laser μεταβολής του Q. Laser εγκλείδωσης τρόπων ταλάντωσης. (3,1,0) Τσέκερης Π. {x}

214. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ I (4)

Χημική θερμοδυναμική: Συνάρτηση Gibbs, χημικό δυναμικό. Ισορροπίες φάσεων. Χημική ισορροπία. Θερμοχημεία. Ηλεκτροχημεία ισορροπίας: Διαλύματα πλεκτρολυτών, πλεκτροδιακή ισορροπία, πλεκτροχημικά στοιχεία. (3,1,0) Φουύλιας Σ. {x}

215. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ II (4)

Εφαρμογές Κινητικής Θεωρίας (φαινόμενα μεταφοράς). Χημική κινητική. Διεργασίες σε επιφάνειες στερεών (προσρόφηση και ετερογενής κατάλυση). Δυναμική πλεκτροχημεία. (3,1,0) Φλούδας Γ. {ε}

216. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ (4)

Εξισώσεις Maxwell για οπτικά υλικά και μεταφορά πλεκτρομαγνητικής ενέργειας. Ανάκλαση, διάθλαση, εξισώσεις Fresnel, εξισώσεις διασποράς. Συμβολή, εξισώσεις Airy, συμβολομετρία. Περίθλαση, ολοκλήρωμα Kirchhoff, οπτικά φράγματα. Πόλωση, σκέδαση, οπτική δράση, πολωτές, καθυστερητές φάσεως. Λεπτά υμένια συμβολής. Ολογραφία. Οπτικές ίνες. Φωτεινές πηγές και φωτοανιχνευτές. (3,1,0) Κοέν Σ. {x}

217. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (4)

Εισαγωγικές έννοιες της Πυρηνικής Φυσικής. Άλληλεπίδραση ακτινοβολίας - ύλης. Ανιχνευτές πυρηνικής ακτινοβολίας. Πυρηνική ενέργεια. Φυσική και τεχνολογία πυρηνικών αντιδραστήρων. Φυσική και εφαρμογές νετρονίων. Μέθοδοι αναλύσεων ιχνοστοιχείων. Εφαρμογές ραδιοϊσοτόπων στην έρευνα και στη βιομηχανία. Μέθοδοι ραδιοχρονολόγησης. Ραδιοϊοκολογία. Δοσιμετρία. Θωράκιση στις ακτινοβολίες. Εφαρμογές Γεωφυσικής. Εφαρμογές ραδιοϊσοτόπων στην Ιατρική: φωτογραφία γάμμα, τομογραφία ποζιτρονίου - πλεκτρονίου (PET), πυρηνικός μαγνητικός συντονισμός (NMR). (3,1,0) Ιωαννίδης Κ. {ε}

218. ΠΟΛΥΜΕΡΙΚΑ ΣΤΕΡΕΑ (4)

Εισαγωγή, "πλαστικά και πολυμερή", ταξινόμηση πολυμερών, διαμόρφωση πολυμερών, μέγεθος και σχήμα μακρομορίων, υαλώδης μετάπτωση πολυμερών, δυναμική πολυμερών κοντά στο σημείο υάλου, κρυστάλλωση πολυμερών, κινητική της κρυστάλλωσης, δυναμική ημικρυσταλλικών πολυμερών, υγροκρυσταλλικά πολυμερή, χημική/φυσική δομή (φάσεις) και εφαρμογές. (3,1,0) 41 ή 63 ή 71 Φλούδας Γ. {x}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

219. ΙΑΤΡΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ - ΑΚΤΙΝΟΦΥΣΙΚΗ (4)

Αλληλεπίδραση ιονιζουσών ακτινοβολιών και ύλης με έμφαση στις ιατρικές εφαρμογές. Δοσιμετρία. Βιολογική δράση των ιονιζουσών ακτινοβολιών στον άνθρωπο. Εισαγωγή στη φυσική της ιατρικής απεικόνισης (Ακτινολογία, Πυρηνική Ιατρική). Εισαγωγή στη φυσική της ακτινοθεραπείας. Ακτινοπροστασία. Κλασική μηχανική εφαρμοσμένη στην ανθρώπινη βάδιση. (3,0,1) Καλέφ-Εζρά Τ. (Ιατρική Σχολή) {ε}

220. ΒΙΟΦΥΣΙΚΗ (4)

Θερμοδυναμική βιολογικών συστημάτων. Βιολογικά αποτελέσματα ιοντιζουσών και μη-ιοντιζουσών ακτινοβολιών. Θεωρία ελαστικής και ανελαστικής σκέδασης φωτονίων και πλεκτρονίων με την ύλη. Τεχνικές φασματοσκοπίας υλικών βιολογικού ενδιαφέροντος [Υπέρυθρου (IR), Raman - X-ray Photoelectron Spectroscopy (XPS) - Auger Electron Spectroscopy (AES)]. Τεχνικές μικροσκοπίας υλικών βιολογικού ενδιαφέροντος [Ηλεκτρονική μικροσκοπία σάρωσης (SEM) - Ηλεκτρονική μικροσκοπία διέλευσης (TEM)]. Περίθλαση ακτίνων - X. Προσομοίωση Monte-Carlo της τροχιάς πλεκτρονίων (Auger και φωτοπλεκτρονίων) σε βιολογικά υλικά. Εργαστηριακές ασκήσεις. (3,1,0) Κουρκουμέλης Ν. (Ιατρική Σχολή) {χ}

221. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) (4)

(Προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμήνου.) Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με το αντικείμενο της εργασίας που επιθυμούν να εκπονήσουν. {χ} - {ε}

III. ΚΥΚΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ |

301. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I (4)

Η επιστήμη και το πρόβλημα της αλήθειας. Η συγκρότηση της επιστήμης της Φυσικής. Η φύση στη φιλοσοφία των Αρχαίων Ελλήνων. Η αμφισβήτηση της Αριστοτέλειας Φυσικής κατά την Αναγέννηση. Ο Λογικός Εμπειρισμός και η κριτική του. Το πρόβλημα της μεθόδου. Η πρόδοση των επιστημονικών θεωριών. Σχετικισμός και επιστημονική ορθολογικότητα. (4,0,0) Τσέκερης Π. {x}

302. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II (4)

Φιλοσοφικές προεκτάσεις της σύγχρονης Φυσικής. Χώρος, χρόνος και κίνηση. Η πιθανότητα στη Φυσική. Η Κβαντομηχανική εικόνα του κόσμου. (4,0,0) Βαγιονάκης Κ. {ε}

303. ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (4)

Οι φυσικές επιστήμες στις πρώτες ιστορικές κοινωνίες. Οι φυσικές επιστήμες κατά τους κλασσικούς χρόνους, το Βυζάντιο και την Αναγέννηση. Πρώτη επιστημονική επανάσταση - Γαλιλαίος. Δεύτερη επιστημονική επανάσταση - ανακάλυψη ακτίνων Χ. Σύγχρονες εξελίξεις. Κοινωνική διάσταση της επιστήμης. Άλληλεξάρτηση επιστήμης και τεχνολογίας. (4,0,0) Τριανταφυλλόπουλος Η. {x}

304. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I (4)

Βασικές αρχές της διδακτικής των θετικών επιστημών. Μαθηματικά και Φυσική. Γλώσσα και Φυσική. Διδακτική των θεμελιωδών εννοιών και νόμων της μηχανικής. Διδακτική των θεμελιωδών εννοιών και νόμων της θερμότητας. (4,0,0) Κρομμύδας Φ. {x}

305. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II (4)

Διδακτική των θεμελιωδών εννοιών και νόμων του πλεκτρομαγνητισμού και της σύγχρονης Φυσικής. Η σημασία της ιστορίας και της φιλοσοφίας της Φυσικής στη διδασκαλία. Στοιχεία Παιδαγωγικής - Ψυχολογίας. Αξιολόγηση των μαθητών και του αποτελέσματος της διδασκαλίας. (4,0,0) Κρομμύδας Φ. {ε}

306. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I (4)

Βασικές θεωρίες μάθησης. Ο ρόλος του δασκάλου και του μαθησιακού περιβάλλοντος. Η γνώση του αντικειμένου της Φυσικής και η παιδαγωγική γνώση του περιεχομένου της Φυσικής. Στόχοι της διδασκαλίας. Αναλυτικά Προγράμματα. Μέθοδοι διδασκαλίας. Ο ρόλος του πειράματος. Μέθοδοι αξιολόγησης. Επαγγελματική ανάπτυξη καθηγητών Φυσικής. (4,0,0) Διδάσκων 407/80 {x}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

307. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II (4)

Σχεδιασμός δραστηριοτήτων και μαθημάτων διδασκαλίας από τις θεματικές ενότητες: Ηλεκτρισμός σε απλά κυκλώματα, κινηματική, δυνάμεις, Νόμοι του Νεύτωνα, έργο και ενέργεια, η ατομική φύση της ύλης, φως και κύματα, πεδία, θέματα από τη σύγχρονη Φυσική και η σύνδεσή τους με την καθημερινή ζωή - υπέροχοι, lasers, ακτίνες X, ραδιενέργεια κλπ. (4,0,0) Διδάσκων 407/80 {ε}

308. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ (4)

Η σχέση θεωρίας πράξης στην Παιδαγωγική Επιστήμη. Σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες. Παιδαγωγική επιστήμη και μετανεωτερικότητα. Σύγχρονα προβλήματα και ο ρόλος της παιδαγωγικής επιστήμης. Παιδαγωγική σχέση και παιδαγωγική επικοινωνία στη σχολική τάξη. (4,0,0) Κωνσταντίνου Χ., Μπρούζος Α., Νικολάου Γ. (Π.Τ.Δ.Ε.) {x}

309. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ (4)

Θεματολογία της διδακτικής μεθοδολογίας. Θεωρίες μάθησης. Θεωρίες διδασκαλίας. Σχέση εκπαιδευτικού - μαθητών. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού. (4,0,0) Κοσσυβάκη Φ. {ε}

310. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (4)

Εισαγωγή: Ιστορικά στοιχεία. Οι Υπολογιστές στην υπηρεσία της εκπαίδευσης: Η χρήση των υπολογιστών. Η χρήση της προσομοίωσης για την κατανόηση των αφηρημένων εννοιών, η χρήση της τεχνολογίας πολυμέσων, λογισμικό δημιουργίας εφαρμογών πολυμέσων, αξιολόγηση με την βοήθεια υπολογιστών. Το Διαδίκτυο στην εκπαίδευση: Εκπαίδευση από απόσταση, δημιουργία και δημοσίευση μαθημάτων στον Παγκόσμιο Ιστό. Η διδασκαλία της φυσικής με τη χρήση νέων τεχνολογιών: Εκπαιδευτικές πύλες. Εξειδικευμένα πακέτα. (1,0,3) Ρίζος Ι. {ε}

311. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) (4)

(Προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμήνου.) Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με το αντικείμενο της εργασίας που επιθυμούν να εκπονήσουν. {x} - {ε}

IV. ΚΥΚΛΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

401. ΓΕΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (4)

Κλάδοι της Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας. Καιρός και κλίμα. Ο Ήλιος και η ακτινοβολία του. Θερμοδυναμική και υδροστατική της ατμόσφαιρας. Υδατώδη ατμοσφαιρικά αποβλήματα. Ατμοσφαιρική πίεση. Πλανητική κατανομή της πίεσης. Άνεμοι, αέριες μάζες και μέτωπα. Υφέσεις και αντικυκλώνες. Στοιχεία ανάλυσης και πρόγνωσης καιρού. Προβλέπεται εκπαιδευτική Εκδρομή (3,1,0) Πνευματικός I. {ε}

402. ΦΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ (4)

Δομή, σύνθεση και θερμοδυναμική της ατμόσφαιρας, Ατμοσφαιρική πίεση, Πυκνότητα και σύνθεση της Ατμόσφαιρας, Μεταβλητά ατμοσφαιρικά αέρια, Η δομή της θερμοκρασίας, Η ελεύθερη ατμόσφαιρα, Η καταστατική εξίσωση, Η μεταβολή της πίεσης με το ύψος, Το νερό στην ατμόσφαιρα, Ο Πρώτος Νόμος της Θερμοδυναμικής για την ατμόσφαιρα, Ακτινοβολία, Τροχιακοί παράγοντες, Η τροχιά της Γης, Εποχικές επιπτώσεις και αποτελέσματα, Ημερήσια αποτελέσματα, Ανατολή, Δύση, και Λυκαυγές, Ορισμός της ροής ακτινοβολίας, Αρχές της ακτινοβολίας, Το ισοζύγιο της ακτινοβολίας στην επιφάνεια της Γης, Φυσική των νεφών, Σχηματισμός των νεφών, Μεγέθη νεφών, Θραυσματικές μορφές (Fractals) νεφών, Διεργασίες κορεσμού των νεφών, Νέφη και ομίχλη ανωφέρειας (ανολίσθησης), Άλλοι τύποι ομίχλης, Ύετός και υδρομετέωρα, Πυρηνοποίηση των υγρών σταγόνων, Πυρηνοποίηση των παγοκρυστάλλων, Ανάπτυξη και μεγέθυνση σταγόνας με διάχυση, Ανάπτυξη παγοκρυστάλλων με διάχυση, Η σύγκρουση και η συλλογή των σταγόνων, Το υετίσιμο νερό. (3,0,1) Χατζηπαναστασίου Ν. {ε}

403. ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (4)

Θερμοδυναμική του ξηρού και υγρού αέρα. Υδροστατική και κατακόρυφη ισορροπία. Βασικές εξισώσεις κίνησης και εφαρμογές σε ειδικούς τύπους ροής. Νόμος διατήρησης της μάζας και εξίσωσης συνεχείας. Διατήρηση της ενέργειας. Εξισώσεις του οριακού στρώματος. Κυκλοφορία και στροβιλισμός. Κυκλογένεση. Απλοί τύποι της κίνησης των κυμάτων της ατμόσφαιρας. Μεταβολή καθ' ύψος της θέσης και της έντασης των συστημάτων πίεσης. (3,1,0) 401 Μπαρτζώκας Α. {x}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

404. ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΡΕΥΣΤΩΝ (4)

Οι θεμελιώδεις έννοιες της μηχανικής των ρευστών. Στατική των ρευστών. Κινηματική των κινούμενων ρευστών. Εξισώσεις κίνησης ρευστού. Δισδιάστατες ροές και τρισδιάστατες ροές. Ροή ίζωδών ρευστών. Συνιστώσες τάσης σε πραγματικό ρευστό. Εξισώσεις κίνησης πραγματικών ρευστών. Διαστατική ανάλυση. Αδιάστατοι παράμετροι (αριθμός Reynolds, αριθμός Froude, αριθμός Richardson). Συμπιέσιμη ροή. Θερμοδυναμική των ρευστών. Στοιχεία μαγνητοϋδροδυναμικής. Εφαρμογές. {3,1,0} Μπαρτζώκας Α. {ε}

405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (4)

Ο πλανήτης Γη και ο προέλευση του περιβάλλοντός μας. Σχηματισμός των στερεών, υγρών και αερίων στοιχείων. Η Ατμόσφαιρα, η Υδρόσφαιρα και η Λιθόσφαιρα της γης. Φυσικές αρχές οι οποίες διέπουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Οι δυνάμεις της φύσεως. Ρύπανση του αέρα. Ατμοσφαιρικοί κύκλοι των βασικών ρύπων. Αερολύματα (Aerosols). Χημικές αντιδράσεις των αερίων ρύπων. Το όζον στην ατμόσφαιρα της γης. Η οπή του όζοντος. Κατάταξη των σωματιδίων ανάλογα με το μέγεθός τους. Μηχανισμοί απομάκρυνσης των ατμοσφαιρικών ρύπων. Οριακό στρώμα. Θεωρία του μήκους ανάμιξης. Αναταρακτική ροή. Αριθμός Reynolds. Αέρια ρύπανση και Μετεωρολογία. Μοντέλα μελέτης της μεταφοράς, της διάχυσης και της απόθεσης. Επίδραση της στρωμάτωσης της θερμοκρασίας στη διάχυση. Επιδράσεις των μετεωρολογικών παραμέτρων. Καταβόθρες ρύπανσης. Οξινη βροχή. Επίδρασης της ρύπανσης στον καιρό και το κλίμα. Επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία, το φυτικό και ζωικό περιβάλλον. Ραδιενέργος μόλυνση. Ηχορύπανση. Φυσική και ρύπανση των υδάτων (θαλασσών, λιμνών, ποταμών). Διαλυμένα αέρια. Χημικοί κύκλοι. Χημικές αντιδράσεις. Βακτηριολογική ρύπανση του νερού. Χημική ρύπανση. Ενέργεια και ρύπανση. Επιπτώσεις στο Περιβάλλον. Φυσική και ρύπανση του εδάφους. {3,1,0} Κασσωμένος Π. {χ}

406. ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (4)

Ηλιακή Ακτινοβολία. Η κατανομή της ήλιακής ακτινοβολίας στο σύστημα Γης - Ατμόσφαιρας. Γήινη Ακτινοβολία. Κατανομή της γήινης ακτινοβολίας. Το ισοζύγιο ακτινοβολιών. Το οριακό στρώμα τριβής. Επίδραση της αναταράξεως στις μετεωρολογικές παραμέτρους. Διάδοση της θερμότητας στο έδαφος. Θερμικές ιδιότητες του εδάφους και κύμανση της θερμοκρασίας στο έδαφος. Υδρολογικός κύκλος. Το ενεργειακό ισοζύγιο της Γης. Το ενεργειακό ισοζύγιο της Ατμόσφαιρας. Το ενεργειακό ισοζύγιο του συστήματος Εδάφους - Ατμόσφαιρας. Εξέλιξη και αλλαγή της Ατμόσφαιρας και του Κλίματος. {3,1,0} Χατζηναναστασίου Ν. {χ}

407. ΦΥΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ,

ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (4)

Ανανεώσιμες και μη ανανεώσιμες φυσικές πηγές ενέργειας, Ηλιακή ενέργεια, Αιολική ενέργεια, Γεωθερμία, Βιομάζα, Υδατοπώσεις. Εκμετάλλευση των πηγών ενέργειας και επιπτώσεις στο Περιβάλλον. Φυσικοί Πόροι (νερό, δάσο, πηγές καυσίμων κλπ.). Οικοσυστήματα. Διαχείριση, εκμετάλλευση και διάθεση των Φυσικών Πόρων. Επιπτώσεις της εκμετάλλευσης των Φυσικών Πόρων στο Περιβάλλον. Φυσικοί κίνδυνοι και φυσικές περιβαλλοντικές καταστροφές. Βιώσιμη Ανάπτυξη. Στατιστικά και μαθηματικά μοντέλα μελέτης των φυσικών πηγών ενέργειας και των φυσικών πόρων. Εφαρμογές. Μη ανανεώσιμες φυσικές πηγές ενέργειας. Πηγές συμβατικών καυσίμων (ορυκτά καύσιμα, φυσικό αέριο κλπ.). Πυρηνική ενέργεια (σχάση, ελεγχόμενη θερμοπυρηνική σύντηξη). Επιπτώσεις στο περιβάλλον. Προβλήματα και εφαρμογές. Προβλέπεται εκπαιδευτική εκδρομή (4,0,0) 41 Θρουμουλόπουλος Γ. {ε}.

408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (4)

Αστρονομικά όργανα. Αστρονομικές συντεταγμένες. Αστέρες: Φάσματα και φωτομετρία, ταξινόμηση, εσωτερική δομή και ατμόσφαιρα, θερμοπυρηνικές αντιδράσεις και παραγωγή ενέργειας στους αστρικούς πυρήνες, προέλευση της ακτινοβολίας, κινήσεις και φυσικά χαρακτηριστικά. Μεταβλητοί και ιδιότυποι αστέρες. Δημιουργία και εξέλιξη αστέρων. Αστρικές ομάδες. Μεσοαστρική ύλη και ακτινοβολία. (3,1,0) Αλυσσανδράκης Κ. {x}

409. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΣ ΚΑΙΡΟΣ (4)

Εισαγωγή στη Φυσική του διαπλανητικού πλάσματος. Κρουστικά κύματα. Ηλιακή δραστηριότητα. Ο πλανήτης άνεμος. Η γήινη μαγνητόσφαιρα. Δυναμική της γήινης μαγνητόσφαιρας. Το σέλας. Διαστημικός καιρός και ανθρώπινες δραστηριότητες. Πρόγνωση του διαστημικού καιρού. (3,1,0) Πατσουράκος Σ. {ε}

410. ΓΑΛΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ (4)

Δυναμική και κινηματική του Γαλαξία μας. Κατανομή των αστέρων στο Γαλαξία. Γαλαξιακή περιστροφή. Μορφολογία του Γαλαξία και η φύση των γαλαξιακών σπειρών. Δομή και φυσικά χαρακτηριστικά των γαλαξιών. Μορφολογική ταξινόμηση των Γαλαξιών. Δημιουργία και εξέλιξη των γαλαξιών. Περιστροφή των γαλαξιών. Κατανομή των γαλαξιών στο Σύμπαν. Γαλαξιακά σμήνη και υπερσμήνη. Δημιουργία και φάσεις εξέλιξης του Σύμπαντος. Θεωρητικά μοντέλα του σύμπαντος. (3,1,0) Νίντος Α. {ε}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

411. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΑΚΗ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (4)

Εισαγωγή. Επίδραση της ατμόσφαιρας της Γης. Συλλογή της ακτινοβολίας και σχηματισμός εικόνας. Τηλεσκόπια. Ανίχνευση της ακτινοβολίας. Φασματική ανάλυση. Μέτρηση της πόλωσης της ακτινοβολίας. Ανάλυση και επεξεργασία σήματος. Πρακτική εξάσκηση. (3,1,0) Αλυσσανδράκης Κ. {ε}

412. ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ (4)

Φυσικά χαρακτηριστικά των πλανητών και των δορυφόρων τους. Εσωτερική δομή και ατμόσφαιρες των πλανητών. Πλανητικές τροχιές. Νόμοι Kepler. Φυσικά χαρακτηριστικά των κομητών, αστεροειδών και μετεωριτών. Χημική σύσταση του πλανητικού συστήματος. Μεσοπλανητική ύλη και ακτινοβολία. Δυναμική του Ήλιακου Συστήματος. Δημιουργία και εξέλιξη του Ήλιακου Συστήματος. (3,1,0) Νίντος Α. {x}

413. ΗΛΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (4)

Διαγνωστική του πλανητικού πλάσματος. Άλληλεπίδραση πλανητικού πλάσματος με μαγνητικό πεδίο. Μονοδιάστατα Μοντέλα της πλανητικής ατμόσφαιρας. Λεπτή δομή της πλανητικής ατμόσφαιρας. Ήλιακά κέντρα δράσης. Ήλιακή δραστηριότητα: Εκλάμψεις, στεμματικές εκτοξεύσεις μάζας. Ήλιακός άνεμος. Επίδραση του Ήλιου στο διαστημικό περιβάλλον κοντά στη Γη - διαστημικός καιρός. (3,1,0) Πατσουράκος Σ. {x}

414. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) (4)

(Προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμίνου.) Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με το αντικείμενο της εργασίας που επιθυμούν να εκπονήσουν. {x} - {ε}

V. ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ

501. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ (4)

Εργαστηριακή προσομοίωση καθώς και πειραματική υλοποίηση - μελέτη και κατασκευή τυπωμένων κυκλωμάτων που περιλαμβάνουν: Ενισχυτές με διπολικά transistor, transistor επίδρασης πεδίου (FET), σε βασικές συνδεσμολογίες (KB, KE, ΚΣ). Ενισχυτές πολλών βαθμίδων, διάφοροι τρόποι σύζευξης. Βαθμίδες εξόδου (A, B, AB, C, D). Απόκριση συχνότητας απλών κυκλωμάτων. Απόκριση συχνότητας σύνθετων κυκλωμάτων. Σχεδίαση και κατασκευή τροφοδοτικών, κυκλωμάτων με τελεστικούς ενισχυτές, ενεργών φίλτρων, ειδικών κυκλωμάτων κλπ. (1,0,3) 44, Ευαγγέλου Ε. {ε}

502. ΨΗΦΙΑΚΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ (5)

Συστήματα αριθμών, Δυαδική αριθμητική -Βασικές Πράξεις. Άλγεβρα Bool - Λογικά κυκλώματα, Ψηφιακά σήματα - αρχές δημιουργίας τους. Βασικές πύλες (AND, NAND, OR, NOR, XOR, XNOR), μετατροπές - συνδυασμοί τους. Χαρακτηριστικά - προδιαγραφές πυλών CMOS, TTL, ECL PECL. Αθροιστής (σειριακός παράλληλος), Flip Flop, Shift Register, Counters, Multiplexer - Demultiplexer, Serial Interfaces. Κυκλώματα χρονισμού - ρολογιού. Κυκλώματα απεικόνισης, Γεννήτριες παλμοσειρών, Μνήμες ημιαγωγών και παράγωγα (RAM, ROM, PROM, EPROM, EEPROM,). Μοντέρνα κυκλώματα υψηλής ολοκλήρωση (PAL, PLD, CPLD κλπ). ADC, DAC. Εισαγωγή σε γλώσσες περιγραφής ψηφιακών κυκλωμάτων (VHDL). Παραδείγματα χρήσης της στην περιγραφή - εκτέλεση λογικών διεργασιών. (2,1,2) Κωσταράκης Π., Ευαγγέλου Ε., Κατσάνος Δ.

503. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ (4)

Εργαστηριακή προσομοίωση με χρήση γλώσσων περιγραφής ψηφιακών κυκλωμάτων (VHDL), καθώς και πειραματική υλοποίηση - μελέτη των κάτωθι: Λειτουργία βασικών πυλών AND, NAND, OR, NOR, XOR, XNOR. Λειτουργία και υλοποίηση απλών και συνθέτων κυκλωμάτων με Flip Flop, Shift Registers, Counters, Multiplexers - Demultiplexers. Λειτουργία και υλοποίηση κυκλωμάτων χρονισμού, απεικόνισης, παλμοσειρών και ρολογιού. Προγραμματισμός μοντέρνων στοιχείων υψηλής ολοκλήρωση PAL, GAL, PLD, CPLD κλπ. Υλοποίηση συνθέτων κυκλωμάτων, διεργασιών και λειτουργιών σε σύγχρονα πλεκτρονικά στοιχεία υψηλής ολοκλήρωσης. Έλεγχος ορθής λειτουργίας του αποτελέσματος. (2,0,2) 502, Ευαγγέλου Ε. {x}

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

504. ΜΙΚΡΟΕΛΕΓΚΤΕΣ - ΜΙΚΡΟΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΕΣ (4)

Εισαγωγή, Βασικοί ορισμοί και έννοιες, εξέλιξη των μικροεπεξεργαστών. Χαρακτηριστικά σχεδίασης, καταχωροπτές. Αριθμητική - Λογική μονάδα, μονάδα ελέγχου, ανάκληση και εκτέλεση εντολών, τρόποι (modes) λειτουργίας, πρόβλεψη επόμενης εντολής (instruction lookahead). Τύποι εντολών και διαγράμματα χρονισμού. Επικοινωνία με άλλες μονάδες, κατηγοριοποίηση ακίδων, οργάνωση, λειτουργία και διαιτησία διαδρόμου, πρωτόκολλα επικοινωνίας με περιφερειακές συσκευές, ελεγκτές διαδρόμου, χρήση διακοπών. Οργάνωση και λειτουργία συστήματος κύριας μνήμης, τρόποι αναφοράς στη μνήμη, ταχεία μνήμη (cache), εικονική μνήμη, επικοινωνία κύριας μνήμης με περιφερειακές συσκευές. Περιγραφή αντιπροσωπευτικών μικροεπεξεργαστών. Προγραμματισμός μικροεπεξεργαστών, γλώσσα μηχανής, γλώσσα Assembly. (2,0,2) Ευαγγελάκης Γ. {ε}

505. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΣΤΡΑΦΕΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ (4)

Εκμάθηση της γλώσσας προγραμματισμού C++. Εντολές εισόδου - εξόδου. Εντολές ελέγχου της ροής του προγράμματος. Αντικείμενα, συναρτήσεις, τάξεις, κληρονομικότητα, πολυμορφισμός. Εισαγωγή στο Αντικειμενοστραφές πακέτο λογισμικού ROOT. Ιστογράμματα, γραφικά, προσαρμογές δεδομένων. (2,0,2) Κόκκας Π. (συντονιστής), Παπαδόπουλος Ι. {χ}

506. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ (4)

Ιστορικά στοιχεία, Βασικές γνώσεις λειτουργίας και χρήσης του Διαδικτύου (Internet) και του Παγκόσμιου Ιστού (www). Εισαγωγή στη γλώσσα HTML για τη δημιουργία ιστοσελίδων (Βασική μορφοποίηση κειμένου, γραφικά, πίνακες, πλαίσια, φόρμες). Μορφοποίηση ιστοσελίδων με χρήση επάλληλων φύλλων στυλ (CSS). Δημιουργία δυναμικών ιστοσελίδων (πολυμέσα, Java applets, σενάρια Javascript και PHP). (2,0,2) Παπαδόπουλος Ι., Κόκκας Π. {ε}

507. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΥΛΙΚΑ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (4)

Νανοδομικά υλικά για πλεκτρονικές εφαρμογές: Εισαγωγή, μέθοδοι παρασκευής, ιδιότητες, εφαρμογές. Νανοδομικά υλικά για μαγνητικές εφαρμογές: Εισαγωγή, μαγνητισμός από πλεκτρόνια και ιόντα, αντισιδηρομαγνητισμός, σιδηρομαγνητισμός, σιδηριμαγνητισμός, μαγνητικές αλληλεπιδράσεις και υπέρλεπτα πεδία, μαγνητισμός περιοχών, μέθοδοι παρασκευής, εφαρμογές. Νανοδομικά υλικά για καταλυτικές εφαρμογές: Εισαγωγή, μέθοδοι παρασκευής, κλασσικές μέθοδοι ελέγχου, εφαρμογές. Νανοσωλήνες άνθρακα και φουλερένια. (3,0,1) Μπάκας Θ. {ε}

508. ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΙ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (4)

Ανιχνευτές και αισθητήρες. Αναλογικά και ψηφιακά συστήματα. Μετατροπή αναλογικού σήματος σε ψηφιακό. Ψηφιακά όργανα μέτροσης. Αναλογικά όργανα μέτροσης. Αρχιτεκτονική υπολογιστών. Περιβάλλοντα ανάπτυξης εφαρμογών. Βασικά στοιχεία συστήματος δειγματοληψίας. Τεχνικές σύνδεσης οργάνων υπολογιστή. Εισαγωγή στο LabVIEW. Εφαρμογές σύνδεσης οργάνων υπολογιστή με χρήση του πακέτου LabVIEW. Συλλογή και επεξεργασία εικόνων. (2,0,2) Ευαγγέλου Ι., Ιωαννίδης Ι. {ε}

509. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) (4)

(Προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμήνου.) Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με το αντικείμενο της εργασίας που επιθυμούν να εκπονήσουν. {x} - {ε}

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

601. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ (4) (Μάθημα Μεταπτυχιακού Επιπέδου)

Γραμμική Άλγεβρα, Συναρτήσεις μιγαδικής μεταβλητής. Μετασχηματισμοί Fourier, Laplace και εφαρμογές. Συνήθεις διαφορικές εξισώσεις. Διαφορικές εξισώσεις με μερικές παραγώγους. Τανυστικός Λογισμός και Διαφορική Γεωμετρία. (3,1,0) Λεοντάρης Γ. {ε}

602. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ (4) (Μάθημα Μεταπτυχιακού Επιπέδου)

Εξισώσεις Maxwell. Σχετικιστική διατύπωση. Αρχές διατήρησης. Διάδοση κυμάτων. Πολυπολικά αναπτύγματα. Ακτινοβολία. Εφαρμογές (κυματοδονγοί, κλπ). (3,1,0) Κολάσης Χ. {x}

603. ΚΒΑΝΤΟΜΗΧΑΝΙΚΗ I (4) (Μάθημα Μεταπτυχιακού Επιπέδου)

Θεμελιώδεις αρχές. Απλά συστήματα. Χρονική εξέλιξη. Θεωρία στροφορμής. Πρόσθεση στροφορμών. Άτομα, μόρια. Θεωρία διαταραχών. Σκέδαση. Ειδικά θέματα (ολοκληρώματα τροχιών, κβαντικό φαινόμενο Hall, φάση Berry, κλπ). (3,1,0) Ευαγγέλου Σ. {x}

604. ΚΒΑΝΤΟΜΗΧΑΝΙΚΗ II (4) (Μάθημα Μεταπτυχιακού Επιπέδου)

Κβάντωση του πλεκτρομαγνητικού πεδίου. Φωτόνια. Αλληλεπίδραση ακτινοβολίας-ύλης. Εκπομπή, απορρόφηση, σκέδαση ακτινοβολίας από πλεκτρόνια, άτομα, μόρια, πυρήνες. Δεύτερη κβάντωση Klein-Gordon. Εξίσωση Dirac. Εισαγωγή στην Κβαντική Θεωρία των Πεδίων. (3,1,0) Ταμβάκης Κ. {ε}

605. ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΆΛΛΟ ΤΜΗΜΑ

606. ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΆΛΛΟ ΤΜΗΜΑ

4. Ωρολόγιο Πρόγραμμα Διδασκαλίας

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

	ΔΕΥΤΕΡΑ			ΤΡΙΤΗ			ΤΕΤΑΡΤΗ			ΠΕΜΠΤΗ			ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ							
	1	3	5	7	1	3	5	7	1	3	5	7	1	3	5					
9-10		502			11	32	408	72	11	31	54		12	32	51	304	13	31	54	303
10-11		35	502		11	32	408	72	13	31	54		12	32	51	304	13	35	54	303
11-12		35			15	34	502	301	13	34		71	12	33	52	406	13	35	111	
12-1		35	502		15	34	502	301	15	34		71	15	33	52	406	14	35	111	
1-2		502			34	502			15				15				14	35		
2-3																				
3-4	12	33	405	71	14	35	52		14	35	502	303	14	35	408	301			35	502
4-5	12	33	405	71	14	35	52		14	35	502	303	14	35	408	301			35	502
5-6	12	31	502	406	14	35	51	304	14	35	405	111	11	35	502	72			35	
6-7		31	502	406	14	51	304		14	405	111	11		502	72					
7-8																				

ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

	ΔΕΥΤΕΡΑ			ΤΡΙΤΗ			ΤΕΤΑΡΤΗ			ΠΕΜΠΤΗ			ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ							
	2	4	6	8	2	4	6	8	2	4	6	8	2	4	6					
9-10	23	44			23	41	504		24	43		401	25	44	53	62		21	41	407
10-11	23	44			23	41	504		24	43		401	25	44	53	62		21	41	407
11-12	23	53			23	53		507	22	42		212	23	44	61		21	45		307
12-1	23	53			21	53		507	22	42		212	23	44	53	61		23	45	
1-2	23				21	53			22	42			23	53			23	45		
2-3	23																		45	
3-4																				
4-5	22	42			212	23	25	44	53	61		25	44		307		25	44	53	504
5-6	22	42			212	23	25	44	53	61		25	44		307		25	44		504
6-7	24	43	401		23	25	44	62		25	44	407	25	44	53		25	44	53	507
7-8	24	43	401		25	44	62		25	44	407	25	44	53		25	44	53		507

Οι αριθμοί των Μαθημάτων του Α' και Β' έτους αναφέρονται στο νέο Πρόγραμμα Σπουδών, ενώ του Γ' και Δ' έτους στο παλιό Πρόγραμμα Σπουδών.

5. Γενική Εποπτεία Προγράμματος Σπουδών

To Πρόγραμμα ισχύει για τους εισαχθέντες από το ακαδημαϊκό έτος 2008-09 και μετά

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ					
1° ΕΞΑΜΗΝΟ	2° ΕΞΑΜΗΝΟ	3° ΕΞΑΜΗΝΟ	4° ΕΞΑΜΗΝΟ	5° ΕΞΑΜΗΝΟ	6° ΕΞΑΜΗΝΟ
11. Μηχανική 12. Διαφορικός και ολοκληρωτικός λογισμός 13. Γραμμική αλγεβρα και στοιχεία αναλυτικής γεωμετρίας 14. Εισαγωγή στογυς ή/γ 15. Στοιχεία πιθανοτήτων και στατιστικής	21. Ηλεκτρισμός και μαγνητισμός 22. Διαφορικές εξισώσεις 23. Εργαστηρία μηχανικής και θερμοητικής 24. Διανυσματικός λογισμός 25. Γλώσσες προγραμματισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών	31. Κυμανσείς 32. Συγχρονή φυσική 33. Κλασική μηχανική 34. Μηδαδικός λογισμός και ολοκληρωτικοί μετασχηματισμοί 35. Εργαστηρία ηλεκτρισμού και μαγνητισμού	41. Θερμοδυναμική 42. Συγχρονή φυσική II 43. Κλασική μηχανική II 44. Εργαστηρία κυμανσεών και οπτικής	71. Στατιστική φυσική I 72. Κλασική ηλεκτροδυναμική II • ΤΕΣΣΕΡΑ (4) ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΑΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ • ΕΝΑ (1) ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΜΑΘΗΜΑΤΑ: 405. Φυσική περιβαλλοντος 408. Εισαγωγή στην αστροφυσική	70. Στατιστική φυσική I 71. Φυσική στρεβάση καταστάση I • ΤΡΙΑ (3) ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ • ΕΝΑ (1) ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΜΑΘΗΜΑΤΑ: 405. Φυσική περιβαλλοντος 408. Εισαγωγή στην αστροφυσική

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	Ι. ΚΥΚΛΟΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ	ΙΙ. ΚΥΚΛΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ	ΙΙΙ. ΚΥΚΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
	<p>101. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II</p> <p>102. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΒΑΝΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ</p> <p>103. ΣΤΟΧΕΙΟΔΗ ΣΩΜΑΤΙΑ</p> <p>104. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΔΙΟΥ</p> <p>105. ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ</p> <p>106. ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ</p> <p>107. ΘΕΩΡΙΑ ΟΜΑΔΩΝ</p> <p>108. ΔΙΑΦΟΡΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ</p> <p>109. ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ</p> <p>110. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ</p> <p>111. ΦΥΣΙΚΗ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ</p> <p>112. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ</p> <p>113. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΜΕ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ)</p> <p>114. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ)</p>	<p>201. ΑΤΟΜΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ</p> <p>202. ΜΟΡΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ</p> <p>203. ΓΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I</p> <p>204. ΓΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II</p> <p>205. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ II</p> <p>206. ΦΥΣΙΚΗ ΗΜΙΑΓΩΓΩΝ</p> <p>207. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ I</p> <p>208. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ II</p> <p>209. ΕΡΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I</p> <p>210. ΕΡΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II</p> <p>211. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ</p> <p>212. ΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ</p> <p>213. ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ LASERS</p> <p>214. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ I</p> <p>215. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ II</p> <p>216. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ</p> <p>217. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ</p> <p>218. ΠΟΛΥΜΕΡΙΚΑ ΣΤΕΡΕΑ</p> <p>219. ΙΑΤΡΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ - ΑΚΤΙΝΟΦΥΣΙΚΗ</p> <p>220. ΒΙΟΦΥΣΙΚΗ</p> <p>221. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ)</p>	<p>301. ΦΙΛΟΣΦΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I</p> <p>302. ΦΙΛΟΣΦΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II</p> <p>303. ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ</p> <p>304. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I</p> <p>305. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II</p> <p>306. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I</p> <p>307. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II</p> <p>308. ΓΙΑΠΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ</p> <p>309. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ</p> <p>310. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ</p> <p>311. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ)</p>

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ			
IV. ΚΥΚΛΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ	V. ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ	ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΑ οποία ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	
IV. ΚΥΚΛΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ <ul style="list-style-type: none"> 401. ΓΕΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ 402. ΦΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ 403. ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ 404. ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΡΕΥΣΤΩΝ 405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ 406. ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ 407. ΦΥΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ 408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ 409. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΣ ΚΑΙΡΟΣ 410. ΓΑΔΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ 411. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΑΚΗ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ 412. ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ 413. ΗΛΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ 414. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) 	V. ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ <ul style="list-style-type: none"> 501. ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ 502. ΙΗΜΕΡΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ 503. ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ 504. ΜΙΚΡΟΕΛΕΚΤΡΟΣ - ΜΙΚΡΟΕΠΕΕΡΓΑΣΤΕΣ 505. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΣΤΡΑΦΕΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΤΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ 506. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ 507. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΥΛΙΚΑ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ 508. ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΙ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ 509. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ (ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) 	ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΑ οποία ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ <ul style="list-style-type: none"> 601. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ (μάθημα μεταπτυχιακού επιπέδου) 602. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ (μάθημα μεταπτυχιακού επιπέδου) 603. ΚΒΑΝΤΟΜΗΧΑΝΙΚΗ I (μάθημα μεταπτυχιακού επιπέδου) 604. ΚΒΑΝΤΟΜΗΧΑΝΙΚΗ II (μάθημα μεταπτυχιακού επιπέδου) 605. ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΆΛΛΟ ΤΜΗΜΑ 606. ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΆΛΛΟ ΤΜΗΜΑ 	

6. Μαθήματα προσφερόμενα σε άλλα Τμήματα

Τμήμα Μαθηματικών

1. Μετεωρολογία (2,1,0) Μπαρτζώκας Α. (8ο εξάμηνο)
2. Αστρονομία (2,1,0) Κρομμύδας Φ. (8ο εξάμηνο)

Τμήμα Χημείας

3. Πειραματική Φυσική I (3,1,0) Θεοδωρίδου Ε. (1ο εξάμηνο)
4. Πειραματική Φυσική II (3,1,0) Βλάχος Δ. (2ο εξάμηνο)
5. Εργαστήρια Πειραματικής Φυσικής (0,0,4) Φίλης I. (συντονιστής), Ιωαννίδου-Φίλη Α., Νικολής Ν. (2ο εξάμηνο)

Τμήμα Πληροφορικής

6. Γενική Φυσική I (4,1,0) Παπανικολάου Ν. (1ο εξάμηνο)
7. Γενική Φυσική II (4,1,0) Παπανικολάου Ν. (2ο εξάμηνο)

Τμήμα Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών

8. Φυσική για Βιολογικές Επιστήμες (3,2,0) Τσέκερης Π. (2ο εξάμηνο)

Τμήμα Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης

9. Στοιχεία Οπτικής, Θεωρία Χρώματος, Φωτομετρία (3,0,0) Φίλης I. (1ο εξάμηνο)

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η δυνατότητα χορήγησης Διδακτορικού Διπλώματος στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων χρονολογείται από την ίδρυσή του. Η αναβάθμιση όμως των πανεπιστημιακών σπουδών, η προαγωγή της έρευνας και η συμβολή των Πανεπιστημίων στις αναπτυξιακές ανάγκες του τόπου, κατέστησαν αναγκαία τη θεσμοθέτηση συστηματικών μεταπτυχιακών σπουδών.

Σήμερα στο Τμήμα Φυσικής λειτουργούν πέντε Μεταπτυχιακά Προγράμματα: Στη Φυσική (με τρεις ειδικεύσεις), στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον, στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες, στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής και στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές, τα οποία οδηγούν στην απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης (ΜΔΕ) και Διδακτορικού Διπλώματος (ΔΔ). Η διάρκεια των σπουδών του κάθε Μεταπτυχιακού Προγράμματος είναι διαφορετική, όμως ο βαθμός του ΜΔΕ υπολογίζεται σε όλα με τον ίδιο τρόπο. Συγκεκριμένα, ο μέσος όρος της βαθμολογίας των εξεταζομένων μαθημάτων λαμβάνεται υπόψη κατά 60% και ο βαθμός της Διπλωματικής Εργασίας κατά 40%.

1. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Φυσικής

- α) Βασική Κατεύθυνση**
- β) Ειδίκευση στη Φωτονική**
- γ) Ειδίκευση στην Επιστήμη των Υλικών**

ΓΕΝΙΚΑ

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Φυσική λειτουργεί από το 1993 και οδηγεί στην απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης (στη Φυσική (βασική κατεύθυνση), στη Φωτονική και στην Επιστήμη των Υλικών) και Διδακτορικού Διπλώματος.

Δεκτοί προς φοίτηση γίνονται απόφοιτοι Τμημάτων Φυσικής αλλά και άλλων Τμημάτων και Σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ της ημεδαπής ή κάτοχοι αναγνωρισμένων ισότιμων διπλωμάτων της αλλοδαπής.

Η επιλογή των υποψηφίων γίνεται μετά από γραπτές εξετάσεις σε μαθήματα που καθορίζονται και ανακοινώνονται έγκαιρα από τη Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΣΕΜΣ). Η ΣΕΜΣ έχει την ευχέρεια να αντιμετωπίσει ιδιαίτερα υποψήφιους μεταπτυχιακούς φοιτητές, διπλωματούχους άλλων Τμημάτων και Σχολών καθορίζοντας κατά περίπτωση τα μαθήματα στα οποία θα εξετάζονται. Οι υποψήφιοι εξετάζονται επιπλέον γραπτά στη γνώση μιας ξένης γλώσσας. Μετά από εισήγηση της ΣΕΜΣ είναι δυνατόν να επιλεγούν άνευ εξετάσεων:

- υποψήφιοι που έχουν ήδη επιλεγεί ως υπότροφοι κατόπιν εξετάσεων σε Ερευνητικά Ιδρύματα της ημεδαπής,
- κάτοχοι τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών από ΑΕΙ της ημεδαπής ή αναγνωρισμένου τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών της αλλοδαπής,
- ομογενείς ή αλλοδαποί υποψήφιοι οι οποίοι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης είναι μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού.

Για τη λίψη Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης απαιτείται η παρακολούθηση, η επιτυχής εξέταση στα μαθήματα του προγράμματος καθώς και η συγγραφή διατριβής η οποία παρουσιάζεται δημόσια και αξιολογείται. Για την απόκτηση Διδακτορικού Διπλώματος, μετά από την επιτυχή περάτωση του κύκλου των μαθημάτων, είναι απαραίτητη η διεξαγωγή πρωτότυπου ερευνητικού έργου το οποίο οδηγεί στη συγγραφή Διδακτορικής Διατριβής. Η Διδακτορική Διατριβή παρουσιάζεται ενώπιον επταμελούς εξεταστικής επιτροπής και αξιολογείται.

Όλα τα έξοδα για τη διεξαγωγή έρευνας από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές βαρύνουν το Τμήμα Φυσικής. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με υποτροφίες του Τμήματος Φυσικής ή άλλων Ιδρυμάτων ή υποτροφίες ερευνητικών προγραμμάτων.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

• Βασική Κατεύθυνση

Υποχρεωτικά: Μαθηματικές Μέθοδοι Φυσικής, Λεοντάρης Γ. {ε}, Κλασική Ηλεκτροδυναμική, Κολάσης Χ. {x}, Κβαντομηχανική I, Ευαγγέλου Σ. {x}, Κβαντομηχανική II, Ταμβάκης Κ. {ε}.

Επιλεγόμενα¹¹: Υπολογιστικές Μαθηματικές Μέθοδοι Φυσικής, Λεοντάρης Γ. {ε}, Ατομική και Μοριακή Φυσική, Κοέν Σ., Κοσμίδης Κ. {ε}, Φυσική Πλάσματος, Θρουμουλόπουλος Γ. {x}, Αστροφυσική, Νίντος Α. {ε}, Πυρηνική Φυσική Πάκου Α. {ε}, Στατιστική Φυσική, Ευαγγέλου Σ. {ε}, Φυσική Στερεάς Κατάστασης Φλούδας Γ. {ε}, Βαρύτητα και Κοσμολογία Περιβολαρόπουλος Λ. {ε}, Φυσική Υψηλών Ενεργειών Κόκκας Π. {ε}, Κβαντική Θεωρία Πεδίου Δέδες Α. {ε}

Η εκπόνηση της διπλωματικής εργασίας αρχίζει μετά την επιτυχή περάτωση του προγράμματος των μαθημάτων.

¹¹ Ο φοιτητής καλείται να επιλέξει δύο από τα παρακάτω μαθήματα, ή και από τα υποχρεωτικά των άλλων ειδικεύσεων.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

• Ειδίκευση στη Φωτονική

Α' Εξάμπνο: Θέματα Οπτικής, Τσέκερης Π., Οπτικοί Κυματοδηγοί, Οικιάδης Α., Lasers, Τσέκερης Π., Ημιαγωγοί, Τσέκερης Π., Διαμόρφωση του Φωτός (Φαινόμενα και Συσκευές), Κοσμίδης Κ., Φίλης Ι.

Β' Εξάμπνο: Μη Γραμμική Οπτική, Λύρας Α., Ημιαγωγικές Οπτικές Διατάξεις, Τσέκερης Π., Οπτικές Επικοινωνίες, Τσέκερης Π., Οπτικές Τεχνικές Μέτρησης, Κοέν Σ., Εργαστήριο Φωτονικής, Οικιάδης Α.

Γ' Εξάμπνο: Διπλωματική Εργασία

• Ειδίκευση στην Επιστήμη των Υλικών

Α' Εξάμπνο: Φυσική Στερεάς Κατάστασης, Ευαγγελάκης Γ., Επιστήμη των Υλικών, Φλούδας Γ., Χημεία των Υλικών, Καρακασίδης Μ.

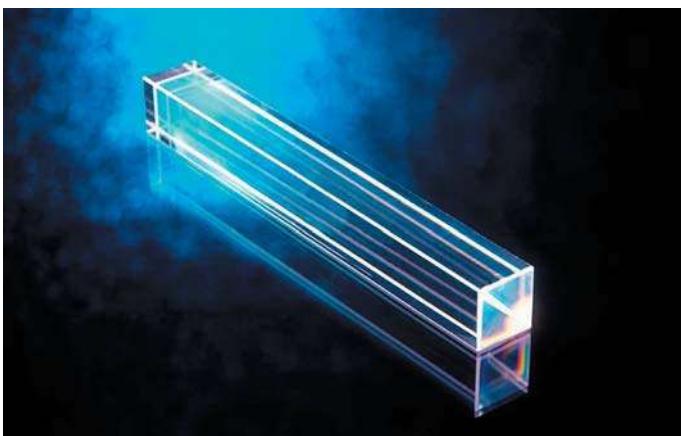
Για τα δύο πρώτα μαθήματα, είναι προαπαιτούμενα τα αντίστοιχα μαθήματα του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φυσικής.

Β' Εξάμπνο: Τεχνικές Χαρακτηρισμού των Υλικών, Μπάκας Θ.,

Οι φοιτητές υποχρεούνται επίσης να παρακολουθήσουν δύο μαθήματα επιλογής. Αυτά είναι: Τουλάχιστον ένα από τα παρακάτω ή/και ένα από τα υποχρεωτικά μαθήματα της Βασικής κατεύθυνσης.

Μαθήματα επιλογής: Μαγνητικά και Ημιαγώγιμα Υλικά, Μπάκας Θ., Τεχνικές Προσσομοίωσης και Παρασκευής των Υλικών, Ευαγγελάκης Γ.

Η διπλωματική εργασία αρχίζει μετά την επιτυχή περάτωση του Α' εξαμήνου.

2. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον

Γενικά

Από το 1994 λειτουργεί ΠΜΣ που οδηγεί σε απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον. Οι φοιτητές μετά την απόκτηση του ΜΔΕ μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους για απόκτηση και Διδακτορικού Διπλώματος. Για να ενταχθούν στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα οι υποψήφιοι πρέπει να εξεταστούν επιτυχώς στα μαθήματα: Ξένη Γλώσσα, και Γενική Φυσική. Συνυπολογίζεται ο βαθμός πτυχίου και τα συναφή με το ΠΜΣ μαθήματα που έχουν παρακολουθήσει κατά την διάρκεια των προπτυχιακών τους σπουδών ενώ υπάρχει και προφορική συνέντευξη των υποψηφίων. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με βάση ακαδημαϊκά και κοινωνικά κριτήρια εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

Α' Εξάμηνο: Μετεωρολογία, Κασσωμένος Π., Κλιματολογία, Χατζηπαναστασίου Ν., Φυσική του Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος, Κασσωμένος Π., Δύο από τα παρακάτω μαθήματα επιλογής.

Μαθήματα επιλογής: Ωκεανογραφία, Πνευματικός Ι., Μικρομετεωρολογία, Πνευματικός Ι., Ο Άνθρωπος και το Περιβάλλον του, Κασσωμένος Π., Περιβαλλοντική Χημεία, Κασσωμένος Π., Γενική Φυσική, Κρομμύδας Φ.

Β' Εξάμηνο: Φυσική της Ατμόσφαιρας, Χατζηπαναστασίου Ν., Δυναμική Μετεωρολογία, Μπαρτζώκας Α., Δύο από τα μαθήματα επιλογής των επομένων εξαμήνων.

Μαθήματα επιλογής: Εφαρμοσμένη Στατιστική, Μπαρτζώκας Α., Μέθοδοι Τηλεπισκόπησης, Άνθης Α., Συνοπτική Μετεωρολογία, Μπαρτζώκας Α., Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, Πνευματικός Ι.

Γ' Εξάμηνο

Μαθήματα επιλογής: Μελέτες Περιβαντολλογικών Επιπτώσεων, Κασσωμένος Π.

Πρακτική άσκηση στο μετεωρολογικό σταθμό του αεροδρομίου Ιωαννίνων, την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία (ΕΜΥ) και τη Γενική Διεύθυνση Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου (ΕΑΡΘ). Εκπόνηση Μεταπτυχιακής Διατριβής.

Όλα τα μαθήματα είναι τρίωρα.

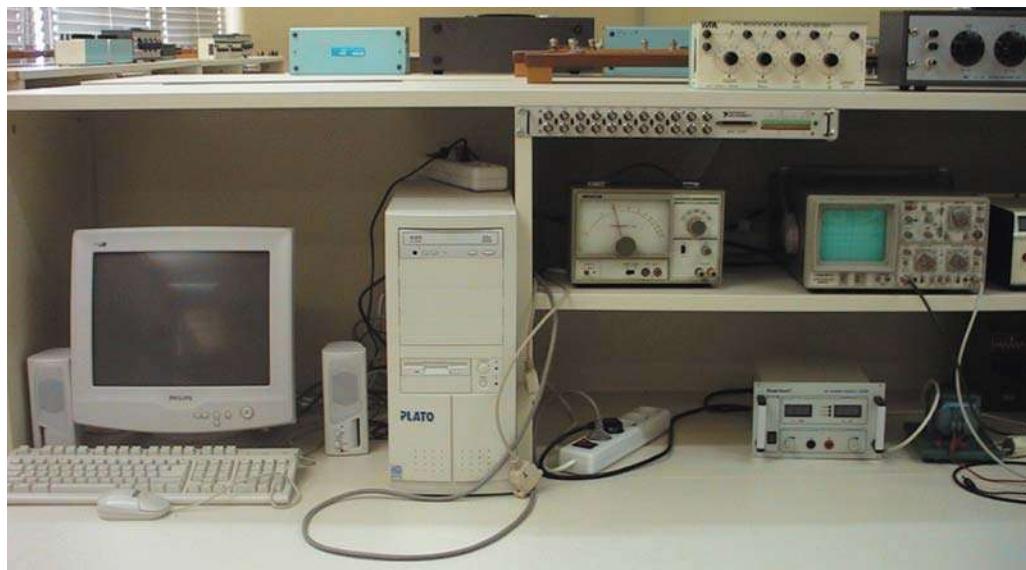

3. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες

Γενικά

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες λειτουργεί στο Τμήμα Φυσικής από το 1996 και υλοποιείται σε συνεργασία με το Τμήμα Χημείας και το Εργαστήριο Ιατρικής Φυσικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Σκοπός του ΠΜΣ είναι να εκπαιδεύσει τους μεταπτυχιακούς φοιτητές έτσι ώστε αυτοί να μπορούν να συμβάλουν στην προαγωγή των ερευνητικών και αναπτυξιακών διαδικασιών, καθώς και στην υποστήριξη της παραγωγής σε σύγχρονα τεχνολογικά θέματα αιχμής στους κλάδους των Ηλεκτρονικών και Τηλεπικοινωνιών. Το ΠΜΣ στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες του Τμήματος Φυσικής οδηγεί στην απονομή Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης ή και Διδακτορικού Διπλώματος στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες στη Φυσική, Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες.

Δεκτοί προς φοίτηση γίνονται πτυχιούχοι Φυσικής, Χημείας, Ιατρικής Φυσικής, Πληροφορικής, Ηλεκτρονικών Μηχανικών, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και άλλων συναφών ειδικοτήτων, απόφοιτοι Ελληνικών ΑΕΙ ή ΤΕΙ ή κάτοχοι αναγνωρισμένων ισοτίμων διπλωμάτων της αλλοδαπής. Η διαδικασία επιλογής υποψηφίων περιλαμβάνει προφορική συνέντευξη, εξετάσεις στην αγγλική γλώσσα (συνεκτιμάται η γνώση κάθε άλλης ευρωπαϊκής γλώσσας) και αξιολόγηση του βιογραφικού των υποψηφίων. Οι υποψήφιοι μπορεί να υποβληθούν και σε εξετάσεις γραπτές ή προφορικές και σε ειδικές περιπτώσεις να

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

υποχρεωθούν να παρακολουθίσουν επιτυχώς επιλεγμένα προπτυχιακά μαθήματα του Τμήματος Φυσικής.

Για τη λίψη του διπλώματος απαιτείται η επιτυχής παρακολούθηση μαθημάτων και η διεζαγωγή ερευνητικού έργου με στόχο τη συγγραφή μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας ή διδακτορικής διατριβής η οποία παρουσιάζεται και αξιολογείται.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με βάση ακαδημαϊκά και κοινωνικά κριτήρια και εφόσον ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του προγράμματος.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

Α' Εξάμπνο: Ηλεκτρονική Φυσική (3) Παπανικολάου Ν., Ψηφιακά Ηλεκτρονικά (4) Καβουσιανός Χ., Αρχιτεκτονική Μικροεπεξεργαστών - Μικροελεγκτών - Γλώσσα Assembly - Εργαστήριο Μικροελεγκτών (5) Ευαγγέλου Ι., Μάνθος Ν., Αναλογικά Ηλεκτρονικά (2) Τσιατούχας Γ., Οργανολογία και Εφαρμογές στην Ιατρική (3) Καλέφ-Εζρά Τ., Μικροπλεκτρονική - Εργαστήρια (4) Μάνθος Ν., Σχεδίαση με VHDL (2) Παπαδόπουλος Ι., Εφαρμογές Προγραμματισμού στα Ηλεκτρονικά (2) Κόκκας Π., Ιωαννίδης Κ.

Β' Εξάμπνο: Οργανολογία και Εφαρμογές στη Φυσική (3) Ιωαννίδης Κ., Οργανολογία και Εφαρμογές στη Χημεία (3) Σταλίκας Κ., Φιαμέγκος Ι., Δίκτυα Υπολογιστών (2) Μήτρου Ν., Εισαγωγή στις Τηλεπικοινωνίες (3) Αγγέλης Κ., Ηλεκτρονική Σχεδίαση (Σχεδίαση PCBs), Γραμμικά Κυκλώματα, Γραμμές Μεταφοράς, Φίλτρα (6) Μάνθος Ν., Φούλιας Σ., Κατσάνος Δ., Ευαγγέλου Ε.

Γ' Εξάμπνο: Δημιουργία Εφαρμογών.

4. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής

Γενικά

Στόχος του μεταπτυχιακού αυτού προγράμματος είναι η κατάρτιση σε μεταπτυχιακό επίπεδο, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, και η προαγωγή της Διδακτικής της Φυσικής. Δίδεται έμφαση στην αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας στην εκπαίδευση και την παραγωγή διδακτικού υλικού σε θέματα τόσο Κλασικής Φυσικής όσο και στις περιοχές αιχμής της σύγχρονης έρευνας. Το Μεταπτυχιακό αυτό Πρόγραμμα, συνδυάζει σύγχρονες τεχνολογίες, μεθόδους πτλεμάθησης, σύγχρονες παιδαγωγικές τεχνικές, ενσωματώνει την έρευνα στην κατάρτιση αυτών που πρόκειται να διδάξουν τη Φυσική και οδηγεί στην εμβάθυνση κατανόησης των βασικών εννοιών της Φυσικής.

Αποτέλεσμα του προγράμματος είναι η παραγωγή αποφοίτων, πολλοί των οποίων ενδέχεται να υπηρετούν ήδη στην Μέση Παιδεία, οι οποίοι θα μπορούν να αναδειχθούν σε Καθηγητές-Στελέχη της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Το ΠΜΣ απονέμει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης (ΜΔΕ) στη "Διδακτική της Φυσικής με Σύγχρονες Τεχνολογίες και Μεθόδους".

Στο ΠΜΣ γίνονται δεκτοί πτυχιούχοι Τμημάτων θετικών Επιστημών (Φυσικής, Μαθηματικών, Χημείας, Πολυτεχνικών Σχολών, Ιατρικής κλπ.) των Πανεπιστημίων της ημεδαπής ή αναγνωρισμένων αντίστοιχων Τμημάτων της αλλοδαπής ή πτυχιούχοι των συναφών κλάδων των ΤΕΙ σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 5 του Ν. 2916/01 η οποία προσετέθη στο άρθρο 25 του Ν. 1404/87.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η χρονική διάρκεια για την απονομή του ΜΔΕ ορίζεται ως ακολούθως: Ο ελάχιστος χρόνος είναι ένα ημερολογιακό έτος, που περιλαμβάνει δύο (2) διδακτικά εξάμηνα, μέρος του οποίου θα διατεθεί για τη συγγραφή της διπλωματικής μεταπτυχιακής εργασίας, και ο μέγιστος τέσσερα (4) διδακτικά εξάμηνα.

Τα μαθήματα, η διδακτική και ερευνητική απασχόληση, οι πρακτικές ασκήσεις και οι κάθε είδους εκπαιδευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες για την απονομή του ΜΔΕ καθορίζονται ως εξής:

Το Πρόγραμμα που οδηγεί στην απονομή ΜΔΕ περιλαμβάνει την επιπτυχή παρακολούθηση ενός κύκλου μεταπτυχιακών μαθημάτων υποχρεωτικών ή και κατ' επιλογή διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) εξαμήνων και εκπόνηση μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας ειδίκευσης. Ο κύκλος των μεταπτυχιακών μαθημάτων μπορεί να συμπληρώνεται με την παρακολούθηση σεμιναρίων ή θερινών σχολείων σχετικών με το ΠΜΣ.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

A' Εξάμηνο: Διδακτική Μεθοδολογία της Φυσικής I, Κώτσης Κ., Θέματα Βασικής Φυσικής I, Κοσμάς Θ., Παιδαγωγική Ψυχολογία, Στασινός Δ., Σύγχρονες Τεχνολογίες στην Υπηρεσία της Παιδείας, Ρίζος Ι., Πειράματα Φυσικής στην Εκπαίδευση I, Καμαράτος Μ., Κώτσης Κ., Σύγχρονες Τάσεις στη Διδασκαλία της Φυσικής I (ηροπτυχιακό μάθημα), Διδάσκων 407/80

B' Εξάμηνο: Διδακτική Μεθοδολογία της Φυσικής II, Τριανταφυλλόπουλος Η., Θέματα Βασικής Φυσικής II, Μάνεσης Ε., Ανάπτυξη Μεθόδων Εκμάθησης από Απόσταση, Ρίζος Ι., Τζιμογιάννης Α., Πειράματα Φυσικής στην Εκπαίδευση II, Καμαράτος Μ., Μεθοδολογία Εκπαιδευτικής Έρευνας, Εμβαλωτής Α.

Σημείωση:

Τα μαθήματα διδάσκονται 3 ώρες/εβδομάδα και οι φοιτητές μπορεί να χωρίζονται σε ομάδες. Είναι δυνατόν μετά από απόφαση της ΣΕΜΣ ο κατάλογος μαθημάτων να συμπληρωθεί και με κατ' επιλογή μαθήματα σύμφωνα με τις ανάγκες του προγράμματος.

Μέχρι να εκδοθεί ο Κανονισμός Μεταπτυχιακών Σπουδών, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 του Ν. 2083/92, όλα τα θέματα λειτουργίας του παρόντος Προγράμματος θα ρυθμίζονται σύμφωνα με τον προσωρινό Κανονισμό ΜΣ και την ισχύουσα νομοθεσία.

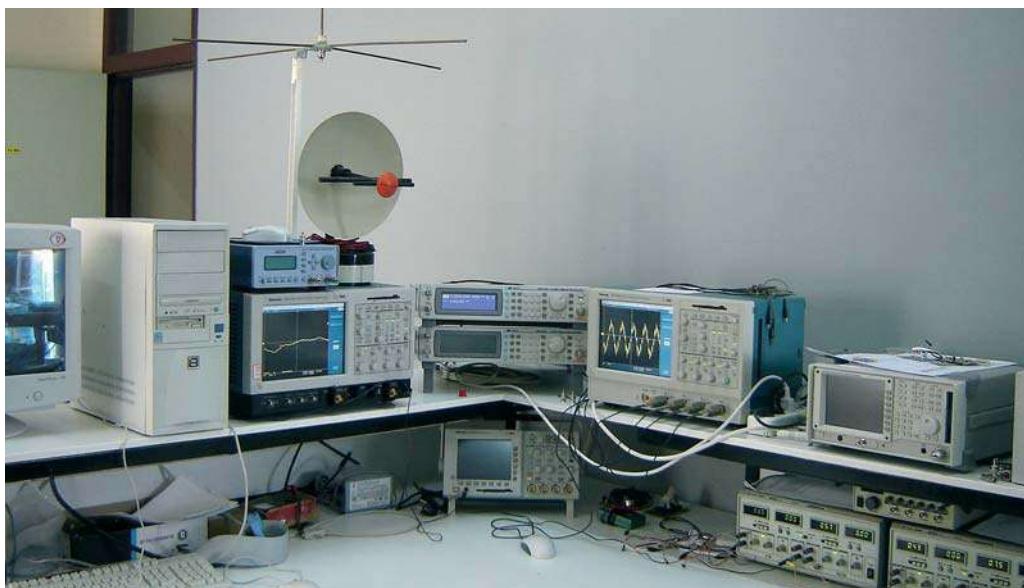
5. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές

Γενικά

Το ΠΜΣ στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές λειτουργεί από το έτος 2004 και υλοποιείται σε συνεργασία με το ΤΕΙ Ηπείρου και οδηγεί στην απονομή ΜΔΕ ή και ΔΔ σε κατόχους πτυχίων Φυσικής, Πληροφορικής, Τηλεπικοινωνιών, Ηλεκτρονικών Μηχανικών, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και άλλων συναφών ειδικοτήτων, οι οποίοι είναι απόφοιτοι Ελληνικών Α.Ε.Ι. ή ΤΕΙ, ή κάτοχοι αναγνωρισμένων ισότιμων διπλωμάτων της αλλοδαπίς. Σκοπός του είναι να εκπαιδεύσει τους προαναφερόμενους πτυχιούχους έτσι ώστε αυτοί να μπορούν να συμβάλουν στην προαγωγή των ερευνητικών και αναπτυξιακών διαδικασιών, καθώς και στην υποστήριξη της παραγωγής σε σύγχρονα τεχνολογικά θέματα αιχμής στους κλάδους των Τηλεπικοινωνιών και Ηλεκτρονικών.

Η διαδικασία επιλογής υποψηφίων περιλαμβάνει εξετάσεις στην Αγγλική γλώσσα (συνεκτιμάται η γνώση κάθε άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας), αξιολόγηση του βιογραφικού των υποψηφίων καθώς και προφορική συνέντευξη. Οι υποψήφιοι, ανάλογα με τις προπτυχιακές σπουδές τους, μπορεί να υποβληθούν σε προφορικές ή γραπτές εξετάσεις καθώς και στην επιτυχή παρακολούθηση επιλεγμένων προπτυχιακών μαθημάτων του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Για την λήψη του διπλώματος απαιτείται η επιτυχής παρακολούθηση μαθημάτων και η διεξαγωγή ερευνητικού έργου με στόχο την συγγραφή μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας ή διδακτορικής διατριβής η οποία παρουσιάζεται και αξιολογείται.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με βάση ακαδημαϊκά και κοινωνικά κριτήρια και εφόσον ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του προγράμματος.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

Α' Εξάμπονο: Ψηφιακά Ηλεκτρονικά (3) Κωσταράκης Π., Θεωρία Θορύβου (2) Κωσταράκης Π., Αρχιτεκτονική Μικροεπεξεργαστών (2) Κωσταράκης Π., Γλώσσα Assembly (Motorola + ATME) (2) Κωσταράκης Π., Αναλογικές Τηλεπικοινωνίες (2) Δαγκάκης Κ., Αλεξανδρίδης Α., Τηλεπικοινωνιακά Δίκτυα (2) Μήτρου Ν., Δίκτυα Υπολογιστών (2) Κωσταράκης Π., Φίλτρα Συχνοτήτων (2) Ευαγγέλου Ε., Εργαστήρια Μικροεπεξεργαστών (2) Κωσταράκης Π., Σήματα και Συστήματα (2) Λύρας Α., Φούλιας Σ., Εργαστήριο Ψηφιακών Ηλεκτρονικών και Εφαρμογές (2) Κωσταράκης Π., Ψηφιακές Τηλεπικοινωνίες και Εργαστήρια (2) Κωσταράκης Π.

Β' Εξάμπονο: Αναλογικά Ηλεκτρονικά (3) Κωσταράκης Π., Οπτικές Επικοινωνίες (2) Κωσταράκης Π., Σχεδίαση Ψηφιακών Κυκλωμάτων με CPLD (2) Κωσταράκης Π., Κυψελωτές Επικοινωνίες (2) Δαγκάκης Κ., Αλεξανδρίδης Α., Εργαστήριο Αναλογικών Ηλεκτρονικών και Εφαρμογές (2) Κωσταράκης Π., Διαχείρηση και Ασφάλεια Δικτύων (2) Μήτρου Ν., Μπάσιος Χ., Εργαστήρια CPLD (2) Κωσταράκης Π., Επεξεργασία Σήματος (Θεωρία) (2) Κόντης Λ., Γραμμές Μεταφοράς Σήματος (2) Κατσάνος Δ., Σχεδίαση Υψησυχνών Κυκλωμάτων - RF (2) Κωσταράκης Π., Κεραίες (2) Κωσταράκης Π.

Γ' Εξάμπονο: Εργαστήρια Ψηφιακής Επεξεργασίας Σήματος (2) Κωσταράκης Π., Μικροκύματα (2) Κωσταράκης Π.

6. Μεταπτυχιακοί Φοιτητές που εκπονούν Διδακτορική Διατριβή

Όνομα	Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα	Επιβλέπων Καθηγητής
Αμοιρόπουλος Κωνσταντίνος	1	Οικιάδης Α.
Ανδρουλιδάκης Ιωσήφ	3	Κωσταράκης Π.
Αντάκης Βασίλειος	2	Χατζηπαναστασίου Ν.
Βλαχογιάννη Αρετή	2	Κασσωμένος Π.
Βότης Κωνσταντίνος	5	Κωσταράκης Π.
Γιαννακά Παναγιώτα	1	Κοσμάς Θ.
Γκίκας Αντώνιος	2	Χατζηπαναστασίου Ν.
Γρηγοριάδης Χρήστος	1	Φλούδας Γ.
Δημητρίου Αναστάσιος	1	Κοέν Σ.
Ευσταθίου Γεώργιος	2	Κασσωμένος Π.
Ζέρβα Κωνσταντίνα	1	Πάκου Α.
Καββαδίας Κοσμάς	2	Μπαρτζώκας Α.
Καραθάνου Γεωργία	1	Τσικούδη Β.
Καρράς Γαβριήλ	1	Κοσμίδης Κ.
Κλεφτόγιαννης Ιωάννης	1	Ευαγγέλου Σ.
Κολιοπάνος Χρήστος	1	Ευαγγέλου Ε.
Κουμάσης Αθανάσιος	3	Κωσταράκης Π.
Κωλέτσης Ιωάννης	2	Μπαρτζώκας Α.
Κωτσίνα Νικολέτα	1	Κοσμίδης Κ.
Λαγογιάννη Αλεξάνδρα	1	Ευαγγελάκης Γ.
Μπαλάση Κωνσταντία	1	Κοσμάς Θ.
Μπαλωμένου Όλγα	1	Λύρας Α.
Μπούγια Παναγιώτα	5	Κωσταράκης Π.
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	1	Ευαγγελάκης Γ.
Παππάς Βασίλειος	2	Χατζηπαναστασίου Ν.
Παππάς Νικόλαος	1	Καντή Π.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Όνομα	Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα	Επιβλέπων Καθηγητής
Παρασκευάς Μιχαήλ	1	Ταμβάκης Κ.
Πάτρας Βάιος	3	Μάνθος Ν.
Περδίκης Αριστείδης	1	Φουλιας Σ.
Ράπτης Βασίλειος	5	Κωσταράκης Π.
Σιντόσ Ουρανία	2	Μπαρτζώκας Α.
Σούτζιος Χροστάκης	1	Δέδες Α.
Τάτσης Γεώργιος	5	Κωσταράκης Π.
Τζιανάκη Ειρήνη	1	Κοσμίδης Κ.
Τσακστάρα Βαΐτσα	1	Κοσμάς Θ.
Χρονόπουλος Σπυρίδων	5	Κωσταράκης Π.

Από την εκπαιδευτική εκδρομή των φοιτητών του Τμήματος στα λιγνιτορυχεία Πτολεμαΐδος και τον ΑΗΣ Καρδιάς

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα ¹	Γραφείο	Τηλέφωνο ¹³	E-mail
Αλυσσανδράκης Κωνσταντίνος	K	Φ2-407	08480	calissan@cc.uoi.gr
Αμοιρόπουλος Κωνσταντίνος	M	Φ3-410	08531	kamoirop@cc.uoi.gr
Ανδρουλιδάκης Ιωσήφ	M	Φ3-118	07167	me00614@cc.uoi.gr
Αντάκης Βασίλειος	M	Φ2-315	08735	me01637@cc.uoi.gr
Ασλάνογλου Ξενοφών	E	Φ3-317	08546	xaslanog@cc.uoi.gr
Βαγιονάκης Κωνσταντίνος	K	Φ2-208	08490	cevayona@cc.uoi.gr
Βαμβέτου Ζωή	Y	Μεταβατικό	07193	
Βλαχογιάννη Αρετή	M	Φ2-331	08639	
Βλάχος Δημήτριος	Λ	Φ3-224	08578	dvlachos@cc.uoi.gr
Βλάχου Σπυρίδούλα	Y	Φ2-328	08605	svlachou@cc.uoi.gr
Βότης Κωνσταντίνος	M	Φ3-009	08635	kvotis@grads.uoi.gr
Γιαννακά Παναγιώτα	M	Φ2-117	08654	pgiannak@cc.uoi.gr
Γκίκας Αντώνιος	M	Φ2-315	08735	agkikas@cc.uoi.gr
Γκιόκα Όλγα	Σ	Αναγνωστήριο	08754	ogioka@cc.uoi.gr
Γκόντοβου Μαρία	Ξ			
Γκορτζή Ουρανία	Y	Μεταβατικό	07192	
Γρηγοριάδης Χρήστος	M	Φ3-208	08561	chgrigor@cc.uoi.gr
Δέδες Αθανάσιος	A	Φ2-202	08488	adedes@cc.uoi.gr
Δημητρίου Αναστάσιος	M	Φ3-410	08531	
Δούβαλης Αλέξιος	E	Φ2-217	08461	adouval@cc.uoi.gr
Ευαγγελάκης Γεώργιος	A	Φ3-109	08590	gevagel@cc.uoi.gr
Ευαγγέλου Ευάγγελος	E	Φ3-104	08494	eevagel@uoit.gr
Ευαγγέλου Ιωάννης	A	Φ3-304	08525	i.evangelou@uoit.gr
Ευαγγέλου Σπυρίδων	K	Φ2-108	08543	sevagel@cc.uoi.gr
Ευθυμίου Ορέστης	Σ	Φ2-116	08515	
Ευσταθίου Γεώργιος	M	Φ2-331	08639	

¹² Στην στάλη αυτή χρησιμοποιούνται οι παρακάτω συντομεύσεις

Κ Καθηγητής

Σ Διδάσκων Π.Δ. 407/Αποσ. Μ.Ε.

Τ ΕΤΕΠ

Α Αναπληρωτής Καθηγητής

Δ ΕΕΔΙΠ

Υ Διοικ. Υπάλ./Υπάλ. Ασφ. Χρ.

Ε Επίκουρος Καθηγητής

Ξ Δάσκαλος Ξένης Γλώσσας

Μ Μεταπτυχιακός Σπουδαστής

Λ Λέκτορας

¹³ Τα τηλέφωνα έχουν το πρόθεμα 26510 -

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα ¹	Γραφείο	Τηλέφωνο ¹³	E-mail
Ζέρβα Κωνσταντίνα	Μ	Φ3-312	08558	kzerva@cc.uoi.gr
Θεοδωρίδου-Καραδήμα Ειρήνη	Λ	Φ3-203	08560	etheodor@cc.uoi.gr
Θρουμουλόπουλος Γεώργιος	Α	Φ2-105	08503	gthroum@uoip.gr
Ιωαννίδης Κωνσταντίνος	Ε	Φ3-311	08545	kioannid@cc.uoi.gr
Ιωαννίδου-Φίλη Αθανασία	Λ	Φ3-405	08532	iphilis@cc.uoi.gr
Καββαδίας Κοσμάς	Μ	Φ2-327	08477	kkavad@cc.uoi.gr
Καλέφ-Εζρά Τζων	Α	Ιατρική	07597	jkalef@cc.uoi.gr
Καμαράτος Μαθαίος	Α	Φ3-218	08453	mkamarat@cc.uoi.gr
Καντή Παναγιώτα	Α	Φ2-308	08486	pkanti@cc.uoi.gr
Καπέρδα-Χρυσοβιτσινού Ελένη	Τ	Φ3-217	08569	ekaperda@cc.uoi.gr
Καραθάνου Γεωργία	Μ	Φ2-117	08654	me01306@cc.uoi.gr
Καρράς Γαβριήλ	Μ	Φ3-411	08531	gkarras@cc.uoi.gr
Κασσωμένος Παύλος	Α	Φ2-330	08470	pkassom@uoip.gr
Κατσάνος Δημήτριος	Λ	Φ3-111	08493	dkatsan@uoip.gr
Κλεφτόγιαννης Ιωάννης	Μ	Φ2-103	08466	ikleftog@cc.uoi.gr
Κοέν Σαμουήλ	Ε	Φ3-412	08540	scohen@uoip.gr
Κόκκας Παναγιώτης	Α	Φ3-304	08520	pkokkas@uoip.gr
Κολάσης Χαράλαμπος	Ε	Φ2-109	08501	chkolas@uoip.gr
Κολιοπάνος Χρήστος	Μ	Φ3-004	08498	xkolio@grads.uoi.gr
Κοσμάς Θεοχάρης	Α	Φ2-203	08489	hkosmas@cc.uoi.gr
Κοσμίδης Κωνσταντίνος	Κ	Φ3-411	08537	kkosmid@uoip.gr
Κοσσυβάκη Φωτεινή	Κ			
Κουμάσης Αθανάσιος	Μ	Φ3-124	08473	me01455@cc.uoi.gr
Κουρκουμέλης Νικόλαος	Λ	Ιατρική		
Κρανιώτης Γεώργιος	Σ	Φ2-116	08515	
Κρομμύδας Φίλιππος	Λ	Φ2-325	08479	fkrommyd@cc.uoi.gr
Κωλέτσης Ιωάννης	Μ	Φ2-327	08477	
Κωσταράκης Παναγιώτης	Κ	Φ3-103	08491	pkost@uoip.gr
Κωτσίνα Νικολέτα	Μ			
Λαγογιάννη Αλεξάνδρα	Μ	Φ3-111	08732	
Λαμπράκη Μαριάνθη	Δ	Φ3-217	08549	mlamprak@cc.uoi.gr

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ - ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2009-2010

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα ¹	Γραφείο	Τηλέφωνο ¹³	E-mail
Λαμπρίδη Καλλιρρόη	T	Αναγνωστήριο	08510	phydesk1@cc.uoi.gr
Λεοντάρης Γεώργιος	K	Φ2-305	08644	leonta@uoit.gr
Λύρας Ανδρέας	A	Φ3-411	08538	alyras@uoit.gr
Μάνεσης Ευάγγελος	K	Φ2-304	08506	emanesis@uoit.gr
Μάνθος Νικόλαος	A	Φ3-304	08524	nmanthos@uoit.gr
Μπάκας Θωμάς	K	Φ2-216	08512	tbakas@uoit.gr
Μπακιρζή Πολυζένη	Y	Μεταβατικό	07193	
Μπαλάση Κωνσταντίνα	M	Φ2-117	08654	
Μπαλντούμας Γεώργιος	T	Φ3-119	08464	gbaldoum@cc.uoi.gr
Μπαρτζώκας Αριστείδης	A	Φ2-327	08477	abartzok@uoit.gr
Μπατάκης Νικόλαος	K	Φ2-209	08505	nbatakis@uoit.gr
Μπενής Εμμανουήλ	E			
Μπλέτσας Δημήτριος-Ευστάθιος	T	Φ3-302	08452	
Μπότη Βασιλική	Y	Μεταβατικό	08491	
Μπούγια Παναγιώτα	M	Φ3-118	08576	pougia@cc.uoi.gr
Νικολίδης Νικόλαος	E	Φ3-312	08557	nnicolis@cc.uoi.gr
Νίντος Αλέξανδρος	E	Φ2-410	08496	anindos@cc.uoi.gr
Οικιάδης Αριστείδης	E	Φ3-412	08609	ikiadis@cc.uoi.gr
Οικονόμου Αθανάσιος	Σ	Δίκτυα	07169	aeconom@cc.uoi.gr
Πάκου Αθηνά	K	Φ3-312	08554	apakou@cc.uoi.gr
Παναγιωτίδης Νικόλαος	Σ	Αναγνωστήριο	08510	
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	M	Βιβλιοθήκη		
Παπαδόπουλος Ιωάννης	E	Φ3-303	08643	pyannis@uoit.gr
Παπαδοπούλου Φωτεινή	T	Φ3-303	08521	f.papadop@cc.uoi.gr
Παπαϊωάννου Χρυσαυγή	T	Φ3-406	08533	c.papaio@cc.uoi.gr
Παπανικολάου Νικόλαος	A	Φ3-210	08562	nikpap@cc.uoi.gr
Παππάς Βασίλειος	M	Φ2-319	08474	v.pappas@cc.uoi.gr
Παππάς Ευάγγελος	Ξ	Βιβλιοθήκη	05932	vagpapas@cc.uoi.gr
Πάππας Κωνσταντίνος	T	Φ3-218	08581	k.pappas@cc.uoi.gr
Παππάς Νικόλαος	M	Φ2-116	08451	n.pappas@cc.uoi.gr
Παρασκευάς Μιχάνη	M	Φ2-116	08451	

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα ¹	Γραφείο	Τηλέφωνο ^{1,3}	E-mail
Πάτρας Βάιος	M	Φ3-305	08596	
Πατρώνης Νικόλαος	Λ	Φ3-318	08551	npatronis@cc.uoi.gr
Πατσουράκος Σπυρίδων	E	Φ2-406	08478	spatsour@cc.uoi.gr
Περδίκης Αριστείδης	M	Φ3-219	08581	me00851@cc.uoi.gr
Περιβολαρόπουλος Λέανδρος	A	Φ2-302	08632	lperivol@uoip.gr
Πλακατούρας Ιωάννης	E	X3-304	08417	iplakatu@cc.uoi.gr
Πνευματικός Ιωάννης	Λ	Φ2-316	08599	gpnevma@cc.uoi.gr
Ράπτης Βασίλειος	M	Φ3-009	08743	vrapatis@grads.uoi.gr
Ρίζος Ιωάννης	A	Φ2-104	08614	irizos@uoip.gr
Σιαράθα Ελένη	Υ	Μεταβατικό	07490	
Σιντόση Ουρανία	M	Φ2-326	08613	osindosi@cc.uoi.gr
Σούτζιος Χροστάκης	M	Φ2-117	08660	csoutzio@cc.uoi.gr
Ταμβάκης Κυριάκος	K	Φ2-309	08487	tamvakis@uoip.gr
Τζιανάκη Ειρήνη	M	Φ3-411	08531	
Τριανταφυλλόπουλος Ηλίας	Λ	Φ2-307	08509	etrianta@cc.uoi.gr
Τριανταφύλλου Παναγιώτης	T	Φ3-304	08597	ptrianta@cc.uoi.gr
Τσακστάρα Βαΐτσα	M	Φ2-117	08654	vtsaksta@cc.uoi.gr
Τσέκερης Περικλής	A	Φ3-406	08534	tsekeris@uoip.gr
Τσίπης Αθανάσιος	Λ	X2-091	08333	attsipis@cc.uoi.gr
Τσιχλιάς Χαράλαμπος	Σ	Μαθηματικό	08278	ctsichli@cc.uoi.gr
Τσουμάνης Γεώργιος	T	Φ3-203	08476	getsouma@cc.uoi.gr
Φίλης Ιωάννης	A	Φ3-405	08530	iphilis@uoip.gr
Φλούδας Γεώργιος	K	Φ3-209	08564	gfloudas@cc.uoi.gr
Φούζα-Οικονόμου Φωφώ	T	Φ2-107	08610	ffouza@cc.uoi.gr
Φούλιας Στυλιανός	E	Φ3-223	08573	sfoulias@cc.uoi.gr
Φουντάς Κωνσταντίνος	K	Φ3-303	08750	costas.foudas@uoip.gr
Φραγκάκης Εμμανουήλ	Ξ			
Χατζηναναστάσιος Νικόλαος	E	Φ2-321	08539	nhatzian@cc.uoi.gr
Χρονόπουλος Σπυρίδων	M	Φ3-118	08577	schronos@cc.uoi.gr
Μέλη ΔΕΠ Τμήματος Φυσικής				dep-physics@uoip.gr

ΣΤ. ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ**1. Χρήσιμα Τηλέφωνα (26510-)**

Υπηρεσίες του Πανεπιστημίου	
Γραμματεία Τμήματος Φυσικής	07490, 07491, 07192, 07193
Fax Γραμματείας Τμήματος Φυσικής	07008
Αναγνωστήριο Τμήματος Φυσικής	08510
Κεντρική Πύλη	06533
Κεντρική Βιβλιοθήκη	05958, 05912
Κέντρο Υπολογιστών	07150, 07151, 07152
Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων	07777, 07157
Θυρωρείο Τμήματος Φυσικής (κτήριο Φ2)	08519
Εφορία Φοιτητικών Κατοικιών	05466, 05467
Φοιτητικές Κατοικίες Α' Θυρωρείο	05478
Φοιτητικές Κατοικίες Β' Θυρωρείο	06436
Φοιτητική Εστία Λόφου Περιβλέπτου	42051, 43804, 42375
Γραφείο Υγειονομικής Υπηρεσίας - Ιατρείο	05646, 05561, 06534
Γραφείο Φοιτητικής Ταυτότητας	07142
Εκδόσεις Π.Ι. (Πανεπιστημιακό Τυπογραφείο - Βιβλιοπωλείο)	06544
Διεύθυνση Διεθνών και Δημοσίων Σχέσεων	07105-7, 07203
Γραφείο Διασύνδεσης Σπουδών & Σταδιοδρομίας	08454-60
Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης	09124, 09131, 09141
Γραφείο για Προγράμματα Ανέργων	07940
Γραμματεία Φοιτητικής Μέριμνας	05466, 05467, 05635
Συμβούλευτικό Κέντρο (Σ.ΚΕ.Π.Ι.)	06600
Διεθνές Κέντρο Ελληνικής Παιδείας - Παράδοσης και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης "ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΣ" (ΔΙ.Κ.Ε.Π.Π.Ε.Ε.)	09135, 09150
Γραφείο Διαχείρισης Ξενώνα ΔΙ.Κ.Ε.Π.Π.Ε.Ε.	09147
Τεχνολογικό Πάρκο	07650, 07448
Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο	06440, 06441, 06442
Φοιτητικό Εστιατόριο	05383, 05385, 05386
Εστιατόριο «ΦΗΓΟΣ»	05468, 05469
Εστιατόριο και Κυλικείο Μονής Περιστεράς Δουρούτης	08646
Κυλικείο Σχολής Θετικών Επιστημών	08623

ΣΤ. ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ταχυδρομείο	05461, 05462, 05376
Σύλλογος μελών ΔΕΠ	07912
Σύλλογος Διοικητικών Υπαλλήλων	07268
Φωτογραφικός Σύλλογος Πανεπιστημίου (ΦΩ.Σ.Π.Ι.)	05476
Θεατρική Συντροφιά (ΘΕ.Σ.Π.Ι.)	05475
Αίθουσα Λόγου και Τέχνης	06449, 05918
Φοιτητική Ομάδα Εθελοντικής Αιμοδοσίας (ΦΟΕΑ)	05474, 05395

Νοσοκομεία

Γενικό Κρατικό "Γ. Χατζηκώστα" (εφημερεύει τις ζυγές ημερομηνίες)	80111
Περιφερειακό Πανεπιστημιακό (εφημερεύει τις μονές ημερομηνίες)	99111
Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.)	166

Μουσεία - Βιβλιοθήκες - Αρχαιολογικοί χώροι

Δημοτική Πινακοθήκη	Κοραή 1	75121, 75131
Αρχαιολογικό Μουσείο	Λιθαρίτσια	01050, 01089
Βυζαντινό Μουσείο	Κάστρο Ιωαννίνων	25989, 39580
Λαογραφικό Μουσείο "Κ. Φρόντζος"	Μιχαήλ Αγγέλου 42	23566
Λαογραφικό Μουσείο Π.Ι.	Φιλοσοφική Σχολή	05161
Δημοτικό Εθνογραφικό Μουσείο	Τζαμί Ασλάν Πασά, Κάστρο	26356
Ιερά Μονή Περιστεράς Δουρούτης	Πανεπιστημιούπολη	98567, 98568
Μουσείο Τυπογραφίας, Γραφής και Τεχνολογίας	Πανεπιστημιούπολη	95132
Πινακοθήκη - Βιβλιοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών	Παρασκευοπούλου 4	25233, 24190
Ζωσιμαία Δημόσια Βιβλιοθήκη	Μ. Μπότσαρη - Ελ. Βενιζέλου	72863
Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας Π. Βρέλλη	Μπιζάνι	92128
Πινακοθήκη Ιδρύματος Ευαγγέλου Αθέρωφ - Τοσίτσα	Μέτσοβο	26560-41210
Αρχαίο Θέατρο Δωδώνης	Δωδώνη	82213, 82287
Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (ΕΟΤ)	Δωδώνης 39	46662

Συγκοινωνίες

ΚΤΕΛ 1421

Γραφείο Πανεπιστημιούπολης - Τηλ.: 26510 05472

Λεωφορεία: Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πατρών, Λαρίσης, Μαγνησίας, Καστοριάς, Κοζάνης, Τρικάλων, Ηγουμενίτσας, Άρτας, Αγρινίου, Πρεβέζης, Λευκάδος, Εύβοιας, Ηλείας, Ηρακλείου, Λασιθίου, Ρεθύμνου, Χανίων, Ιωαννίνων (Υπεραστικά)	Γ. Παπανδρέου 45	26286, 27442, 25014
Αστικό ΚΤΕΛ Ιωαννίνων	Θαρύπα 8	22239
Ράδιο Ταξί		46777, 46778, 46779
Αεροδρόμιο Ιωαννίνων		83600, 83602
Αεgean Airlines Κρατήσεις θέσεων	Αεροδρόμιο	64444, 65200, 65201 8011120000
Ολυμπιακή Αεροπορία Κρατήσεις θέσεων	Αεροδρόμιο	26218, 83123 8011144444
Air Sea Lines (Υδροπλάνα)	Μιχαήλ Αγγέλου 15	81555, 80111800600
Καραβάκια για το Νησί	Μώλος	81814

2. Χρήσιμες Διευθύνσεις στο Διαδίκτυο

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων	http://www.uoi.gr
Γραμματεία Τμήματος Φυσικής	e-mail: gramphys@cc.uoi.gr
Τμήμα Φυσικής	http://www.physics.uoi.gr
Τομέας I	http://www.physics.uoi.gr/gr/department_section1.html
Εργαστήριο Μετεωρολογίας	http://www.physics.uoi.gr/seci/meteo1.html
Πρόγνωση καιρού περιοχής Ιωαννίνων	http://www.physics.uoi.gr/seci/weather.html http://www.riskmed.net
Εργαστήριο Αστρονομίας	http://www.physics.uoi.gr/seci/astronomy1.html
Τομέας II	http://theory.physics.uoi.gr
Τομέας III	http://www.physics.uoi.gr/gr/department_section3.html
Εργαστήριο Πυρηνικής Φυσικής	http://www.uoi.gr/physics/npl
Εργαστήριο Φυσικής Υψηλών Ενεργειών	http://alpha.physics.uoi.gr/HEP_gr.html
Τομέας IV	http://www.physics.uoi.gr/gr/department_section4.html
Δηλώσεις Μαθημάτων Online	https://cronos.cc.uoi.gr
Κεντρική Βιβλιοθήκη - Κέντρο Πληροφόρωσης	http://www.lib.uoi.gr
Εκδόσεις Πανεπιστημίου	http://epi.uoi.gr
Υπηρεσία στέγασης	http://enoikiazetai.uoi.gr
Διεθνές Κέντρο Ελληνικής Παιδείας - Παράδοσης και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης "ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΣ" (ΔΙ.Κ.Ε.Π.Π.Ε.Ε.)	http://www.uoi.gr/gr/facilities/dikeppee.php
Πρόγραμμα ERASMUS	http://www.uoi.gr/gr/education/erasmus.php
Γραφείο Διαμεσολάβησης	http://liaison.uoi.gr
Γραφείο Διασύνδεσης Σπουδών & Σταδιοδρομίας	http://career.admin.uoi.gr/CMS/index.php
Διεύθυνση Διεθνών & Δημοσίων Σχέσεων	http://piro.uoi.gr
Δικτυακός Τόπος Ασύγχρονης Τηλεκπαίδευσης	http://ecourse.uoi.gr
Τηλεφωνικός κατάλογος Πανεπιστημίου	http://www.uoi.gr/directory
Υπηρεσία webmail	https://webmail.uoi.gr
Επιτροπή Έρευνών	https://www.rc.uoi.gr
Κέντρο Ηλεκτρονικών Υπολογιστών	https://www.uoi.gr/services/comcen
Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων	http://noc.uoi.gr , e-mail: helpdesk@noc.uoi.gr
Υπηρεσία προσωπικών ιστοσελίδων	http://users.uoi.gr
Οδηγός Πόλης Ιωαννίνων	http://ioannina.uoi.gr
Υπουργείο Παιδείας	http://www.ypept.gr
Ένωση Ελλήνων Φυσικών	http://www.eef.gr
Physics Web	http://www.physics.org
Physics World	http://physicsworld.com/cws/home
Μαθήματα με website	http://www.uoi.gr/gr/lessons_web.html
ΔΙΟΔΟΣ Ευρυζωνικό Internet για φοιτητές	http://diodos.edu.gr

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΚΛΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ

Τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς Θετικῶν Ἐπιστημῶν
ἀξιωθεὶς (ἀξιωθεῖσα), δρχον ὁμνύω πρὸ τοῦ
Πρυτάνεως καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς
Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πίστιν καθομολογῶ
τήνδε:

«Ἄπὸ τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τοῦ σεπτοῦ τούτου
τεμένους τῶν Μουσῶν ἔξερχόμενος (ἔξερχομένη)
κατ' ἐπιστήμην θιωσαμαι, ἀσκῶν (ἀσκοῦσα) ταύτην
δίκην θρησκείας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Οὗτῳ
χρήσιμον (χρησίμην) ἐμαυτὸν (ἐμαυτὴν) καταστήσω
πρὸς ἀπαντας τοὺς δεομένους τῆς ἐμῆς ἀφωγῆς
καὶ ἐν πάσῃ ἀνθρώπων κοινωνίᾳ ἀεὶ πρὸς εἰρήνην
καὶ χρηστότητα ἥθῶν συντελέσω, βαίνων (βαίνουσα)
ἐν εὐθείᾳ τοῦ θίου ὁδῷ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ
δίκαιον ἀποβλέπονταν (ἀποβλέπουσα) καὶ τὸν θίον
ἀνυψῶν (ἀνυψοῦσα) εἰς τύπον ἀρετῆς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῆς σοφίας.

Ταύτην τὴν ἐπιτραγελάνην ἐπιτελοῦντι (ἐπιτελούσῃ)
εἴη μοι, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν καθηγητῶν καὶ
πεφιλημένων διδασκάλων, ὁ Θεός ἐν τῷ θίῳ
βοηθός».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ - ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

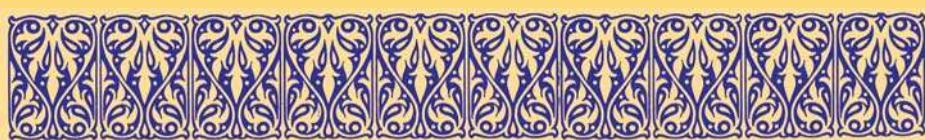
ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ

Ἐπειδὴ τὸ δάσημον Τμῆμα Φυσικῆς τῆς Σχολῆς Θετικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύοντος, εἰς τοὺς ἔαυτῆς διδάκτορας ἡξίωσε δοκιμάσαι με, αὐτῷ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ δημοσίᾳ πίστιν δίδωμι τήνδε:

«Τῆς μὲν ἐπιστήμης ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐν τῷ
βίῳ ἐπιμελήσεσθαι κατὰ τὸ τελειότερον αὐτὴν
προαγαγεῖν καὶ ἀγλαῖσται ἀεὶ πειράσεσθαι μηδὲ
χρήσεσθαι ταύτη ἐπὶ γρηγορισμῷ ἢ κενοῦ κλέους
θήρᾳ, ἀλλ' ἐφ ὕπαν τῆς θειας ἀληθείας τὸ φῶς
προσωτέρω διαχεόμενον αἱ πλειόσιν ἐπαυγάζῃ, πᾶν
δὲ ποιήσειν προθύμως, ὅ, τι ἂν μέλλῃ ἐς εὔσεβειαν
οἴστειν καὶ κόσμον ἥθων καὶ σεμνοτητα τρόπων μηδὲ
τῆς τῶν ἀλλων διδασκαλιας σὺν ἀδελφοί κατεπιχειρίσειν
ποτὲ κενοσόφως περπερευόμενος (περπερευομένη)
καὶ τὰ ἔκείνοις δεδογμένα κατασοστευειν πειρώμενος
(πειρωμένη) μηδὲ ἔθελησειν τάναντια ἀν αὐτὸς (αὐτή)
γιγνώσκω διδάσκειν μηδὲ καπηλευειν την ἐπιστήμην
καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ τῶν Μουσῶν θιασάτου αἰσχύνειν
τῇ τῶν ἥθων ἀκοσμίᾳ.

Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι (ἐπιτελούσῃ),
εἴη μοι τὸν Θεὸν ἀφωγὸν κτήσασθαι ἐν τῷ βίῳ».

**Θ. ΠΕΤΣΑΛΗ – ΔΙΟΜΗΔΗ
ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΟΥ ΑΛΗ**

ΕΚΕΙΝΟ τὸν καιρὸν ὁ Ψαλλίδας εἶχε φέρει από τὴν Ἰταλία κάτι «ὅργανα» φυσικῆς, πειραματικῆς φυσικῆς καθὼς ἐλέγανε τότε, κι' ἀρχισε νὰ κάνει πειράματα μπροστά στους μαθητές του καὶ νὰ τοὺς διδάσκει πάνω σ' αυτά. Μαθεύτηκε τοῦτο τὸ πρᾶγμα κι' ἔξω ἀπὸ τὴ Σχολὴ—τὰ παιδιά τὸ εἶπανε θαυμάζοντας στὸ σπίτι τους—κι' ἀπὸ ὅλη τὴν πολιτεία τρέχανε οἱ γιαννιώτες νὰ δοῦνε τὰ «θαυμάτα» ποὺ ἔκανε ὁ Σχολάρχης στὴ Σχολὴ τοῦ Καπλάνη. Ἀκόμα καὶ διὸ μετέηδες ἤρθανε μιὰ μέρα καὶ κάλησαν νὰ δοῦνε. Ὁ Ψαλλίδας πρόδημος, λίγο κολακευμένος, λιγάκι σὰν παιδί, περήφρανος ποὺ τὸν κοιτάζανε ὅλοι, μεγάλοι καὶ μικροί, μὲ θαυμασμὸν καὶ ἀπορία.

Είταν ἔνα δωμάτιο δίπλα στὸ γραφεῖο τοῦ Σχολάρχη, ἔνα δωμάτιο ἀρκετὰ μεγάλο, μ' ἔνα μεγάλο τραπέζι στὴ μέση, κι' ἀπάνω στὸ τραπέζι κάτι σὰ σκαλωσίες ξύλινες, μὲ ρόδες καὶ τροχαλίες, μικές ἢ μεγάλες, μὲ ἐλατήρια, μὲ λουφιά, μὲ σύρματα, μὲ κάτι δίσκους μετάλλινους. Ὁ Ψαλλίδας στεκόταν μπρὸς στὸ τραπέζι κι' ἔκανε τὰ πειράματα, τὰ εξηγοῦσε. Οἱ πιὸ πολλοὶ δὲν καταλάβαιναν κι' ἔλεγαν «θαύμα εἶναι». Στριμώγνοταν γύρω του, πίσω του, μπροστά του, δίπλα του, κι' ἀνοιγαν κάτι μεγάλα μάτια, τρομαγμένα καμιὰ φορά, γιατὶ δὲν είταν ὅλοι τους σίγουροι γιὰ τὸ μποροῦσε νὰ συμβεῖ. Στὸ

κάτω τῆς γραφῆς, τοῦ «διακόλου σύνεργα» μοιάζανε ὅλα αὐτά τὰ καμώματα τοῦ κυρ-Ψαλλίδα.

Μιὰ μέρα ἀνοίγει ἡ πόρτα, τὴν ὥρα τῶν πειραμάτων, καὶ μπαίνει ὁ μπουγμασίρης Ισμαήλ, ἔνας ἀρβανίτης ἀπὸ τὴν ὑπερεσία τοῦ Βεζύρη. Μπήκε ἀπότομα κι' ὅλοι γυρίσανε καὶ κοίταξαν. Εἴπε μισὸς ἀρβανίτικα, μισὸς ἀλληνικά :

—«Ἐὲ λίγο, ἀφέντη Μουχτάρ κι' ἀφέντη Βελή έρτουνε να διοῦνε. Τόπο! Τόπο! Ανούχε !»

Ο Ψαλλίδας στάθηκε ψύχραιμος. Ἐκανε μὲ τὸ χέρι στὰ σχολαρόπαιδα καὶ στὸν ἄλλο κόσμο ποὺ στριμωγνόταν γύρω στὸ τραπέζι τῶν πειραμάτων, ν' ἀνοίξει, νὰ κάνει τόπο. Κι' είταν σ' ἔκεινη τὴν ὄμηρηρη παιδιά δεκαπεντάχρονα κι' είκοσισχρονα, κι' ἀντρες μὲ μαύρα παχειά μουστάκια καὶ γέροι σεβάσμιοι, ἀπ' αὐτούς τοὺς γέρους ποὺ ἔχουνε ἀκόμα

μιὰ πειρέργεια γιὰ τὸ καλετὶ κι' ἀφοῦ ἀσπρίσουν τὰ μαλλιά τους.

Ο Ψαλλίδας σταμάτησε τὸ πείραμα ποὺ εἶχε ἀρχίσει κι' ἔβαλε μιὰ τάξη πάνω στὸ τραπέζι μὲ τὰ ὅργανα. Ὁ Γιάννης—ἔνα παιδί ἀπὸ τοῦ Συρράκο—ἀψηλόχορμος, στεκόταν πίσω του καὶ τὸν περνοῦσε ἔνα σωστὸ κεφάλι. Κοίταζε πάνω ἀπὸ τὸν ὅμοι τοῦ δασκάλου, ὃπου ἀκούγεται φασαρία στὴν αὐλή, βήματα στὴ σκάλα, μπαίνουνε ὄρμητικά στὸ δωμάτιο διὸ καβάσθηδες μὲ τὸ χέρι στὸ σελάχι, σπώχνουνε τὸν κόσμο κι' ἀμέσως καταπίσω ὁ Μουχτάρ κι' ὁ Βελής, οἱ διὺ γιοὶ τοῦ Βεζύρη. «Ολοι σκύψανε καὶ προσκυνήσαν. Είτανε οἱ διὺ

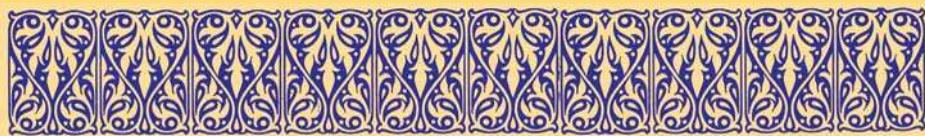

οι πασάδες ἄντρες στὰ καλύτερά τους χρόνια, ὁ Μουχτάρ λίγο πάνω ἀπὸ τὰ τριάντα, φοροῦσαν τὴν ἀρβανίτικη φουστανέλλα μὲ μεταξωτό πουκάμισο καὶ ἔιταν βουτηγμένοι στὸ βελούδο καὶ στὰ γούνινα σειρίτια ἀπὸ τὴν κορφὴ στὰ νύχια. Κι' ὅμως ἀπὸ κοντὰ ἔβλεπες λεπτὰ τὰ μεταξωτὰ καὶ τὰ βελούδα ἀπὸ κρασιὰ καὶ ἀπὸ ὅλους λεκέδες καὶ στὰ χέρια τοῦ Μουχτάρ δύμορφα μακρούλα δάχτυλα, στολισμένα μὲ χοντρὰ στολίδια, τὰ νύχια εἴται βρώμικα καὶ κίτρινα ἀπὸ ταμπάκο. "Ομορφοὶ ἄντρες, ἀποτρόπαιοι. Κι' εἶχαν ἔναν δέρφο μεγαλουμισάνιχο, ἔνα μάτι μαύρο πολὺ σκληρὸ καὶ ἔνα μουστάκι λεπτὸ καὶ μυτερὸ ποὺ ἀπὸ κάτω του κοκκίνιζαν τοῦ Μουχτάρ τὰ παχειά σαρκικά χεῖλη, τοῦ Βελή τὸ μικρὸ καὶ σαρκωτικὸ στόμα. Πίσω τους ἤριε καὶ κάθισε ἔνας ἄντρας μὲ φουστανέλλα καὶ μὲ φέσι κόκκινο, ἔνας ρουμελιώτης λεβενταράς, ὃλοι τὸν ζέραν στὰ Γιάννενα, ὁ Ἀντρέας ὁ Ἰσκος, ὁ Καραϊσκός ποὺ λένε, τσοχαντάρχης (σωματοφύλακας) τοῦ Ἀλῆ–πασᾶν ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια. Σφίγγηκαν ὅλοι γύρω στὸ τραπέζι, ὅρθιοι, καὶ ὁ Ψαλλίδας εἶπε :

—Τιμῇ μου καὶ χαρά μου, εὐγενέστατοι... Ὁ Υψηλότατος πατέρας σας μὲ εἶχε εἰπεῖ τές προσώλλες, διτὶ ἡμέλατε νὰ μὲ τιμήσετε σ' ἔνα ἀπό τὰ μαυῆματά μου. Ὁ Υψηλότατος πατέρας σας πάντοτε μ' ἐνθυρρύνει, πάντοτε μὲ προτρέπει. (Τότε πρωτόμαυτο ὁ Γιάννης διτὶ ὁ κύριος Ψαλλίδας εἴτανε ταχικός τοῦ Σαραγιού, διτὶ ὁ Βεζύρης τὸν ἐκτυμοῦσε καὶ τὸν ἀγαποῦσε, διτὶ τὸν εἶχε στείλει μάλιστα δυὸ εκείνου, τοῦ καθηγητοῦ Γαλβάνη, αὐτοῦ φορές στὰ νησιά ἀντίκρυ νὰ νεγκοσιάρει,

μὲ τοὺς Μόσκοβους, δχι μόνο γιατὶ ἤξερε τὴ γλώσσα, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴν ὁ Βελήρι λίγο κάτω. Φοροῦσαν τὴν ἀρβανίτικη φουστανέλλα μὲ μεταξωτό πουκάμισο καὶ στές χορηγίες ποὺ δίνεινοι γεννοῦσι καὶ στές χορηγίες ποὺ δίνεινοι γιὰ τὸν προσωπικὸ του χαζινὲ γιὰ τὰ σχολεῖα μας. "Ολα ἐπιθυμεῖ νὰ τὰ γνωρίσει. Δι' ὅλα ἔρωτά. Μὰ θέλεις διὰ τὸν πλημυσμὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Λονδίνου, μὰ θέλεις διὰ τὸν τρόπον ναυπηγήσεως μιᾶς μεγάλης φρεγάδας, μὰ θέλεις γιὰ τὸν πόλεμο ποὺ ἔκαμαν πρὶν δέκα χρόνους οἱ ἀμερικανοὶ γιὰ νὰ ελευθερωθοῦν ἀπὸ τοὺς ἵγγλεζους... Γιὰ ἐμὲ δὲν γίνεται ἀφιγγάτερη τιμὴ ἀπὸ τὴν εῖναι καὶ προστασία τοῦ Βεζύρ-Αλῆ καὶ θέλω νὰ τὸ ἀκούσετε ὅλοι.... Τώρα στὰ στερνά, ἔμαυτε ὁ Βεζύρ-Αλῆς γιὰ τὰ πειράματα ποὺ συνηθίζω νὰ κάνω ἀπάνω σὲ τοῦτο τὸ τραπέζι, μὲ τὶς πιὸ πρόσφατες ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς. Μὲ ἔβαλε καὶ τὸν εξήγησα τὰ πάντα. "Ετσι φαντάζομαι ὃτι ὑὰ σᾶς εἶπε καὶ ἐσάς, εὐγενέστατοι ἀρχοντες, διὰ νὰ ἔλυτε νὰ ἰδεῖτε καὶ μὲ τὰ μάτια σας τὸ «τι κάνει ἐκεῖνος ὁ Ψαλλίδας». Λοιπόν σᾶς χαιρετῶ εὐγενέστατοι καὶ σᾶς προτρέπω νὰ κάμετε λίγο πέρα, γιὰ νὰ μὴ πεταχθεῖ καμιὰ σπίνα ἢ τίποτες ἄλλο καὶ σᾶς κάψει τὶς πολύτιμες φορειστὲς ἢ σᾶς κάνει ὅλο κανένα κακό... Αὐτὸ ποὺ βλέπετε ἐδῶ (πήρε στὰ χέρια του κάτι ἀπὸ τὸ τραπέζι) εἶναι ἡ Βολταϊκὴ λεγομένη στήλη... Ὁ Βόλτα εἶναι ἔνας μεγάλος φυσικός ἀπὸ τὴν Ιταλία, μαθητής καὶ φίλος τοῦ ὄλλου μεγάλου Ιατροῦ καὶ φυσικομαθηματικοῦ, εξ Ιταλίας καὶ εκείνου, τοῦ καθηγητοῦ Γαλβάνη, αὐτοῦ ποὺ ἀνεκάλυψε μιὰ παράξενη δύναμη ποὺ

βρίσκεται παντού σχεδόν γύρω μας και ποιν την έδωσαν τὸ ὄνομα «ἡλεκτρισμός». Νὰ πάρτε τοῦτο τὸ κεχριμπάρι... λέγεται καὶ ἡλεκτρον. Ὁ ἡλεκτρισμός....

Σιγῇ ἀπέραντη γύρω στὸν Ψαλλίδα, ὀταν διδάσκει. Οὐδὲ πάλεμα χειροῦ, οὐδὲ ματόφυλλου παλέψιο. Μαγνήτης ὁ δάσκαλος καὶ τοὺς ἑτρόβηζε δλους καὶ τοὺς ἔχει δέσει μὲ τὴν μαγεία τῶν χειρῶν του. Ἀξαρνα βρέθηκε στὰ χέρια του ἐνα κομάτι... δυὸς πόδια εἶναι, βάτραχος νάναι;... μισὸς βατράχι γδαρμένο, μαυρισμένη σάρκα, ἀνοιξε ἔνα συρτάρι καὶ τὸ πῆρε; Μὲ γρήγορη κίνηση τὸ κρεμάει στὸ σύρμα ποὺ εἶναι τεντωμένο ἀπὸ τὸ τραπέζι. Ἀπάνω στὸ τραπέζι εἶναι μιὰ βάση ξύλινη, στρογγυλή, κι' ὁ ἔνας πάνω ἀπὸ τὸν ἄλλον δίσκοι, λεπτοὶ δίσκοι.

—Ο πρῶτος εἶναι χάλκινος, ἔξηγει ὁ δάσκαλος, ὁ δεύτερος τσίγκινος, φευδάργυρο τὸν λέμι ἔμεις στὴν ἐπιστήμη μας. Εἰκοσιτέσσερις δίσκοι. Καὶ σὲ δυὸς δυὸς ἀνάμεσα, ἔναν χάλκινο κι' ἔναν τσίγκινο, εἶναι ἔνα κομάτι ὑφασμα ποτισμένο στὸ βιτριόλι... («Θεῖεῦκόν δέξ» τὸ λένε επίσημα).

Ο Ψαλλίδας πήρε ἔνα κομάτι σύρμα καὶ τό δεσε στὸν πρῶτο δίσκο, τὸν ἀπάνω-ἀπάνω. Τὶς ἄκρεις ποὺ μείνανε λεύτερες τὶς κρατοῦσε μακριά τὴ μιὰν ἀπὸ τὴν ἄλλη.

—Καὶ τώρα κύριοι...

Ἐφερε μὲ προσοχὴ κοντὰ τὴ μιὰ στὴν ἄλλη τὶς δυὸς ἄκρεις τὰ σύρματα κι' ὀλόζαρνα, τσάφ, τσάφ, τσάφ, μάχραινε καὶ πλησιάζε τὰ σύρματα ὁ Ψαλλίδας, τσάφ, τσάφ, ἀναβεὶ ἡ λάμψη.

—Αὐτὸ τὸ φῶς ποὺ βλέπετε, αὐτὴ ἡ ποιν τὴν έδωσαν τὸ ὄνομα «ἡλεκτρισμός». Προσοχή Νὰ πάρτε τοῦτο τὸ κεχριμπάρι... λέγεται καὶ ἡλεκτρον.

Μὲ τὸ δεζὶ χέρι κρατάει τὰ δυὸς σύρματα χωριστὰ τὸ ἔνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, μὲ τ' ὀφιστερὸ σέρνει τὸ βάτραχο καὶ τόνε φέρνει κοντὰ στὴ στήλη. Ἄξαρνα ἐνώνει τὰ σύρματα, τσάφ, ἡ λάμψη, καὶ ὁ βάτραχος σάλεψε τὰ πόδια, ἔνας σπασμός, δεύτερος σπασμός, θαρρεῖς καὶ ξαναζωντανεύει.

Πήρανε τὴ συνήθεια οἱ γιοὶ τοῦ Βεζύρη ν' ὅρχονται ταχτικὰ στὰ πειράματα τοῦ Ψαλλίδα. Ἀλλες φορὲς ὁ δάσκαλος ὀφραδιάζει μπουκαλάκια πάνω στὸ τραπέζι μὲ διάφορα ὑγρά. Γεμίζει ἔνα γυάλινο ποτήρι μ' ἔνα ὑγρό ἀσπρο καὶ ὑστερα ρωτάει :

—Τὶ χρόμα θέλετε νὰ σᾶς κάνω;

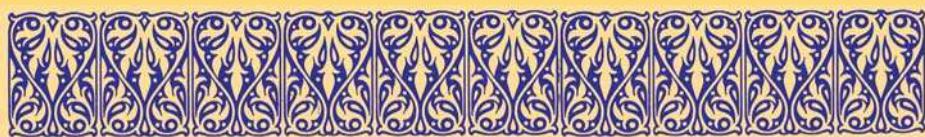
Τοῦ λένε γαλάζιο, κόκκινο, μαρβί, βυσσινί, πράσινο, κίτρινο, μπλάχιο. Ὄλα τὰ κάνει, ἀνακατώνοντας τὰ ὑγρά, πότε τοῦτο, πότε ἔκεινο, πότε τὸ ἄλλο, γρήγορα, ἀνάλαρρα, μὲ τὴν επιτηδειότητα τῶν ταχυδακτυλουργῶν.

—Αὐτὰ δὲν εἶναι μάγια, τοὺς λέει στὸ τέλος. Εἶναι ἐπιστήμη. Εἶναι χημικές ἐνώσεις. Ἀμα ἐνώσεις τούτη τὴν οὐσία...

Δίπλα του, πάνω στὸ τραπέζι, εἶναι πάντα ἔνα χοντρὸ βιβλίο. Ἐχει γιὰ τίτλο: De viribus electricitatis. Συγγραφέας του ὁ Professore Luigi Galvani.

«Ἄν πάω καμιὰ μέρα στὴ Μπολόνια...» στοχάστηκε τότε γιὰ πρώτη φορά ἔνα παιδί ἀπὸ τὸ Συρράχο....

Φιλολογική Πρωτοχρονιά, 1957

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

*To περιεχόμενο του Οδηγού Σπουδών επιμελήθηκαν
ο Αναπληρωτής Καθηγητής κ. Αριστείδης Μπαρτζώκας
ο Αναπληρωτής Καθηγητής κ. Ιωάννης Ρίζος
και ο Επίκουρος Καθηγητής κ. Νικόλαος Χατζηπαναστασίου
σε συνεργασία με τον Πρόεδρο του Τμήματος Φυσικής
Καθηγητή κ. Θωμά Μπάκα.*

Ο Οδηγός Σπουδών είναι διαθέσιμος και μέσω του Διαδικτύου στο δικτυακό τόπο:

<http://www.physics.uoi.gr>

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Βάσια Κλείτσα
Εκτύπωση: Τυπογραφείο Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Διανέμεται Δωρεάν στους φοιτητές

